

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXV. • číslo 4 • srpen 2015

Ohlédnutí
za letními
kulturními akcemi

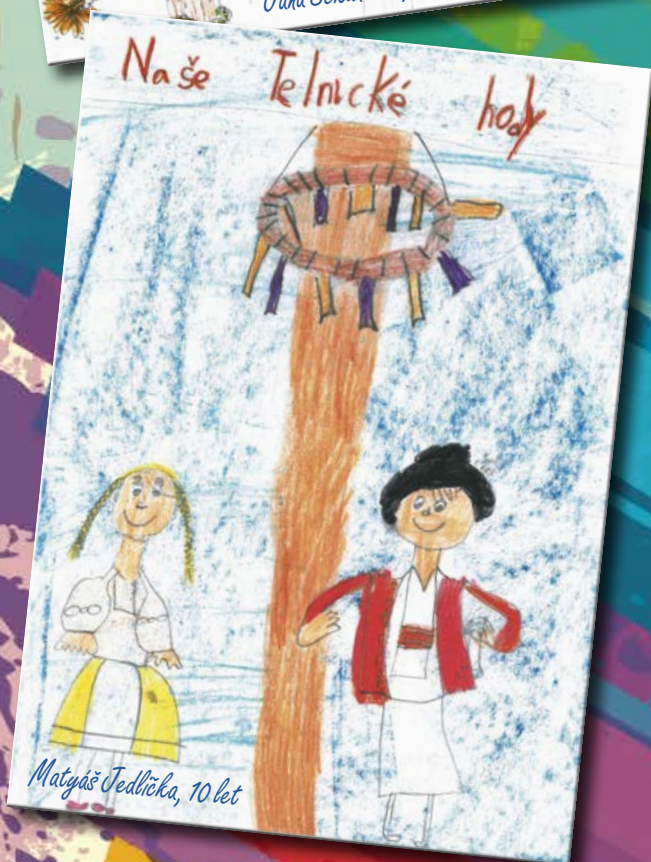
Rozhovor
s moravským patriotem
Jiřím Mácou

Vzpomínky
a rozhovory
k telnické historii

Rozhovor
s kapelníkem Dambořanky
Františkem Mayerem

Obrázky dětí z výtvarné soutěže na téma Telnické hody

(viz článek v rubrice Aktuality)

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty.....	1
Přehled jednání zastupitelstva od května do července	2
Obecní anketa – druhá část.....	2
Psi a jejich páničkové.....	4
Zprávy z obecního úřadu.....	4
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů.....	8
Rozhovor s MUDr. Jaroslavem Utěšeným, CSc.....	8
Hygienické minimum.....	9
Výměna průkazů pro osoby se zdravotním postižením	10
Telnice recyklací spotřebičů	
výrazně ulevila životnímu prostředí.....	10
Výsledky výtvarné soutěže na téma Telnické hody.....	10
Osvědčení o úspoře emisí.....	11
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?.....	11
Rozhovory	
Rozhovor s Františkem Mayerem.....	12
Rozhovor s Jiřím Mácou.....	13
Rozhovor s Martinem Sobotkou.....	16
Právní rábce	
Dědický odkaz a pořízení pro případ smrti.....	18
Zkažená dovolená.....	18
Propadná zástava v novém občanském zákoníku.....	19
Škola a školka	
Novým ředitelem ZŠ a MŠ je Mgr. Petr Gabrhel.....	19
Rozhovor s Petrem Gabrhel, novým ředitelem ZŠ a MŠ.....	20
Memoriál Jana Kratiny.....	21
Rozloučení se školním rokem 2014/2015.....	21
Letní hlídání dětí.....	22
Společnost a kultura	
Stavění máje.....	22
Hodové posezení u cimbálu.....	22
Sobotní předhodová zábava.....	23
Hodová mše svatá.....	23
Hodový průvod obcí a předání hodového práva.....	24
Hodové tance.....	24
Rodiče tančili hodové tance se svými dětmi.....	25
Nedělní hodová zábava.....	25
Zenáčské hody.....	25
Kácení máje.....	26
Telníční stárci zvolili nového hlavního stárka.....	26
Telnická mája – předání výhry.....	26
Slovo hlavního stárka k letošním hodům.....	27
Den dětí.....	27
Setkání Klubu aktivních seniorů.....	27
Český rozhlas Brno vysílá z Telnice.....	29
Noc kostelů s šikmou věží v Telnici.....	29
Slavnost Božího těla.....	30
První svaté přijímání.....	30
Zájezd do Jeseníků.....	31
Promítání letního kina v Telnici.....	31
Vikingové – tábor Orla jednoty Telnice.....	32
Sokolský tábor.....	33
Ministrantský tábor.....	33
Tábor divčích scholů „Noe a jeho příběh“.....	34
Letní dětský tábor Draci z Tennessee.....	35
Vorvani na Dyji.....	35
Folklorní den v Telnici.....	36
Loučení fanoušci s P. Ladislavem Kozubíkem.....	37
Sport	
Veřejné vystoupení hromadných skladeb.....	37
Telníční Sokolové se zúčastnili Sokolského Brna.....	38
Telníční Sokolové v Plzni.....	38
Rozhovor s manželi Safářovými.....	39
Telníční Sokolové ve Velkých Bílovicích.....	40
30. ročník volejbalového turnaje místních družstev.....	41
Turnaj dvojic v pétanque.....	41
Stručné informace z telnického florbalového klubu.....	41
Úspěch futsalového oddílu TJ Sokol Telnice.....	42
Tennessee Cup 2015.....	43
Rozhovor s mladými házenkářskými nadějemi.....	43
Litovel Mini Cup 2015.....	45
Hodový přátelský zápas v házené.....	46
Historie	
Vzpomínání s JUDr. Ing. Jaroslavem Jankem na sokolské slety, Telnici a dobu nejen minulou.....	46
Rozhovor s arch. Janem Krumlem, bývalým předsedou Spolku pro obnovu venkova.....	48
Vzpomínka na Jožku Musilu.....	50
Jožka Musil – legendární trenér telnické házené.....	51
Rozhovor s Marií Eliášovou.....	52
Upřesnění informací o Františku Ryznerovi a jeho rodině.....	54
Jak vzniklo přátelství české Telnice a naší Telnice?.....	55
Příběh jedné bedny.....	56
Rozhovor s paní Olgou Floriánovou.....	57
„O pušce“ – příběh ze Sekaninovy kroniky.....	58
Rok 2015 byl vyhlášen českou obcí sokolskou rokem sokoloven.....	59
Kalendář akcí	
Telnické akce od konce srpna do října 2015.....	60

Telnický zpravodaj – vydává obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČO: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení sousedé,
letní prázdniny se nachýlily a život celé vesnice se pomalu vrací zpět do svých zajetých kolejí. Snad jste se všichni vrátili v pořádku do svých domovů.

Na rozloučenou s letošním Telnickým kulturním létem přivítáme v naší obci vzácnou návštěvu přátel ze stejnojmenné severočeské obce, které zveme na Den pro celou rodinu a Malou napoleonskou bitvu. V sobotu 29. srpna se pak večer uskuteční na orlovně společný program za doprovodu mladé kyjovské cimbálové muziky Friška. Všechny vás srdečně zveme!

Letošní rok je podle dosavadního vývoje skutečně čímsi specifický. Nemyslím ani tak horka a sucho a jejich vliv na letošní úrodu: ač máme za sebou tepr-

ve dvě třetiny roku, došlo už k několika zásadním personálním obměnám. První se týká postu ředitele školy (Leonu Bímovou nahradil Petr Gabrhel), druhou výměnu má „na svědomí“ římskokatolická církev (P. Ladislava Kozubíka nahradil P. Vladimír Langer), dále se jako vedoucí učitelka mateřské školy vrací z mateřské dovolené Markéta Krejčířiková, a to nemluvíme o novém složení obecního úřadu, které startovalo také teprve v letošním roce.

Chtěl bych tedy všem, kteří doposud pro naši obec jakkoliv pracovali a opouští svou pozici, poděkovat za dosavadní spolupráci a těm novým, nastupujícím, popřát hodně zdaru při jejich nelehké práci. Těším se na spolupráci s nimi.

Ať se nám všem zbytek léta vydaří a děti vykořící správnou nohou do nového školního roku.

František Kroutil, váš starosta

PŘEHLED JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OD KVĚTNA DO ČERVENCE

Zastupitelstvo obce Telnice schvaluje:

- Čištění vpustí dešťové kanalizace společností VAS, a. s., za cenu 39 390 Kč bez DPH.
- Doplnění, prodloužení a očištění vánočního osvětlení na stromě u fary dle nabídky pana Ivo Grossmanna v ceně 11 595,50 Kč vč. DPH.
- Smlouvu o pronájmu části obecního pozemku p. č. 189 v k. ú. Telnice u Brna paní Evě Sovové.
- Smlouvu o pronájmu části obecního pozemku p. č. 1279/13 v k. ú. Telnice u Brna firmě KULHÁNEK & DRÁPAL, s.r.o.
- Smlouvu s Organizačně správním institutem, o. p. s., na společné nákupy energií v JMK pro rok 2016 na Českomoravské komoditní burze Kladno spolu s dalšími subjekty. Společného nákupu zúčastní také ZŠ a MŠ Telnice.
- Darovací smlouvu i výši daru 5 000 Kč Zdeňkovi Kubičkovi na účel „Uskutečnění zájezdu do Krkonoš v roce 2015“.
- Pořízení aktualizace pasportu dopravního značení a doplnění dopravní značky omezující max. rychlost na 30 km/h na novou zpevněnou polní cestu kolem potoka směrem na Sokolnice.
- Povodňový plán obce Telnice.

- Závěrečný účet hospodaření obce Telnice a účetní závěrku za rok 2014 v předložené podobě bez výhrad.
- Jmenování Mgr. Petra Gabrhela do funkce ředitele Základní a mateřské školy Telnice.
- Projekt instalace optických chrániček v trase průtahu obcí II/380 zpracovaný Ing. Pavlem Gerychem, cena projektu 18 500 Kč.
- Závěrečný účet DSO Cezava za rok 2014 bez výhrad.
- Uzavření Smlouvy o poskytnutí auditorických služeb se společností TOP AUDITING, s. r. o., o přezkoumání hospodaření za rok 2015 za cenu 29 000 Kč bez DPH.
- Poskytnutí příspěvku na ozdravný pobyt v roce 2015 ve výši 2 000 Kč pro zdravotně znevýhodněného občana obce Telnice a příslušnou darovací smlouvu. Současně ZO schválilo neposkytnutí příspěvku na volnočasové aktivity pro tutéž osobu.
- Smlouvu o spolupráci při likvidaci odpadů se společností EKO-PF, s. r. o.
- Písemná výzva zástupcům SDH Telnice k urychlení všech činností vedoucích k předložení návrhu k pořízení nového hasičského auta.

- Pravidla zápůjčky ženáčských krojů: kompletního pánského kroje za 400 Kč, kompletního dámského kroje za 500 Kč.
- Darovací smlouvu s KTS EKOLOGIE, s. r. o., na peněžní dar ve výši 10 000 Kč obci Telnice.
- Smlouvu o přeložce zařízení distribuční soustavy č. 13004215 a úhradu první splátky ve výši 110 000 Kč.
- Nabídku kameníka Halouzky na očištění a obrus mramorového kříže a podstavce i s ochranným nátěrem proti vodě a znečištění a s opravou písma za cenu 19 900 Kč (není plátce DPH) – kříž na Palackého ul., p. č. 127 v k. ú. Telnice u Brna.
- Poskytnutí daru ve výši 10 000 Kč formou darovací smlouvy s panem Svatoslavem Motalem na pořádání akce „Tennessee CUP“ nohejbalový turnaj.
- Poskytnutí daru ve výši 5 000 Kč formou darovací smlouvy s farností Telnice na zájezd farnosti do Valašské Polanky na Starovalašské dožínky.
- Poskytnutí daru ve výši 4 400 Kč na dopravu pro účastníky zájezdu do Plzně a poskytnutí daru ve výši 5 000 Kč na akci Kácení máje formou darovací smlouvy s organizátorem TJ Sokol Telnice.
- Příkazní smlouvu mezi obcí Telnice a společností PROMEA, s. r. o., k dokončení administrace staršího projektu zateplení MŠ Telnice.
- Na základě § 84, odst. (2), písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- založení Dobrovolného svazku obcí Šlapanicko, Stanovy Dobrovolného svazku obcí Šlapanicko a Smlouvu o zřízení Dobrovolného svazku obcí Šlapanicko.
- Uzavření Dodatku č. 1 k Veřejnoprávní smlouvě č. VPS-01/2004 s obcí Sokolnice (přestupková řízení).
- Žádost Lunaparku Kočka Josef a povolení hostování Lunaparku v roce 2016.
- Kladné vyjádření obce ke stavbě „Sokolnice-Husovice, modernizace vedení VVN, projekt 1020001041“ pro společnost SAG Elektrovod, a. s.
- Vydání souhlasu umístění sídla Sboru dobrovolných hasičů Telnice na adrese Růžová 243, Telnice.
- Finanční dar TJ Sokol Telnice ve výši 20 000 Kč na podporu oslav 90. výročí založení oddílu házené v Telnici a uzavření darovací smlouvy.
- Nabídku manželům Praxovým, U rybníka č. p. 51, na finanční spoluúčast k provedení odborného vrtu, který by prokázal změny v údajném prosakování z rybníka a vliv na stavbu RD v období bez vody v rybníku.
- Pořízení vzrostlého stromu a jeho zasažení ve správném směru a vzdálenosti od hrací sestavy se skluzavkou na hřišti v nádražní čtvrti tak, aby tento strom poskytoval v letních měsících dostatečný stín především nad skluzavkou.
- Provedení pravidelné finanční kontroly v příspěvkové organizaci ZŠ a MŠ Telnice ke dni 31. 7. 2015 finančním výběrem obce.

Zastupitelstvo obce Telnice bere na vědomí:

- Informaci starosty obce k slavnostem k 20. výročí soutěže Vesnice roku v Programu obnovy venkova, která se uskuteční v Českých Budějovicích v závěru srpna a které se starosta jménem obce zúčastní.
- Zprávu projektanta průtahu II/380 a uskutečnění setkání s veřejností (pozdání občanům ul. Brněnská, Masarykovo nám., Draha).
- Informaci starosty obce o Návrhu na zrušení částí opatření obecné povahy – Územního plánu obce Telnice vydaného dne 17. 12. 2012, který podala Ing. Jana Vařečková a Roman Vařečka u Krajského soudu v Brně.
- Žádost společnosti Bentel, s. r. o., ve které žádá o projednání otázky přivedení kanalizace do lokality čerpací stanice Bentel.
- Informaci o schválení poskytnutí účelové dotace z rozpočtu JMK v roce 2015 v rámci Programu rozvoje venkova na akci: úroky z úvěru na stavbu nové budovy MŠ Telnice ve výši 31 000 Kč. Starosta současně informoval o tom, že žádná další dotace (vybavení dětského hřiště) v letošním roce nebude obci z rozpočtu JMK poskytnuta.
- Informaci starosty obce o jednání se starostou obce Sokolnice ve věci očekávané výpovědi veřejnoprávní smlouvy mezi oběma obcemi v oblasti přestupkové agendy.
- Žádost starosty Města Újezd u Brna pana ThDr. Jana Hradila, Th.D., o řešení parkování na nezpevněných plochách naproti prádelně, u prádelny a problematiky provozu u prádelny.

OBECNÍ ANKETA – DRUHÁ ČÁST

V průběhu jarních měsíců probíhala obecní anketa, na jejímž základě si obec Telnice zadala zpracování vlastního rozvojového dokumentu, který pro ni zpracovává MAS Slavkovské bojiště. Celkem bylo odevzdáno 287 dotazníků, ne všichni respondenti však na všechny otázky odpověděli. Věkové rozložení bylo vcelku poměrné.

Pro jistotu znovu zopakujeme **složení respondentů z pohledu délky pobytu v obci:**

- žijí zde od narození 45,6 %
- přistěhoval jsem se v dětství spolu s rodiči 4,9 %

- přistěhoval jsem se v dospělosti před více než pěti lety 35,9 %
- přistěhoval jsem se v dospělosti v posledních pěti letech 9,1 %

Rozlišení respondentů podle dosaženého vzdělání:

- základní 9,4 %
- střední odborné 39,4 %
- střední s maturitou 32,4 %
- vyšší odborné 2,4 %
- vysokoškolské 13,2 %

Dále již uvádíme některé vybrané výsledky odpovědí na položené otázky (znovu je třeba říci, že výpočtovou zá-

kladnou je počet 287 dotazníků, někteří respondenti však neodpověděli, takže součet odpovědí nemusí z tohoto důvodu vždy dávat 100 %).

Odkud získáváte informace týkající se dění v obci?

varianta z webových stránek

- často 32,1 %
- občas 36,9 %
- nikdy 12,2 %

varianta z obecního rozhlasu

- často 30,7 %
- občas 49,8 %
- nikdy 10,5 %

varianta z obecních vývěsek

• často	19,9 %
• občas	54,4 %
• nikdy	15,7 %

varianta z veřejných jednání zastupitelstva

• často	1,7 %
• občas	11,1 %
• nikdy	63,4 %

varianta neformální kontakt se zastupiteli

• často	7,0 %
• občas	41,1 %
• nikdy	31,4 %

varianta SMS zpráva na mobil

• často	14,6 %
• občas	17,4 %
• nikdy	43,9 %

Je zdroj informací o dění v obci kvalitní?**varianta obecní rozhlas**

• ano	34,5 %
• spíše ano	28,2 %
• spíše ne	11,1 %
• ne	3,1 %
• nevím	5,2 %

varianta obecní vývěsky

• ano	36,6 %
• spíše ano	27,9 %
• spíše ne	2,1 %
• ne	1,0 %
• nevím	13,9 %

varianta veřejná zasedání zastupitelstva obce

• ano	8,7 %
• spíše ano	9,4 %
• spíše ne	2,1 %
• ne	0,3 %
• nevím	43,9 %

varianta neformální kontakt se zastupiteli

• ano	24 %
• spíše ano	13,9 %
• spíše ne	1,7 %
• ne	1,0 %
• nevím	28,2 %

Jaké odpady třídíte a kam je ukládáte?**varianta papír**

• kontejner	73,2 %
• obecní dvůr	10,5 %
• kompostuji	0 %
• pálím	5,9 %
• likviduji jiným způsobem	3,5 %
• netřídím	4,2 %

varianta plasty

• kontejner	66,6 %
• obecní dvůr	23,7 %
• kompostuji	0,0 %
• pálím	0,0 %
• likviduji jiným způsobem	0,3 %
• netřídím	5,9 %

varianta sklo

• kontejner	69 %
• obecní dvůr	22,3 %
• kompostuji	0,0 %
• pálím	0,0 %
• likviduji jiným způsobem	1,0 %
• netřídím	3,5 %

varianta železo, kovy

• kontejner	10,1 %
• obecní dvůr	18,1 %
• kompostuji	0,0 %
• pálím	1,4 %
• likviduji jiným způsobem	53,0 %
• netřídím	3,1 %

varianta bioodpad kuchyňský

• kontejner	3,1 %
• obecní dvůr	2,8 %
• kompostuji	56,4 %
• pálím	0,3 %
• likviduji jiným způsobem	18,8 %
• netřídím	10,5 %

varianta bioodpad zahradní

• kontejner	2,4 %
• obecní dvůr	9,4 %
• kompostuji	70,7 %
• pálím	2,1 %
• likviduji jiným způsobem	7,3 %
• netřídím	2,1 %

varianta hliník

• kontejner	7,3 %
• obecní dvůr	14,6 %
• kompostuji	0,3 %
• pálím	1,0 %
• likviduji jiným způsobem	40,4 %
• netřídím	50,7 %

varianta baterie

• kontejner	26,8 %
• obecní dvůr	34,8 %
• kompostuji	0,0 %
• pálím	0,3 %
• likviduji jiným způsobem	20,9 %
• netřídím	2,8 %

varianta elektrospotřebiče

• kontejner	17,8 %
• obecní dvůr	59,2 %
• kompostuji	0,0 %
• pálím	0,0 %
• likviduji jiným způsobem	12,9 %
• netřídím	1,0 %

varianta nebezpečné odpady

• kontejner	25,8 %
• obecní dvůr	42,5 %
• kompostuji	0,0 %
• pálím	0,0 %
• likviduji jiným způsobem	16,7 %
• netřídím	1,7 %

Při podpoře výstavby (obytné, průmyslové) by se obec měla soustředit na:

• využití volných ploch a nevyužitých objektů ve stávající zástavbě	55,4 %
• výstavbu na nových plochách mimo stávající zástavbu obce, označených v současném územním plánu k zastavění ..	30,0 %
• hledání ploch pro budoucí výstavbu mimo stávající zástavbu obce a za plochami určenými v územním plánu k zastavění	14,6 %
• domnívám se, že obec by neměla podporovat další výstavbu	10,8 %
• ostatní	5,6 %

Jste spokojen/a s řešením inženýrských sítí (voda, elektřina, plyn, kanalizace)?

• ano	65,2 %
• spíše ano	24,7 %
• spíše ne	2,1 %
• ne	1,7 %
• nevím	1,0 %

Jste spokojen/a s řešením s nabídkou sociálních služeb v obci (zdravotní a sociální služby)?

• ano	17,4 %
• spíše ano	26,5 %
• spíše ne	7,3 %
• ne	3,8 %
• nevím	34,8 %

Schází vám v obci některé služby?

• ano	45,6 %
• spíše ano	15,7 %
• spíše ne	12,5 %
• ne	8,7 %
• nevím	4,5 %

Nejčastěji uváděné chybějící služby:

• bankomat	99x
• lékárna	81x
• masna	47x
• obchod	40x
– především v nádražní čtvrti	
• kadeřnictví	33x
• oprava obuvi	18x
• nekuřácká restaurace	10x
• pekárna	7x

Jste spokojen/a s podmínkami pro podnikání v obci?

- ano 6,6 %
- spíše ano 16,6 %
- spíše ne 2,8 %
- ne 6,3 %
- nevím 53,7 %

Podnikáte?

- ano 8,4 %
- ne 59,6 %

Rozuměl/a jste otázkám v dotazníku?

- ano 83,3 %
- ne 0 %
- částečně 9,4 %

K druhé části výsledků ankety se sluší dodat bližší informace k chybějícím službám:

Bankomat: Již dříve probíhala jednání s Českou spořitelnou, která měla vnitřním předpisem stanoven orientační počet obyvatel pro umístění bankomatu na 3 000. Pokud si jej nechá menší obec instalovat, garantuje

určitou vytiženost bankomatu: pokud neproběhne požadovaný počet operací, obec musí doplatit České spořitelně náklady na provoz bankomatu. Jednání probíhala před třemi lety, je možné, že se podmínky změnily – obec tedy znovu osloví bankovní instituce s žádostí o předložení podmínek instalace bankomatu.

Lékárna: Bohužel v této věci je situace komplikovaná. Koncentrace lékáren a výdejen léků v blízkém okolí je velmi vysoká, navíc se podle našich informací chystá (údajně) lékárna či výdejna léků v Sokolnicích. Provozovatelem lékárny je soukromý subjekt, který by musel riziko neúspěchu vzít na sebe.

Masna: Několikrát týdně zajížděla do obce mobilní masna, kterou je možné využít. Samozřejmě ji využijí pouze ti občané, kteří jsou v danou dobu doma. Opět je otázkou některého z podnikatelských subjektů, zda se rozhodne prodejnu masa v Telnici někdy otevřít.

Obchod: V nádražní čtvrti je v tuto chvíli instalována prodejna čerstvého

pečiva, jednání s Jednotou Mikulov v tuto chvíli již neprobíhají kvůli neakceptovatelným podmínkám.

Kadeřnictví: V Telnici působí několik kadeřnic, vysloveně kadeřnictví však nenacházíme. Otázka provozu takové služby stojí a padá s prostoty. Tento typ služeb by byl jistě vhodný k umístění do prostor typu „koloniálu“.

Opravná obuv: Taktéž tento typ podnikání je přesně vhodný do prostor typu „koloniál“.

Nekuřácká restaurace: V průběhu sběru dotazníku se v Telnici rozjela nová nekuřácká restaurace na sokolovně (HD Pub), v tuto chvíli tedy máme již dvě takové restaurace v Telnici (druhá je na orlovně). Velmi mnoho vesnic nemá ani jednu.

Pekárna: V průběhu vyhodnocování dotazníku byla instalována nová prodejna čerstvého pečiva jak v centrální části Telnice, tak i v nádražní čtvrti, snad je tímto požadavek vyřešen.

Děkujeme všem za vyplnění anketního dotazníku. FK

PSI A JEJICH PÁNÍČKOVÉ

A už to tu máme zase. Lidé si právě stěžují, že jim cizí pejsci rozhrabávají záhonky, že jim (pardon) hnojí předzahrádky svými exkrementy, že dokonce značkují (očůrávají) vstupní dveře apod. Většina z nás má ráda zvířata, pes je nám lidem jistě jedním z nejbližších. Nemůžeme ho trestat za jeho přirozené chování a také v něm nespatřujeme prvotního viníka. Tím jsou především jejich páníčkové, kteří buď svým flegmatickým přístupem nevnímají chování svého čtyřnohého přítele, anebo jsou to lidé bezohlední, kteří dobře vědí, co jejich oblíbenci dělají.

Jak reagovat na takového člověka, který svým jednáním omezuje život ostatních spoluobčanů? Šťastná náhoda, která zajistí, že by se zrovna kolem

vyskytoval při pochůzce strážník obecní policie nebo jiná osoba, které není lhostejné takové jednání, se obvykle nedostaví. Takže bezohledně pokračují dál, aniž by si jich kdokoliv všiml.

Opravdu si jich nikdo nevšimne? Skutečně jen nezavíráme oči před problémy jiných? Nepostavíme se na obranu těch, kteří jsou v právu, ale protože zrovna nejsou u toho, tak se nemají jak bránit? Nenajdete-li v sobě hned odvalu k tomu, abyste viníka upozornili na jeho chování, můžete tak učinit třeba telefonátem na strážníky obecní policie či obecní úřad.

Nemáme jinou možnost, jak tuto situaci řešit. Doba, kdy budeme schopni z DNA zkoumat psí exkrementy na přímo ulici a za využití dalších elektronických

prostředků je rovnou usvědčit, je teprve před námi. Nepomůže nic jiného než spolupráce s vámi. Jak se můžeme věnovat řešení problému, když slyšíme jen postesknutí, že se mi ten pes zase vy... na práh mého domu, když nám neřeknete, čím to byl pes, ačkoliv to dobře víte?

Nejsme bohužel výchovný ústav ani kouzelníci. Potřebujeme fakta k tomu, abychom mohli problémy řešit. Pokud vás takový problém trápí a vy o něm všechno víte, pojďme ho řešit konkrétně.

Děkuji vám předem za odvalu a nabízím svou pomoc, stejně tak jsou připraveni pomoci i členové komise veřejného pořádku.

František Kroutil, starosta obce

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

PŘEMÍSTĚNÍ REGULAČNÍHO ZAŘÍZENÍ V CHODNÍKU NA BRNĚNSKÉ

Obec Telnice oslovila společnost RWE GasNet, s. r. o., s dotazem na možnost přestěhování plynárenského zařízení, které přetíná chodník na ulici Br-

něnská (u sokolovny). Odpověď dorazila záhy: „Na rohu ulic Za sokolovnou a Brněnská se nachází posilovací regulační zařízení (PRZ) z roku 1992. Toto PRZ je přibližně v polovině své technické životnosti. PRZ bylo vyprojektováno a postaveno dle tehdejší platné

legislativy. Od doby výstavby došlo ke změně legislativy, která upravuje projektování a provoz PRZ, a proto toto PRZ není možné v této podobě dnes použít. O výměně nebo zrušení PRZ uvažujeme společně s rekonstrukcí plynárenského zařízení v obci Telnice

(kolem roku 2032). V případě přemístění PRZ – na jiné místo, nebo i o 90° – se jedná o vyvolanou přeložku dle energetického zákona, kterou hradí vyvolavatel akce. Současné investiční náklady na nově postavené PRZ se pohybují okolo 400–500 tis. Kč podle typu použitých regulátorů.“ Zastupitelstvo obce vzalo tuto informaci na vědomí. Bohužel není možné, aby náklady v uvedené výši hradila ze svého obec Telnice, i když je zřejmé, že pohyb po tomto chodníku není pro nikoho bohužel komfortní. Všem procházejícím děkujeme za pochopení.

ŽELEZNIČNÍ PŘEJEZD U PRÁDELNY

Na základě podnětu občanů svolala obec Telnice schůzku zástupců Správy a údržby silnic JMK (provozovatel silnice) a Šrotu Gebeshuber (vlastník železniční vlečky a přejezdu), při které se hledalo společné řešení rekonstrukce přejezdu a jeho nejbližšího okolí tak, aby byl pro projíždějící řidiče bezpečnější. SÚS JMK má obci předložit návrh na rekonstrukci tohoto úseku, který se nachází na samotném okraji katastrálního území Telnice u Brna.

ZÁJEZD NA SVATÝ KOPEČEK PŘELOŽEN

Z důvodu nízkého počtu zájemců o zájezd pro seniory na Svatý Kopeček (svou roli hrálo jistě neúměrné horko), bylo s Pobočným spolkem zdravotně postižených Brněnska, z. o. Telnice (Miroslav Homola) a s KLAS Telnice (Marie Fialová) dohodnuto, že se zájezd přeloží na některý z podzimních termínů. Obec Telnice již dříve schválila úhradu cestovních nákladů.

OBEC TELNICE PODPOŘÍ LETOŠNÍ OSLAVY 90. VÝROČÍ HÁZENÉ

Na 13. zasedání zastupitelstva obce Telnice bylo jednohlasně rozhodnuto, že oslavy 90. výročí založení oddílu házené Sokola Telnice podpoří obec Telnice částkou 20 000 korun.

OD ZÁŘÍ 2015 BUDE V TELNICI PŮSOBIT DĚTSKÝ LÉKAŘ

Na základě dohody obce Telnice s MUDr. Jaroslavem Utěšeným, CSc., nástupcem MUDr. Daniely Machalové, bude od září 2015 v Telnici ordinovat dětský lékař. A to vždy v pondělí a ve středu, v čase 8–12 hodin. Ordinaci si bude střídát s MUDr. Martinem Kra-

lem, takže bude více využita ordinace v prostorách nové budovy mateřské školy na Palackého ulici. Všechny děti, dorost i rodiče jsou zváni k návštěvě. Více informací získáte z rozhovoru s novým panem doktorem v rubrice Aktuality.

TOUR DE CÍFER (25.–27. ZÁŘÍ 2015)

Na základě pozvání a dohody se starostou partnerské obce Cífer Marošem Saganem vyrazí všichni cyklo-nadšenci z Telnice v pátek 25. září 2015 na 138 kilometrů dlouhou trasu na Slovensko. Zájemci o účast v cyklistickém pelotonu se mohou hlásit do 15. září 2015 na obecním úřadě v Telnici, kde jim budou sděleny bližší informace. Telnický peloton bude vyrážet v pátek 25. září v odpoledních hodinách na kolech směrem do Cífera, první zastávkou budou Mutěnice, kde bude všechny čekat přespání ve stanech a další kulturně-sportovní program. Následně v sobotu 26. září už vyrazíme přímo do Cíferu, kam bychom měli dojet ve večerních hodinách. O víkendu se v Cíferu konají hodové slavnosti. V neděli 27. září 2015 odpoledne je pak dohodnuto přátelské fotbalové utkání s cíferskými internacionály na velkém travnatém hřišti. Cesta zpět je předpokládána v neděli 27. září 2015 po fotbalovém utkání pomocí osobních automobilů. V pondělí 28. září 2015 pak všechny doma v Telnici bude čekat odpočinkový den státního svátku. Je třeba ještě dodat, že peloton povedou zkušení cyklisté, kteří se účastní cyklistických závodů a kteří rozumně rozvrhnou trasu jízdy tak, aby ji dokázali zvládnout i běžně netrénovaní cyklisté. Přihlášky a bližší informace získáte tedy buď osobně na OÚ Telnice, nebo na tel. čísle: 544 224 410. Těšíme se spolu s vámi na netradiční výlet do Cíferu!

UPOZORNĚNÍ NA ZLODĚJE

V závěru července došlo v Telnici k jedné nemilé události, která by se bohužel mohla přihodit každému. Zloděj využil chvíle, kdy se jedna telnická rodina vydala na svou zahradu, a přes otevřené okno domu z ulice vnikl do domu a ukradl část finančních úspor a prakticky stejnou cestou z domu nepozorovaně vylezl. Rodina krádež peněz zjistila až po té, co se vrátila ze zahrady. Taková je dnes bohužel doba. Proto doporučujeme, pokud se odebe-

rete ze svého domu do zahrady nebo na dvůr a nemáte pod kontrolou místnosti v blízkosti ulice, abyste své vstupní otvory – dveře a okna zajistili. Dříve bývalo zvykem, že se nezamykaly dveře či vrata a okna se běžně větralo celý den. Od těch dob se v naší obci výrazně zvýšil pohyb neznámých osob a bylo by vhodné, aby se lidé měli více na pozoru. V poslední době velmi dobře funguje to, že nám občané okamžitě hlásí nevyžádané návštěvy podomních prodejců, kteří jsou obratem vykázáni mimo katastr naší obce, neboť svým jednáním porušují nařízení obce zvané Tržní řád. Děkujeme v této věci za dobrou spolupráci. Nicméně je vhodné vás i přesto z výše uvedených důvodů požádat o obezřetnost.

DVD ŽENÁČSKÉ HODY 2015

Na základě spolupráce s panem Otakarem Skoupým bylo vyrobeno pamětní DVD z letošních ženáčských hodů, můžete si jej zakoupit na obecním úřadě za nákladovou cenu 100 korun. Současně bychom chtěli oznámit, že do Vánoc bude možné pořídit si pamětní DVD z nádherné atmosféry Folklorního dne. Jakmile bude připraveno k prodeji, dáme vám o tom vědět. Určitě se objeví v nabídce vánočních tipů na dárky „pod stromeček“.

NOČNÍ STŘELBY S NAPOLEONSKÝMI VOJÁKY

Stalo se už tradicí, že při příležitosti Malé napoleonské bitvy uspořádají napoleonské vojáci noční střelby pro veřejnost u Božích muk „Na Lopatě“. Ne jinak tomu bude i letos, takže se můžete v sobotu 29. srpna 2015 od 21.30 hodin těšit na setkání s dělostřelci a zaujatým výkladem vojáků k této tématice. Nezapomeňte vzít s sebou děti a možná i špunty do uší. Špekáček pro všechny návštěvníky bude připraven, takže si ho budete moci spolu s vojáky opéci v prostředí, ve kterém své večery trávili vojáci počátkem devatenáctého století.

NÁVŠTĚVA ZE SEVEROČESKÉ TELNICE

O posledním víkendu letošních prázdnin přivítáme v Telnici přátele ze stejnojmenné severočeské obce. Výpravu povede Jan Doubrava, současný starosta Telnice, který jménem své obce přijal pozvání k tomuto programu návštěvy:

Sobota:

- přivítání a ubytování na internátu učiliště na rozvodně
- oběd se členy zastupitelstva naší obce na orlovně (12–14 hod.)
- účast na akci Den pro celou rodinu (14–17 hod.)
- přátelský házenkářský zápas na házenkářském hřišti na sokolovně (17.30 hod.)
- večerní společenský program na orlovně (od 20 hod.)

Neděle:

- snídaně na internátu učiliště
- návštěva expozice muzea Mohyly míru
- oběd se členy zastupitelstva naší obce na orlovně (12–14 hod.)
- účast na Malé napoleonské bitvě (od 14 hod.)
- po bitvě a občerstvení odjezd domů

Budeme velice rádi, když našim přátelům ze severních Čech připravíte tradičně pohostinné a přátelské prostředí, tak jak je to naší moravské Telnici vlastní. Děkujeme za vaši jakoukoliv účast na pohostinnosti vůči této milé a vzácné návštěvě.

PODPORA OBCE PŘI VÝROBĚ ŽENÁČSKÝCH KROJŮ

V průběhu Folklorního dne se prezentoval také obecní stánek s ženáčskými kroji, který si vzala na starost především Renata Jahodová a pečlivě diskutovala se všemi, kteří se o téma lidových krojů zajímají. Znovu se tím otevřela otázka podpory při výrobě ženáčských krojů. Jelikož se na stánku zastavila řada zájemců, znovu všem tedy připomínáme, že ženáčské kroje si každý kupuje do svého osobního vlastnictví, ale obec jejich pořízení podporuje finančně: v případě pánského kroje činí podpora 4 300 korun, v případě dámského 3 700 korun. U dámského kroje je vhodné konzultovat barevné vzory brokátu, sametu a dalších látek s Renatou Jahodovou, která je v tuto chvíli naší nejlepší odbornicí na schválené vzory krojů. Však taky bylo možné si na stánku prohlédnout nové, zatím nepoužité vzory brokátů, což také některé potenciální zájemkyně využily. V případě zájmu o finanční podporu obce se neváhejte obrátit na starostu nebo místostarostku obce, kteří vás rádi seznámí s podmínkami dohody o finančním příspěvku na ušití telnického ženáčského kroje.

PŘEDLAŽĎOVÁNÍ CHODNÍKŮ ZA SOKOLOVNOU POKRAČUJE

Obec Telnice ve spolupráci se zedníkem Zdeňkem Špánkem pokračuje v předlažďování chodníků v ulici Za sokolovnou. Momentálně již probíhá poslední, třetí fáze, při které dochází po dohodě s místními občany k výměně dlažby ve stávající poloze chodníku. Po dohodě s panem Špánkem je možné na místě také provést další individuální úpravy v předzahrádce, vjezdu apod., které si občané sami uhradí, nicméně je třeba se s předstihem na místě domluvit. Děkujeme za pochopení.

VÍTĚZKA BLESKOVÉ SOUTĚŽE O LÍSTKY NA TĚŽKOU BARBORU

V létě se na internetových stránkách obce uskutečnila blesková soutěž o lístky na hudební komedii Těžká Barbora v Městském divadle v Brně. Ze správných devíti odpovědí (**24. dubna 1945**) byla v soutěži o dva lístky vylosována Olga Netolická. Gratulujeme!

DSO REGION CEZAVA NA VALNÉ HROMADĚ ZMĚNIL SVÉ VEDENÍ

Na valné hromadě Dobrovolného svazku obcí Region Cezava, jehož členem je i obec Telnice, která se konala dne 25. června 2015, proběhla změna vedení. Níže uvádíme členy orgánů svazku:

předseda:
Ing. František Poláček
(starosta obce Žatčany)

místopředseda:

František Kroutil
(starosta obce Telnice)

člen předsednictva:

Ing. Jiří Vacenovský
(starosta obce Nikolčice)

člen předsednictva:

Jan Florian (starosta obce Otmarov)

člen předsednictva:

Ing. Antonín Vymazal
(starosta obce Moutnice)

členové revizní komise:

Mgr. Dalibor Gold
(starosta obce Měnín),
Ing. Miroslav Zborovský
(starosta obce Těšany),
Pavel Prokop (starosta obce Otnice)

V průběhu podzimu roku 2015 se uskuteční další valná hromada, na které bude připravena změna stanov, jejímž hlavním cílem bude oživení spolupráce všech členských obcí tohoto dobrovolného svazku. Své členství ve svazku letos ukončily město Židlochovice a obec Rajhradice.

SETKÁNÍ S OBČANY VE VĚCI PRŮTAHU OBCÍ

Ve středu 29. července 2015 proběhlo v zasedací místnosti OÚ Telnice setkání s občany ve věci přípravy projektu průtahu obcí na silnici II/380, který se týká především ulic Brněnská, Masarykovo nám. a Draha (viz foto). Setkání se účastnil projektant Ing. Vít Rybák, který reagoval na dotazy občanů. Jelikož je projekt pro územní řízení připraven

k předání zadavateli, Správě a údržbě silnic JMK, byly představeny především všechny úpravy, na kterých trvalo zastupitelstvo obce a také občané při prvním setkání s projektantem. Přesto zůstala nedořešena otázka snížení celkové výšky silnice, na které se občané Brněnské ul. a Draha shodli. Dohodnuto tedy bylo, že ještě proběhne jednání se SÚS JMK o možnosti úpravy projektu v této oblasti. O výsledku jednání budou dotčeni občané informováni. Děkujeme všem přítomným za účast.

POLOHA DOMU DŮSTOJNÉHO STÁŘÍ BYLA VYTÝČENA

Zájemce, kteří si vytyčení budoucí polohy Domu důstojného stáří v lokalitě Augarty–U mlýna vyžádali, informujeme o tom, že v pondělí 1. června 2015 byla vytyčena plánovaná poloha tohoto objektu.

PŘIVÍTÁNÍ NOVÉHO TELNICKÉHO FARÁŘE

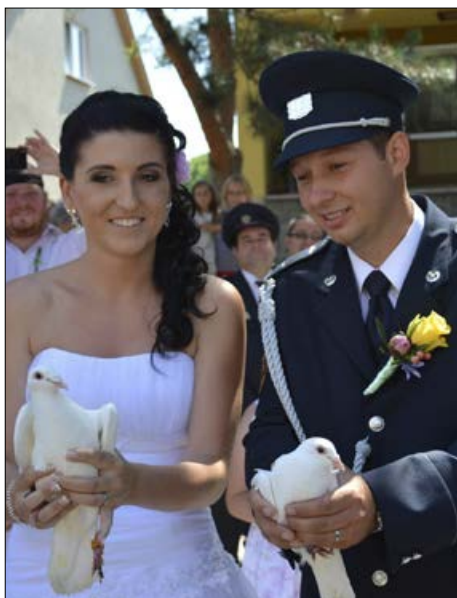
Na základě rozhodnutí brněnského biskupství a salesiánské kongregace došlo v Telnici na přelomu července a srpna 2015 k výměně kněží. Dosaďadní duchovní správce P. Ladislav Kozubík odchází do Moravských Budějovic, nově nastupující kněz P. Vladimír Langer přichází z farnosti Břeclav–Poštorná a Lednice na Moravě. P. Vladimír Langer sloužil v Telnici první mši svatou v neděli 2. srpna 2015. V kostele sv. Jana Křtitele mu kytici a tašku s obecními propagačními předměty

předali jménem farnosti Pavla Jašová a František Kroutil. Starosta obce mu nabídl podáním svou ruku nejenom na přivítání, ale i jako nabídku ke spolupráci, kterou otec Vladimír rád přijal. Kromě telnické farnosti byla panu faráři svěřena také farnost Prace.

TELNICE OŽILA HASIČSKOU SVATBOU V RŮŽOVÉ ULICI

V sobotu 4. července 2015 se před domem rodiny Konečných v Růžové ulici č. p. 42 odehrála „hasičská svatba“, při níž si před oddávajícím starostou obce Františkem Kroutilem řekli své „věčné ano“ Anna Rožnovská z Telnice a Marcel Bojo ze Žabčic. Nevěsta se rozhodla, že bude užívat příjmení Bojo v nepřechýleném tvaru. Krásný svatební obřad sledovala nastoupená hasičská jednotka ze Žabčic a Židlo-

chovic a také velká spousta místních obyvatel. Hudební doprovod zajistila Markéta Krejčířiková, vodáci telnického Vorvaně pak přidali vodáckou písničku svatebním darem na závěr obřadu. Starosta obce byl oděn do obnoveného telnického ženáčského kroje, na kterém nesl slavnostní řetěz s novou pozlacenou telnickou insignií se státním i obecním znakem. Uvedené oddávací místo (před domem rodiny Konečných) je zastupitelstvem obce Telnice schváleným prostorem pro oddávání v naší obci.

SVATBA MANŽELŮ JORDANOVÝCH

V pátek 17. července 2015 si přesně ve 12:12 hodin řekli své „ano“ v oddací místnosti (zasedací místnost OÚ) Jindřiška Šmardová a Radek Jordan za

přítomnosti oddávajícího starosty obce Františka Kroutila a matrikářky paní Ivany Zmrzlé ze Sokolnic. O tom, jak to novomanželům slušelo, se můžete přesvědčit na fotografii.

SVATBA MANŽELŮ JAHODOVÝCH

V horkém letním poledni soboty 8. srpna 2015 si slíbili snoubenci Veronika Klesalová z Telnice a David Jahoda

z Měnína věčnou lásku před oddávajícím starostou obce Telnice a zaplněnou oddací místností obecního úřadu. Krásné vzpomínky na tuto pohádkovou svatbu jsou zachyceny na přiloženém snímku.

František Kroutil, starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V červnu 2015 oslavili významné narozeniny: **Anna Kyklová** (Za sokolovnou), **Zbyněk Švehlík** (Palackého), **Marie Sekaninová** (Za sokolovnou), **Vladimíra Matulová** (Palackého), **Alena Sekaninová** (Palackého), **Ladislav Hebký** (Za sokolovnou), **Pavel Polášek** (Palackého), **Jaroslav Příbyl** (Palackého), **Zdenka Konečná** (V dědině) a **Pavel Kríst** (Brněnská).

V červenci 2015 si svá jubilea připomněli: **Jiří Sekanina** (Za sokolovnou), **Ludmila Kubíčková** (Palackého), **Josef Müller** (Palackého), **Alena Strakatá** (Za sokolovnou), **Miluše Ledvinová** (Na vilách), **Restislav Sobotka** (Za sokolovnou) a **Jarmila Šnobllová** (Řižová).

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

ROZHOVOR S MUDR. JAROSLAVEM UTĚŠENÝM, CSC.

*MUDr. Jaroslav Utěšený, CSc. (*1954) pochází ze Vsetína, je absolventem oboru pediatrie brněnské Univerzity J. E. Purkyně, doktorát získal na Univerzitě Karlově v Praze. Pracoval dlouhá léta v brněnské Dětské nemocnici na interní klinice a na metabolickém centru.*

■ *Je to asi historický okamžik, protože se stanete prvním opravdu telnickým dětským lékařem. Na co všechno se tedy mohou vaši pacienti v oblasti pediatrických služeb těšit?*

■ *Nastupujete jako nový dětský lékař v obvodu, ve kterém doposud ordinovala MUDr. Daniela Machalová, která odchází do zaslouženého důchodu. Máte už představu o tom, co vás v Sokolnicích a Telnici čeká?*

Myslím, že mám. Když jsem odcházel z kliniky, pracoval jsem pro rakouskou charitu karmelitánů ve Štýrském Hradci. Mou náplní práce byla péče o lidi s různým typem závislosti (Anonymní alkoholici). Jako pediatr jsem také zkoušel krátkodobě práci v misiích na asijském kontinentu. Z domácího prostředí jsem poznal jako pediatr zdravotní obvody v Brně a ve Šlapanicích, kde jsem nedávno předával ordinaci nastupující lékařce MUDr. Ivetě Svobodové. Některé pacienty proto možná také budu osobně znát. Osobně se také znám například s paní MUDr. Martinou Jonasovou, se kterou jsem pracoval v Dětské nemocnici.

■ *Jak velký obvod vás tedy v Sokolnicích a Telnici čeká?*

Současná velikost obvodu čítá asi 500 pacientů, předpokládáme, že bychom třeba časem díky existenci nové ordinace v Telnici mohli počet místních pacientů rozšířit. Budu velice rád, když oslovím novou nabídkou pediatrických služeb právě malé telnické pacienty.

Pro místní pacienty bude jistě lákavá dobrá dostupnost ordinace a pravidelné ordinace hodiny v pondělí 8–12 a ve středu 8–12 hodin. Dále mohou pacientům nabídnout své zkušenosti z oblasti rozpoznávání chorob podle různých příznaků (diferenciální diagnostika), což je právě ideální pro ambulantní praxi. A mojí nejužší specializací je orientace na poruchy zažívacího traktu a výživy (metabolické stavy), kde největší problémy dnes sledujeme v oblasti alergie na lepek (celiakie) a alergie na potraviny. Celosvětově se právě v této oblasti zásadně zvyšuje počet pacientů. Obecně se bohužel zvedl poměr nemocných vůči zdravým na 1:10, co se týká všech alergií. A právě tady vidím svou přidanou hodnotu v poradenství rodičům i malým pacientům. No a také zmíním, že běžnou součástí mé práce je elektronická komunikace s rodiči i pacienty pomocí e-mailu či Skypu.

■ *Možná bude některé rodiče zajímat, jestli se spíše řadíte mezi lékaře, kteří léčí „přírodnějšími metodami“, nebo dáváte přednost „zajištění léčby medikamenty“?*

Protože jsem diagnostik – rozpoznávání chorob podle příznaků – mám blíže ke klasickému pojetí medicíny, kdy

na prvním místě je správné rozpoznání choroby a následně cílené použití vhodné léčby. A ne snaha za každou cenu léčit příznaky, jak je bohužel dnes pro některé lékaře nejrychlejší metodou. Česká pediatrie je známá tím, že klade důraz na prevenci a sledování vývoje dítěte. Je dobré, když se tohoto přístupu dětský lékař drží i při léčbě jednotlivých chorob. Neopomenutelným faktorem je také znalost rodinných dispozic a prostředí. Mým krédem je Hippokratova myšlenka: „Poslouchej pacienta, říká ti svou chorobu.“

■ *A jak se stavíte k možným návštěvám nemocných pacientů z řad dětí v jejich rodinném prostředí?*

Můj názor se opírá o zkušenosti z dětské pohotovostní služby: mohu srovnávat dobu, kdy byla výjezdní služba poskytována, oproti současnosti, kdy už je zabezpečena pouze rychlou záchrannou službou. V rodinném prostředí má návštěva lékaře v pacientově domácnosti smysl především u dlouhodobě nemocných dětí jako pomoc rodině v režimové léčbě. Nahrazovat tím ovšem návštěvu lékaře v ordinaci nemá zásadní význam. Akutní stavy je vhodné řešit konzultací s pediatrem a následně pediatr sám volá rychlou záchrannou službu a popíše jí důvod výjezdu. V tomto případě hraje významnou roli i to, že pediatr svého pacienta a jeho rodinu zná a může jí takto lépe pomoci.

■ *Jak se vám líbí naše nová ordinace?*

Nakolik jsem měl možnost ji shlédnout, tak se mi líbila. Pokud to mohu srovnávat, je její úroveň velmi podobná s tou, na kterou jsem byl zvyklý v Dětské nemocnici. Výhodou může být i lokalizace ordinace v blízkosti mateřské a základní školy.

■ *Kromě změny lékaře potká vaše budoucí pacienty také změna na pozici středního zdravotního personálu?*

Paní doktorka Machalová v posledních letech již klasickou „zdravotní sestru“ nezaměstnávala, ale od září 2015 do mé ordinace nastoupí na tuto pozici možná netradičně muž, který splnil nejlépe všechny naše požadavky pro práci v pediatrické ordinaci.

■ *Jak se těšíte na své nové pacienty?*

Těším se velmi a doufám, že stejně tak se na mne těší i moji budoucí pacienti (smích).

Za rozhovor děkuje a úspěšně zahájení pediatrické praxe přeje František Kroutil

HYGIENICKÉ MINIMUM

Ve čtvrtek 21. května 2015 jsme se sešli na obecním úřadě na kurzu hygienického minima. Náplní školení bylo: činnosti epidemiologicky závažné, znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví, zásady dodržování osobní a provozní hygieny a manipulace s potravinami. Na

konec jsme absolvovali písemný test, ve kterém jsme si mohli prověřit získané vědomosti. Děkujeme školitelce Haně Pavlíkové a doufáme, že se za rok opět sejdem.

*Iveta Křížová,
účastnice kurzu*

**HLEDÁM
KE KOUPI
DOMEK
se zahradou
v Telnici
nebo v okolí
do 10 km.**

**Tel.
792 284 071**

VÝMĚNA PRŮKAZŮ PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

Do konce letošního roku si musí všichni držitelé průkazu pro osoby se zdravotním postižením – průkaz TP, ZTP a ZTP/P – požádat na úřadu práce, oddělení dávek pro osoby se zdravotním postižením, o výměnu. **Stávající průkazy**, bez ohledu na platnost na nich vyznačenou, **platí pouze do 31. 12. 2015.** V případě potřeby podrobnější konzultace se můžete ob-

rátit na naši bezplatnou poradnu Národní rady osob se zdravotním postižením v Brně, která je určena lidem se zdravotním postižením, seniorům a pečujícím osobám. Kontaktovat nás můžete osobně, telefonicky, emailem či přes skype.

Úřední hodiny:

Po, St 8:30–12:00, 12:30–17:00,
Út, Čt, Pá 9:00–12:00.

Poradna Národní rady osob se zdravotním postižením
Cejl 892/32
602 00 Brno
Tel.: 542 214 110; 542 214 111
Mobil: 736 751 214
SKYPE: poradnabrno
e-mail: poradnabrno@nrzp.cz
web: www.nrzp.cz

TELNICE RECYKLACÍ SPOTŘEBIČŮ VÝRAZNĚ ULEVILA ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ

Loni občané Telnice odevzdali k recyklaci 87 televizí, 38 monitorů a 838 kg drobného elektra. Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektra ušetřili pro ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili

produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vyříděných elektrozařízení.

Z Certifikátu environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřídili 87 televizí, 38 monitorů a 838 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 39,07 MWh elektřiny, 1 807,89 litrů ropy, 174,69 m³ vody a 1,61 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 8,76 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 34,51 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Obec Telnice a ASEKOL

VÝSLEDKY VÝTVARNÉ SOUTĚŽE NA TÉMA TELNICKÉ HODY

Ve výtvarné soutěži o lístky na kolotoče se nakonec stali vítězi úplně všichni. Krásné obrázky, které byly doručeny na obecní úřad, bylo mnohdy těžké hodnotit a mezi sebou porovnávat. Hodnotící komise nakonec vybrala podle tří věkových katego-

rií pět obrázků, jejichž autoři obdrželi dva lístky, a jednu autorku, která obdržela tři lístky. Ostatní kreslíři a kreslířky obdrželi vždy po jednom lístku. Vybrané soutěžní obrázky si můžete prohlédnout na druhé straně obálky tohoto zpravodaje. Dětem,

kteří se do soutěže zapojili, jsme popřáli krásné zážitky nejen ze zábavných atrakcí Lunaparku Kočka, ale i z krásných krojovaných hodů. Několik zbývajících lístků si pak ještě v pátek 19. června 2015 mohli vysoutěžit několik dětí z telnické družiny, které se odvážily zazpívat hodovou písničku třeba i za použití Telnického hodového zpěvníku. Účastníci soutěže: Anežka Gabrhelová, Barbora Koláčková, **David Bartl (2 lístky)**, František Kroutil ml., Charlottka Prášková, Jana Pospíšilová, **Jana Sekaninová (2 lístky)**, Julie Nezvalová, Karolína Bartlová, Karolína Gabrhelová, Karolína Králová, Karolína Smutná, Kateřina Fischerová, Lenka Mutlová, Lukáš Herold, Magdička Lorinczová, Mára Fischerová, Markéta Kroutilová, **Markétka Mifková (3 lístky)**, **Matěj Žák (2 lístky)**, **Matyáš Jedlička (2 lístky)**, Michaela Zavadilová, Míra Zavadil, Miroslav Lengál, Natálie Spěváková, Nikošek Prášek, Petr Gabrhel ml., Staník Klika, Tereza Kliková, Tereza Hrazdírová, Václav Kroutil, Valerie Sinl, **Vendula Žáková (2 lístky)**, Viktorie Hrazdírová a Klára Křížová.

FK

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Díky rozvoji a provozu systému třídného sběru jste přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení „uhlíkové stopy“. V roce 2011 byla společností EKO-KOM, a. s., zpracována studie „Posouzení vlivu sběru a recyklace využitelných komunálních odpadů včetně obalové složky na životní prostředí“. Výsledky tohoto výzkumu prokázaly environmentální přínos celého systému třídění a recyklace odpadů v ČR. Studie je každoročně aktualizována.

V roce 2014 bylo díky recyklaci a využití papíru, plastů, skla, kovů a nápojo-

vých kartonů v rámci systému EKO-KOM uspořeno 17 571 486 GJ energie, tedy zhruba tolik, kolik v průměru spotřebuje za rok téměř 200 tisíc domácností. V případě tolik diskutovaného globálního oteplování přispěl systém třídění sběru a využití odpadu z obcí ke snížení emisí o 745 270 tun CO₂ ekvivalentu.

Díky rozvoji a provozu systému třídění sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, též občané Telnice ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s., přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení

„uhlíkové stopy“. Úspora, kterou dosáhli, představuje: emise CO₂ ekv. 77,375 tun, úspora energie 1 790 769 MJ. Za vyřazený odpad Obec Telnice za rok 2014 vyfakturovala a obdržela od společnosti EKO-KOM, a. s.:

1. q 2014	11,897 t	33 724 Kč
2. q 2014	13,389 t	43 237 Kč
3. q 2014	13,786 t	44 085 Kč
4. q 2014	14.411 t	45 829 Kč
Celkem za rok 2014	53,483 t	166 875 Kč

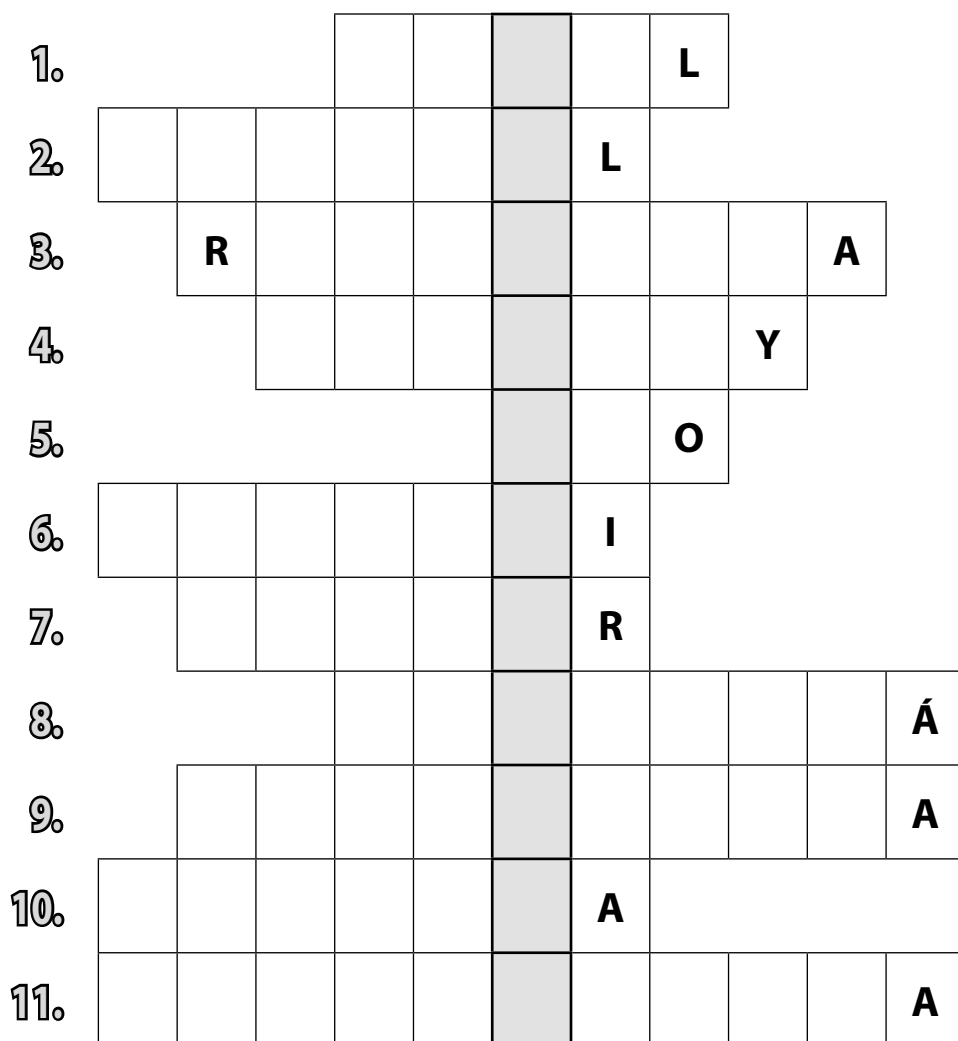
Obec Telnice a EKO-KOM

KŘÍŽOVKA – JAK DOBŘE ZNÁTE TELNICI?

Tajenka křížovky červnového Telnického zpravodaje :

Do uzávěrky doručení tajenky z křížovky červnového vydání telnického

zpravodaje bylo na obecní úřad doručeno celkem devět správných odpově-

Tajenkou je jedna z významných předností naší obce.

Vyluštěnou tajenku doručte obecnímu úřadu osobně nebo emailem na adresu: urednice@telnice.cz nej-

později do 11. září 2015. Šťastný výherce bude vylosován a odměněn zajímavými obecními upomínkovými předměty. Všem luštitelům doporučujeme, aby si dobře přečetli

dí: **HODOVÉ PRÁVO.** Výherkyní se po losování starostou obce stala paní **Drahomíra Holčápková** – gratulujeme.

1. Křestní jméno hlavního stárka pro příští telnické hody.
2. Příjmení nového ředitele školy.
3. Křestní jméno hlavní stárky letošních hodů.
4. Název telnické ulice.
5. Křestní jméno letošního hlavního stárka.
6. Název posledního filmu, který se promítal v telnickém letním kině.
7. Příjmení nového telnického faráře.
8. Příjmení letošní telnické Mistryně ČR v házené.
9. Název dechové kapely, která pravidelně hrává na ženáčských hodech.
10. Příjmení telnického Mistra ČR v leteckém modelářství.
11. Jméno a příjmení současného starosty severočeské Telnice.

především aktuální vydání Telnického zpravodaje, kde je množné většinu odpovědí jednoduše dohledat.

Hodně štěstí v luštění!

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM MAYEREM

František Mayer (*1944) je dlouholetým kapelníkem dechové hudby Dambořanka, která letos hrála již po jedenácté na Ženáčských hodech a příležitostně koncertuje v Telnici při různých akcích. František Mayer má k Telnici blízký vztah, žije tu dnes jeho dcera a další příbuzní.

■ Jak vznikl váš vztah k Telnici?

V roce 1963 se sem přivdala moje budoucí švagrová Zdeňka Konečná a další přízeň k Telnici se odehrála přes muziku. Protože jsme si pomáhali s Mirkem Kaplanem ze Sokolnic, což byl vynikající člověk i muzikant, doporučil mne ke spolupráci s telnickou kapelou Jana Přerovského. Kapele Jana Přerovského jsem vypomáhal při nahrávání v rozhlasu, při přehlídkách a tanečních zábavách. Následovala svatba mé neteře Jany Králové roz. Španělové s Mirkem Králem a pak sňatek mé dcery Ivany s Jarkem Slezákem. Takže v Telnici dnes žije také část mé rodiny. Získal jsem tu hodně kamarádů a přátel, za všechny můžu jmenovat Honzu Rožnovského, Pavla Strakatého, Mirku Krestovou, Evu Vymazalovou, bratry Jahodovy, rodinu Jindry Čecha, tebe atd. Ale v případě některých dalších „přátel“ jsem měl pocit, že by to mohlo také tak fungovat, ale opak byl pravdou. Je to škoda, zvláště pak je velká chyba, jestli je stejným způsobem vychovávána i další generace.

■ Odkdy vaše rodina hraje s Dambořankou?

Dambořanku vlastně založil v roce 1925 můj otec, ale podle vyprávění

mých rodičů už můj praděd chodil hrát s nějakou dambořskou kapelou do Telnice. Po mém otci převzal v roce 1958 kapelnictví můj bratr Karel a od roku 1979 jsem kapelníkem já. Tatínek nás k muzice vychovával od malička, sám si pamatuju, že jsem ho v deseti letech zastupoval jako varhaník v dambořském kostele.

■ Víte, že umíte hrát na různé hudební nástroje – na které?

Ptáš se, na které nástroje umím hrát? A já ti odpovím, že se snažím hrát. Základní školu jsem vycházel v roce 1958, to můj otec ještě soukromě hospodařil a nechtěl vstoupit do JZD, byl varhaníkem a chodil aktivně do kostela. Proto mně ani nedali žádnou přihlášku na střední školu a od „strany a vlády“ jsem se dozvěděl, že jsem určen jen pro zemědělství a hotovo. V roce 1965 jsem přišel z vojny a přihlásil se na lidovou školu umění Jaroslava Kvapila v Brně na tyto nástroje: varhany, trumpetu, kontrabas, dirigování a hudební nauka. Pracoval jsem tehdy v JZD jako traktorista a hudební nauku jsem se učil, když jsem měl chvíli času mezi nakládáním hnoje v nakladači.

■ Odkdy se Dambořanka začala objevovat v Telnici?

Po sametové revoluci nás pozvali pořadatelé z místního Orla na krojované orelské ostatky, které se tehdy ještě konaly na sokolovně, protože nová orlovna ještě nestála. Nedlouho po tom jsme odehráli v telnickém kostele vánoční koncert, pak už následovala spolupráce s Honzou Rožnovským a děvčaty na ženáčských hodech v Růžové ulici. Potom nás ještě několikrát pozvali u příležitosti různých životních jubileí, např. Honzových padesátin či výročí činnosti místního SUPa. Úplně jsme obsadili hospodu u Laštůvků.

■ A nezapomeňme ještě na loňský vánoční koncert v kostele.

To vyšlo z mé hlavy: chtěl jsem si v Telnici zahrát a zazpívat se svými vnučkami Veronikou Slezákovou a Alenkou Lundovou. Jsem rád, že jsme zaplnili celý kostel a snad posluchače uspokojili.

■ V letošním roce slaví Dambořanka 90. výročí svého založení. Chystáte nějaký slavnostní program?

Děkujeme za příjemné překvapení a dárek od obce Telnice, který nám

předala na ženáčských hodech paní místostarostka. Chtěl bych všechny Telničáky pozvat v sobotu 31. října 2015 od 19 hodin na slavnostní koncert do dambořického Katolického domu, kde bychom rádi toto výročí oslavili. Podle posledních zpráv se z Telnice chystá vypravit autobus.

■ Děkujeme za milé pozvání, jsem si jistý, že autobus pana Hrdličky bude prskat ve švech (smích). Rád bych ještě zmínil vaši nemalou zásluhu na Telnic-

ké hymně, písni, která poprvé oficiálně zazněla na Folklorním dnu. Jak bylo složité obstarat hudbu k textu Lenky Sarkhelové?

Nebylo to vůbec složité. Náš umělecký vedoucí a hudební skladatel M. R. Procházka z Kyjova, trumpetista Kumpánových muzikantů, se ujal složení hudby. Udělal to pro Telnici rád a doufám, že je to na výsledku poznat.

■ Na závěr si dovoluji otázku na budoucnost: setkáme se příští rok opět se skvělou Dambořankou na ženáčských hodech?

Do Telnice jezdíme hrát moc rádi. Máte jednu výhodu: účastníci vašich ženáčských hodů se totiž chtějí bavit a taky se dobře baví. A to se pak i nám, muzikantům, dobře hraje. A když nás zase pozvete, rádi přijedeme! A na závěr dovolte, abych popřál všem telnickým občanům hodně zdraví a spokojenosti a těším se na setkání s nimi zase někdy příště.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

O DĚTSKÉM FLORBALU A MORAVSKÉM PATRIOTISMU

Rozhovor s Jiřím Mácou

Jiří Máca (*1974) prožil v Telnici dva první roky svého života, dětství a mládí pak v blízkém Újezdě u Brna, kde si jeho rodiče postavili rodinný dům. Roku 1998 se vrátil zpět do Telnice, kde si začal opravovat prostory u svého dědouška Františka Přerovského. Návrat zpět byl stvrzen zejména výstavbou nového rodinného domu na ulici Hliníky, který za vydatné podpory své manželky Dagmary a celé blízké rodiny postavil. Je vyučen v oboru instalatér/topenář, po několikaleté praxi vystudoval střední stavební školu a nyní pracuje jako nákupčí v montážní firmě zaměřené na měření a regulaci. Jeho původní záliby – individuální sport, četba knih a turistiku – významně utlumila výstavba rodinného domu. Nyní se nejvíce věnuje svým dětem Danielovi a Nikolce, spolkové činnosti v Moravské národní obci (www.zamoravu.eu) a trenérské práci ve florbalovém klubu Orel Telnice.

■ *Jak ses dostal k florbalu a čím je pro tebe tento sport zajímavý?*

Z dětství si živě pamatuji na okamžiky u televize, kdy hrála naše hokejová reprezentace. Oba moji rodiče hru vždy velice prožívali, a tím mi i předali zálibu v tomto druhu sportu, který jsem jako dítě hrával na rybníku. Florbal tedy vlastně беру jako snadnější variantu u nás velice populárního hokeje a myslím si, že podvědomě to tak je i u většiny ostatních hráčů. Zajímavost florbalu podle mne spočívá v jednoduchosti vybavení, stačí florbal a míček, a v tom, že se může hrát celý rok, bez ohledu na počasí, v jakékoliv hale. Po pravdě však také na sebe musím prozradit, že svou první florbalu jsem si koupil až proto, abych mohl trénovat se synem.

■ *V rámci florbalového klubu Orel Telnice se věnuješ trénování nejmladších sportovců. Můžeš blíže popsat, jak probíhají tréninky a zápasy?*

Průběh našich tréninků je následovný: zpočátku aktivní rozehrávání, nejvíce běháním, potom následuje rozcvička, dále 5 minut přestávka na občerstvení. Po této malé přestávce hrajeme různé hry, jiné než florbal, pak míváme na pořadu nácvik individuálních technik a na konec většinou 25 minut hrajeme florbal. V minulé sezóně se nám velice osvědčila skupinová organizace tréninku, kdy děti utvoří dvojice, které přecházejí mezi stanovišti a u každého se snaží zdokonalit v jiné oblasti (např. hra tělem, slalom, přihrávky, střelba, nájezdy na bránu). U nových náborů, tedy

neovlivňovat a pokud není něco vloženo špatně, nechávám jim prostor k používání vlastního úsudku a uplatnění toho, co se učili na trénincích. Není pro mě směrodatné skóre, ale herní projev mých svěřenců. Mezi malými dětmi podobného věku bývají propastné rozdíly, proto chválím především snahu a aktivitu.

■ *V čem se podle tebe liší dětský sport od sportu dospělých?*

Dospělý člověk se chodí na tréninky zdokonalovat a zlepšovat si svoji fyziku, překonat určitou laťku. Nejmenší děti se naproti tomu chodí na tréninky bavit a v převážné většině je jim jakékoliv plánované zdokonalování cizí. Stejně je to i při hře. My dospělí počítáme góly a naši nejmenší se prostě baví spontánním pohybem. Na turnajích jsem byl například svědkem toho, že malí florbalisté jásali i při inkasování branky. (smích) Děti velmi brzy začnou vnímat sport podobně jako dospělí, popožděně je k tomu zejména povinná školní docházka, ale každopádně se přimlouvám za to netlačit děti k počitatelným výkonům a nechat jim aspoň při sportu volnost a vždy zdůrazňovat radost ze hry, z pohybu a z chvil strávených v kolektivu. Tento přístup se podle mne u dětí zúročí také v pozdějších letech.

■ *Tak mě napadá, že mám asi docela dětský přístup ke sportu a že jsem s aktivním sportováním skončil právě kvůli „počítání gólů“. Jak se to má se sportem u tebe? Hraješ něco pravidelně? Nebo se věnuješ individuálním sportům?*

Aktuálně mám problémy s achilovkou, takže aktivní pohyb musím omezovat. Jinak rád chodívám do Újezda na páteční florbal, další mou oblíbenou hrou je badminton a příležitostně pétanque. Z individuálních sportů mám oblíbené plavání, běhání a cyklistiku.

■ *Na nových dresech malých orelských florbalistů se nachází mj. moravský erb a moravská vlajka. Jakou roli v tomto případě tyto zemské symboly mají?*

Jak už jsem na sebe prozradil v úvodu, mimo rodinu se nejvíce věnuji spolkové činnosti v Moravské národní obci, díky čemuž jsem měl příležitost potkat mnoho významných moravských osobností z různých oborů, ale především spoustu skutečných moravských

■ *Do té doby sis florbalu půjčoval, anebo tě k tomuto sportu vlastně přivedl syn?*

Ano, je to tak, k florbalu mě přivedl můj kluk. K sportování obecně pak hlavně dobré vzpomínky na mé začátky v újezdském Sokole: nejprve jsem tam chodil jako předškoláček s mojí maminkou a potom jsem sportoval pod panem Jakubcem, na kterého mám skvělé vzpomínky.

děti, které přicházejí po prázdninách, nechávám větší prostor pro hry na úkor ostatního a k optimálnímu harmonogramu dětského tréninku se pracujeme až v průběhu sezóny. Na trénincích je pro mne prvořadá kázeň a bezpečnost. V rámci celého svého působení na děti zdůrazňuji férové jednání. To jsou vlastně jediné věci, které našim malým vytykám. Na zápasech se snažím hráče příliš

patriotů. Právě někteří z nich jsou většinou sponzory našich nových orelských dresů. To je jeden z důvodů proč jsou naše dresy v moravských barvách, které se shodují s barvami telnickými, doplněny i o další moravské symboly. Moravská vlajka na zádech každého z malých hráčů ještě navíc souvisí s tím, že jsme se jako Florbalový klub Orel Telnice přihlásili k akci nazvané „Moravská vlajka na každém zápase“, vyhlášené Moravskou národní obcí. Přihlášením se k této iniciativě chceme dát najevo svoji lásku k naší zemi a respekt k její tisícileté samosprávné historii. Ztotožňujeme se s textem preambule ústavy ČR: „My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku...“.

■ *V jakém duchu se dnes vlastně nesou promoravské spolkové aktivity? Počítám, že inspiraci nehledáte ani v nacionalismu 19. století, který vzal jako takový za své v ohni 20. století, a možná ani v politicky orientovaných aktivitách z porevolučních 90. let, které u občanů nenašly širší odezvu nakonec ani na Moravě... Jaké pojmy a hodnoty jsou důležité třeba v Moravské národní obci dnes?*

Co si vzpomínám, tak porevoluční vlna moravského uvědomění měla naopak odezvu nepředstavitelně obrovskou. Promoravské hnutí HSD-SMS bylo při volbách roku 1990 třetí nejsilnější stranou v republice, na Moravě je volila asi třetina voličů a v parlamentu měli přes 20 poslanců. Jiná věc však je, jak s touto podporou bylo naloženo, čeho bylo dosaženo a jak dopadly volby následující. V současnosti je jen jedna politická strana, která usiluje o obnovu Moravy. Tato strana má od většiny občanských spolků podporu, ale moravské spolky jako takové se akční politikou nezabývají. Co se týče nacionalistické myšlenky 19. století, tak tu v Moravské národní obci považujeme za přežitou, nevhodnou a nebezpečnou formu uvažování. Naše idea je zemský patriotismus, kdy je Moravankou nebo Moravanem ten, kdo se tak cítí a kdo se ztotožňuje se s moravskou historií a kulturou. Jedná se o švýcarský způsob vnímání národa, v němž je národnost otázkou volby a není nikomu předurčována podle místa narození, DNA, nebo dokonce podle jazyka. Ač se nezapojujeme do aktivní politiky, tak si myslím, že na veřejnost i na politiky působíme našimi

občanskými iniciativami, při kterých se zaměřujeme především na to, aby si poznáváním historie, kultury a přírodních krás lidé více uvědomovali, jak je naše Morava jedinečná a že máme být na co hrdí. Což je další hodnota uznávaná našimi členy.

■ *V jakých konkrétních aktivitách se uvedený zemský patriotismus projevuje?*

Protože máme přes deset místních sdružení po celé Moravě, je těch aktivit opravdu spousta. Pořádáme výlety po celé Moravě, jeden z nich pod názvem Za poklady Velké Moravy pořádá i naše místní sdružení. V MNO taky organizujeme jedinečné moravské slavnosti, Den za Moravu v Brně a Moravský den v Olomouci, pořádáme i besedy s odborníky, jedna taková proběhla

díky přispění obce Telnice minulý rok tady u Laštůvků. V našich řadách jsou studovaní odborníci z různých oborů, kteří v rámci odborných sekcí MNO vytvářejí například studii o moravských symbolech. Moravské budoucnosti se věnujeme například zpracováváním návrhu územního uspořádání ČR po obnovení zemského zastupitelského sboru Moravy.

■ *Na webu MNO jsou zmíněny vaše iniciativy. Mohl bys je našim čtenářům přiblížit?*

Z iniciativ bych rád zmínil tři nejvýznamnější. V iniciativě nazvané „Vyznačíme“ si klademe za cíl oživit povědomí o existenci historické hranice mezi českou a moravskou částí naší republiky. V letošním roce se podařilo umístit čtyři značky, které informují o tomto, komunistickým režimem zrušeném, odkazu našich předků. Další je iniciativa „Vyzdobíme“, v níž se snažíme propagovat používání adventní ozdoby s dvousetletou historií, tzv. Moravské hvězdy. Tato hvězda pochází z dílny církve Moravských bratří a je používána po celém světě, nejvíce však v Německu a v Severní Americe. Průlomovou iniciativou, jak co do počtu zúčastněných, tak i co se zmínek v médiích týče, je iniciativa „Vyvěsíme“. Z popudu jednoho našeho mladého člena začalo před šesti lety vyzývání radnic, aby vyvěsily moravskou vlajku na svátek svatých Cyrila a Metoděje, a přihlásily se tak k historickým fenoménům, kterými Morava a cyrilometodějská mise bezpochyby jsou. V letošním ročníku se zapojilo přes 1 100 radnic, což je při celkovém počtu 1 900 měst a obcí na Moravě více než 50% účast. Na tuto iniciativu navazuje zmíněné vyvěšování vlajky na zápasech a také zpřístupňování muzeí zdarma nebo za zvýhodněné vstupné.

■ *Jaká je podle tebe motivace členů MNO ke všem zmíněným aktivitám a iniciativám?*

Každá činnost MNO se vztahuje k naší zemi, k její oslavě a propagaci, v každé naší činnosti se tedy projevuje zemský patriotismus. Pro naši činnost není jiný pohon, než láska k naší domovině.

■ *Děkuji za rozhovor a přeju mnoho zdaru ve florbalovém klubu i ve spolkové činnosti.*

*Rozhovor připravil Jan Vybíral,
foto archiv J. M.*

ROZHOVOR S MARTINEM SOBOTKOU

*Martin Sobotka (*1999) začal před sedmi lety modelářit se svým tátou Liborem. Věnuje se sportovně leteckému modelářství. V letošním roce se zúčastnil Mistrovství České republiky v kategorii UŠ (upoutaný školní) a zaslouženě zvítězil.*

■ *Gratuluji k velkému úspěchu! Martine, co je to vlastně kategorie UŠ?*

Je to národní kategorie. Slovo „školní“ je asi jasné – pro začínající mládež. A slovo „upoutaný“ znamená, že model letadla je s řídicí rukojetí pilota spojen dvěma lanky, přes která se ovládá jeho výškové kormidlo spřažené s klapkami na křídle. Na rozdíl od typu RC (rádiem řízený) tady přes rukojeť cítíte, jak letadlo reaguje.

■ *Jak ses vůbec k letecké modelářině dostal?*

Už jako malý kluk jsem si stavěl házedla a modely poháněné gumou. No a bylo to asi tak před sedmi lety, kdy mě táta vzal na staré žatčanské letiště a nechal mě řídit RC model větroně. Moc se

mi to líbilo a od té doby jsem pro to byl nadšený. Takže jsme s tátou začali společně skládat RC modely letadel. Navíc táta je zkušený modelář a poznal, že mám talent na řízení letadel.

■ *Správný letecký modelář tedy musí mít cit jak na stavění modelu, tak i na jeho řízení v letu?*

Správný modelář si letadlo vyrobí sám z dostupného materiálu, a protože svůj model dobře zná, umí s ním i dobře zalétat. Dneska se ale dá koupit hotový a vybavený model a jít s ním rovnou létat. To už ale není klasická modelářina. U začátečníka to pak většinou nedopadne dobře a tento neúspěch může odradit nezkušeného pilota od dalších pokusů. Je výhoda, když mladý modelář

má někoho, kdo mu pomáhá a podporuje ho. Já spolupracuju s tátou, který se víc věnuje konstrukci a létání nechává na mně.

■ *Všiml jsem si, že se objevuješ na akcích, které pořádá žatčanský klub MK Alka. Soutěžíš i v jejich barvách?*

Jsem Telničák, ale protože u nás nemáme žádný modelářský klub, stal jsem se členem žatčanského klubu MK Alka. Ten ale není registrován v modelářském svazu a nepřiděluje licence potřebné pro soutěže. Takže jsem se musel přihlásit do svitavského klubu, za který oficiálně létám a kde je také areál pro upoutané modely. Vždy se ale všude hlásím k Telnici, dokonce mám i svůj soutěžní model v barvách naší obce.

■ *Kolik se zúčastnilo v letošním ročníku v tvé kategorii soutěžíčích a čím ses vůbec na mistrovství republiky nominoval?*

Aby se někdo vůbec mohl kvalifikovat na Mistrovství České republiky, musel nalétat určitý počet bodů. Účastnil jsem se kvalifikačních soutěží, a tak se nominoval mezi devět finalistů tohoto mistrovství.

■ *Co všechno hrálo roli při samotném hodnocení soutěžících?*

Každý účastník provede se svým modelem tři lety, jeden trvá asi 3,5 minuty. Museli jsme předvést čtyři povinné akrobatické prvky a další čtyři volitelné. Na závěr se pak hodnotí celkový dojem z letu, z pilotova chování a ovládání leta-

dla. Soutěže se navíc konají za každého počasí, což se právě tentokrát potvrdilo a celé mistrovství jsme odlétali v dešti.

■ *Které z těchto hodnotících kritérií je podle tebe tvou nejsilnější stránkou?*

Docela dobře se mi daří létání náročnějších akrobatických prvků, za které dostávám bonusové hodnocení za obtížnost. V pravidlech se tomu říká „nahodnocení obratu“.

■ *Vítězství v takové soutěži tě určitě musí povzbudit k dalšímu růstu v tomto oboru. Co máš dále v plánu?*

Na příští rok chystáme s tátou pro stejnou soutěžní kategorii nový model s rozpětím křídel 1 250 mm, který bude stabilnější ve větru. Zároveň připravujeme stavbu velkého modelu pro mezinárodní kategorii F2B, do které se chci v příštím roce taky přihlásit. Myslím, že bych nemusel být bez šancí na slušné umístění mezi juniory. No a v zimě budu létat halové soutěže.

■ *Kde tě můžeme vidět v nejbližší době v akci?*

Dostal jsem od obce pozvání na Den pro celou rodinu – 29. srpna 2015, kde bych chtěl předvádět halový RC model, a to v areálu Sokola Telnice. Všechny srdečně zvu. Zhruba každou půlhodinu bude dálkově řízený model ve vzduchu, takže si ho mohou všichni prohlédnout přímo v akci. Z prostorových důvodů není možné předvést zmiňovaný upoutaný model, ale i tak se mají diváci na co těšit. Další akcí pak bude Modelářský den MK ALKA 27. září 2015 na letišti v Žatčanech.

Za rozhovor děkuje František Kroutil. Více informací o činnosti modelářů MK Alka Žatčany naleznete na www.mkalka.cz nebo www.modelari-telnice.webnode.cz

■ DĚDICKÝ ODKAZ A POŘÍZENÍ PRO PŘÍPAD SMRTI

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v tomto článku si objasníme možnosti, jak lze nakládat s majetkem pro případ smrti. Tedy jak lze podle nového občanského zákoníku věc odkázat či zasáhnout do dědictví. Problematiku dědictví upravuje zák. č. 89/2012 Sb. Nově je zaveden pojem tzv. „pořízení pro případ smrti.“ Do této kategorie řadíme závěť, dědickou smlouvu a dovětek.

Závěť je odvolatelný projev vůle, kterým zůstavitel (ten, který zemře) pro případ své smrti osobně zůstavuje podíl na pozůstalosti. Jedná se prakticky řečeno o listinu, kterou osoba za svého života vyjadřuje své přání či vůli, jak chce rozdělit svůj majetek a jiný obsah pozůstalosti po své smrti.

Závěť je jednostranná a může být sepsána vlastní rukou nebo cizí rukou a podepsána před svědky. Další možností je sepsat závěť veřejnou listinou, tedy nejčastěji za součinnosti notáře. V obou způsobech je rozdíl jak personální, tak finanční, neboť u notáře s určitými výjimkami nemusí být přítomni

svědci, avšak je nutno hradit cenu za notářskou službu. V případě úmrtí pak řádně sepsaná neodvolaná a nejnovější závěť „promluví do dědictví“ a dědického řízení.

Dědická smlouva je dvoustranná a také se projeví v následném dědickém řízení, neboť zůstavitel touto smlouvou povolává druhou smluvní stranu za dědice a tato svou roli přijímá. Dědická smlouva oproti závěti musí být uzavřena vždy ve formě veřejné listiny, tedy zejm. u notáře a nese tak s sebou vyšší poplatky za zřízení oproti závěti psané vlastní rukou.

Dovětek je shodně se závětí možné sepsat vlastní rukou či cizí rukou se svědky, anebo u notáře veřejnou listinou. V dovětku lze dědici stanovit podmínku, za které bude dědit či například uložit dědici příkaz něco vykonat. Dovětek opět „promluví do dědictví“ a ovlivní postavení dědiců v dědickém řízení o pozůstalosti.

Dalším účelem dovětku může být zřízení tzv. **odkazu**. Odkaz není zákonem

řazen jako v úvodu zmíněné pořízení pro případ smrti. Odkaz tedy stojí vedle tří uvedených (závěť, dědická smlouva, dovětek), avšak svými účinky se těmto pořízením blíží. Odkazem zůstavitel nařídí, aby zamýšlená osoba odkazovníku vydala předmět odkazu. Tato nesrozumitelná konstrukce se může jednoduše vysvětlit na příkladu. Zůstavitel (ten, který zemře a zanechá po sobě nějaký majetek) chce například odměnit svého kamaráda, že se o něj ve stáří staral a pečoval. Proto sepiše vlastní rukou dovětek s odkazem, kde nařídí dědicům, aby kamarádovi vydali 20 000 Kč. Odkázat lze zmíněné finanční prostředky, pohledávku nebo věc.

Závěrem lze tedy shrnout, že občanský zákoník upravuje vícero možností, jak ovlivnit dědictví a osobně rozhodnout ještě za života, kdo bude po smrti s majetkem disponovat. Každý způsob má své výhody a při jejich sepisu je vhodné důkladně zvážit, který je právě pro daný případ ten nejvhodnější.

Petr Sopuch

■ ZKAŽENÁ DOVOLENÁ

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v tomto letním čase mnoho z nás absolvuje své plánované dovolené, na které se celý rok těšíme. Dovolím si tvrdit, že nikdo nejede na zájezd či dovolenou s tím, že se dovolená zkaží. Mnoho z nás však takovou zkušenost má. Nový občanský zákoník dovolenou, resp. zájezd, definuje a stanoví práva a povinnosti mezi zákazníkem a pořadatelem zájezdu. Zákon definuje zájezd jako soubor služeb cestovního ruchu. A na co si dát pozor při sjednávání a na co máme právo?

Pořadatel zájezdu může změnit termín i cenu. **Cenu** bude pořadatel samozřejmě zvyšovat, a je k tomu oprávněn, pokud se zvýší a) cena za dopravu včetně PHM, b) letištní, přístavní a jiné poplatky, c) směnný kurz české koruny o více než 10 %. Způsob zvýšení ceny a bližší informace musí pořadatel uvést ve smlouvě o zájezdu. Proto vždy důkladně

tuto smlouvu čtete. Zároveň musí pořadatel oznámení o zvýšení ceny zaslat včas před zájezdem. Pokud oznámení o změně ceny zašle později než 21. den před zahájením zájezdu, pak nemáme povinnost zvýšenou cenu platit.

Termín a jiné podmínky zájezdu může pořadatel měnit, pokud ho k tomu nutí vnější okolnosti. Opět pořadatel tuto změnu zákazníkovi musí oznámit. A zde pozor! Zákazník může se změnou nesouhlasit a od smlouvy odstoupit. Pokud však zákazník mlčí, tak platí, že se změnou zájezdu souhlasí. Při objednávání zájezdu je vhodné také trvat na písemném potvrzení zájezdu s podmínkami.

Dále musí pořadatel vydat zákazníkovi doklad o svém pojištění.

Co dělat, když již zájezd započal a pokoj nevypadá tak, jak by měl? Pokoj nemá balkon, hotel má jen dvě hvězdičky namísto pěti, anebo sprchy a to

aleta nejsou umístěny na pokoji, ale na společné chodbě?

V takovém případě **má zájezd vady**. Vždy se braňte a hlaste se o své slíbené podmínky a kvality zájezdu, hotelu, pokoje, resortu. Pořadatel má povinnost zajistit nápravu. Zákazník může v podstatných případech žádat až přepravu zpět na místo odjezdu. Zároveň vzhledem k vadám máte nárok na náhradu škody. Podmínkou však je, že vady byly vytknuty bez zbytečného odkladu, nejpozději do 1 měsíce od skončení zájezdu.

Hradí se škoda na majetku a také újma za narušení dovolené. Po návratu z dovolené je tedy vhodné spočítat náklady, které jsme vynaložili navíc v rámci dovolené k nápravě vad zájezdu či příplatky ve smlouvě za služby, které nebyly poskytnuty. Dále je možné vyčíslit újmu za to, že dovolená nebyla taková, jaká měla být. Vše následně nárokuje po pořadateli zájezdu.

Závěrem malé doporučení. I v případě zájezdů a dovolených je potřeba být obezřetný. Než na zájezd odjedeme, podržme emoce zkrátka a věnujme smlou-

vě o zájezdu s pořadatelem velkou pozornost. Zákon sice zákazníka chrání a říká, že „ujednání, která se odchylují od zákona v neprospěch zákazníka, jsou neplatná.“ Shodně ale platí, že jen bdělým náležitě práva. Je tedy potřeba

se o svá práva aktivně a bez prodlení starat a možným problémům důkladným přečtením smlouvy předcházet. Nebudeme následně překvapeni, že pořadatel zvyšuje cenu či mění jiné podmínky.

Přejeme vám všem, aby dovolená proběhla bez nutností využít našich rad. Pakliže by se přeci jen vady vyskytly, nastíněné postupy vás ochrání, či alespoň vykompenzují narušenou dovolenou.

Petr Sopuch

PROPADNÁ ZÁSTAVA V NOVÉM OBČANSKÉM ZÁKONÍKU

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v tomto příspěvku si povíme blíže o otázce zástavního práva. Se zástavními právy se setkáme mnohdy při prodeji nemovitostí a především při vyřizování úvěrů, půjček a jiných závazků. Je tomu proto, že zástavní právo představuje jednu z možností tzv. zajištění závazku. Ujišťuje a chrání poskytovatele úvěru. Zákon říká, že „Při zajištění dluhu zástavním právem vznikne věřiteli oprávnění, nesplní-li dlužník dluh řádně a včas, uspokojit se z výtěžku zpeněžení zástavy do ujednané výše, a není-li tato ujednána, do výše pohledávky s příslušenstvím ke dni zpeněžení zástavy.“ Tato formální zákonná definice říká, že při zřízení zástavního práva dáváme věřiteli možnost se uspokojit ze zastavené věci. Věc může být movitá i nemovitá a věřitel ji může prodat nebo s ní jinak naložit, aby byl dluh splacen.

V souvislosti se zástavou je vhodné zmínit otázku tzv. **propadné zástavy**. Jedná se o situaci, kdy věřitel si zástavu při neplnění dluhu dlužníkem ponechá. Prakticky tedy nastává případ, pokud si vezmeme úvěr na dům, zřídíme zástavní právo a následně úvěr nesplácíme, tak věřitel si může dům ponechat. „Starý“ občanský zákoník výslovně v ust. § 169 stanovil, že je neplatné ujednání o propadné zástavě. „Nový“ občanský zákoník se k této možnosti staví jinak a tuto možnost sjednat v určitých situacích dovoluje. Ještě benevolentnější je pak v případech, kdy věřitel nechá zpracovat znalecký posudek a věc danou do zástavy nechá ocenit a až poté si ji ponechá. Rozdíl zjištěné ceny posudkem a dlužné částky pak dlužníkovi vyplatí.

Je zřejmé, že občanský zákoník nyní zcela propadnou zástavu nedo-

voluje ve všech případech a libovolně. Zákon především chrání osoby v postavení spotřebitelů a drobných podnikatelů. Zákaz ujednání propadné zástavy, tedy možnosti si zástavu ponechat, však již není tak striktní, a proto je vhodné vždy při sjednávání zástavního práva pro zajištění závazku řádně pročíst obsah zástavní smlouvy, veškeré podmínky a případně se poradit s odborníky, co takové zástavní právo v daném případě fakticky pro dlužníka znamená.

Petr Sopuch

Mgr. Petr Sopuch

advokátní koncipient v AK Hubený

Tel.: 608 706 372

E-mail: info@akhubeny.cz

602 00 Brno, Běhounská 4/20

NOVÝM ŘEDITELEM ZŠ A MŠ JE MGR. PETR GABRHEL

V pátek 12. června 2015 zasedala podruhé konkurzní komise ve věci vyhlášeného konkurzu na ředitele Základní školy a Mateřské školy Telnice. Zde dvou přihlášených účastníků komise hlasováním zvolila jako vhodného kandidáta **pana Mgr. Petra Gabrhela**. Konkurzní komise byla sestavena na základě nominací dle platné vyhlášky č. 54/2005 Sb., o náležitostech konkursního řízení a konkursních komisí, v podmínkách obce jako zřizovatele škol a školských zařízení. Složení komise bylo následující:

František Kroutil – předseda komise, starosta obce, člen určený zřizovatelem

Mgr. Leona Bimová – současná ředitelka školy, členka určená zřizovatelem

Mgr. Eva Meluzínová – členka určená ředitelkou krajského úřadu

Mgr. Zdeněk Jochman – ředitel ZŠ Měnín, člen – odborník z oblasti státní správy

Mgr. Simona Hemalová – učitelka telnické školy, členka – zástupkyně z řad pedagogických pracovníků školy

Mgr. Jana Vágnerová – členka – zástupkyně ČŠI – školní inspektor

Mgr. Pavel Zapletal – člen školské rady

Mgr. et Mgr. Miroslav Horák, Ph.D. – odborník s hlasem poradním

Obec Telnice děkuje všem členům Konkurzní komise za čas, který věnovali své činnosti.

Ve čtvrtek 18. června 2015 pak rozhodlo zastupitelstvo obce Telnice

o tom, že s účinností od 1. srpna 2015 se novým ředitelem telnické základní a mateřské školy stane Mgr. Petr Gabrhel. Hlasování zastupitelů bylo jednomyslné, sám kandidát (jako zastu-

pitel) nehlasoval. Obec Telnice děkuje za dlouholetou spolupráci dosavadní ředitelce Mgr. Leoně Bímové a těší se na spolupráci s novým ředitelem.

FK

ROZHOVOR S PETREM GABRHELEM, NOVÝM ŘEDITELEM ZŠ A MŠ

Petr Gabrhel (1975) pochází z Českých Budějovic. Vystudoval obory učitel náboženství a etiky a pedagog volného času na TF JU v Českých Budějovicích a speciální pedagogiku na PdF UP v Olomouci. V Telnici žije od roku 2006. Od 1. srpna 2015 je novým ředitelem telnické základní a mateřské školy. S manželkou Marií vychovávají čtyři děti.

■ *Jak dlouho už vlastně pracuješ ve školství?*

V Českých Budějovicích jsem se řadu let věnoval mládeži v rámci různých volnočasových aktivit. Po příchodu do Telnice jsem pracoval šest let na odborném učilišti ve Cvrčovicích jako vedoucí vychovatel a poslední tři roky na naší základní škole jako vychovatel ve školní družině, učitel angličtiny, výtvarné výchovy, pracovních činností a jako asistent pedagoga.

■ *Vystřídal jsi tedy jako pedagog různé cílové skupiny. Jak se ti pracuje s dětmi na prvním stupni? Myslím, že po třech letech už to můžeš nějak zhodnotit.*

Ve stručnosti bych řekl, že velice dobře. Po práci s učňovskou mládeží to byl, zvláště zpočátku, balzám na nervy. Děti většinou poslouchají, mají zájem, nechají se snáze motivovat k nabízené činnosti, některé se zabaví i samy. Nemu-

sím zde neustále řešit kázeňské problémy a další nepříjemné činnosti (kouření, alkohol, drogy), které byly dříve mým denním chlebem.

■ *V čem podle tebe spočívá úloha ředitele základní školy v malé obci, jako je Telnice?*

Myslím si, že by se kromě práce v samotné škole měl také zapojovat do některé oblasti veřejného života v obci. Být vidět mezi lidmi a dětmi, zajímat se, čím děti i jejich rodiče žijí, jak se dívají na místní školu a školku, pedagogický sbor a aktivity jimi organizované.

■ *Jak ti může v nové pozici pomoci práce v zastupitelstvu? Třeba lepším přehledem o dění v obci?*

Dalo by se to tak říci. Možná jde o lepší možnost, jak při aktivitách týkajících se dětí a mladých v naší obci koordinovat činnosti školy a školky s činnostmi

ostatních organizací a spolků věnujících se mládeži.

■ *Jaká je tvoje představa o rozvoji telnického základního a předškolního vzdělávání?*

K přihlášce do konkurzu na ředitele bylo potřeba sestavit koncepci rozvoje základní a mateřské školy. Pro nejbližší období jsem si pak zvolil následující priority, které se mohou po dohodě s ostatními zaměstnanci ještě mírně upravit: 1. koncepci, kterou jsem vytvořil pro konkurzní řízení, předložil k diskusi kolegům ve škole a školce s cílem doplnit ji o jejich podněty a následně se ji společně jako tým snažit naplnit; 2. stabilizovat obsazení pedagogického sboru; 3. zlepšit přehlednost a aktuálnost webových stránek a sjednotit používání školních emailových adres; 4. navýšit kapacitu školní jídelny, aby se zde opět mohli stravovat zaměstnanci školy a školky.

■ *Mohl bys pro zajímavost uvést pár námětů ze zmiňované koncepce rozvoje, kterou hodláš diskutovat s kolegy?*

Tak například příprava žáků pátého ročníku na změny, které je čekají v souvislosti s přechodem na druhý stupeň základních škol, případně na víceletá gymnázia. Dále problematika stravování ve školní jídelně nebo rozvoj ekologického myšlení žáků v mateřské i základní škole – třídění papíru, plastů a ostatního odpadu.

■ *Kromě nových povinností ve škole tě zaměstnává činnost v obecním zastupitelstvu a doma čtyři děti. Jak to všechno zvládáš?*

Snažím se všechny své role zvládat. Každé z nich se věnuji, jak nejlépe dovedu, s větším či menším úspěchem. Jsou chvíle, kdy si říkám, že je toho poslední dobou nějak hodně.

■ *Děkuju za rozhovor a přeju dobrý start do nového školního roku!*

Rozhovor připravil Jan Vybíral

MEMORIÁL JANA KRATINY

Ve dnech 19.–20. června 2015 se žáci naší školy ve spolupráci s oddílem mini-házené zúčastnili již tradičního turnaje Memoriál Jana Kratiny ve Velké Bystřici. Minižáci se utkali ve třech kategoriích, v každé měla naše škola zastoupení. Nejúspěšnější byli nejmladší hráči, ročník 2007 a mladší, kteří ve své skupině nenašli přemožitele a zvítězili. Pro některé to byla první zlatá medaile z velkého turnaje. Neztratili se ani naši zástupci střední kategorie, ročníky 2005/2006, kteří ve velké konkurenci obsadili krásné 6. místo. Nejstarší borci, ročníky 2003/2004, skončili na 4. místě a Marek Popela získal pohár za nejlepšího hráče této kategorie. Turnaje se zúčastnilo 35 družstev z České republiky, Slovenska a Chorvatska. I zde pokračovalo navazování kamarádství s dětmi z chorvatské Rijeki, které před turnajem strávily dva dny i u nás v Telnici. Naši házenkáři usilovně povzbuzovali Chorvaty a ob-

ráceně. Po skončení turnaje se všichni společně vyfotili a rozloučili sportovním tlesknutím rukou. Všichni účastníci si

zaslouží velkou pochvalu za skvělou reprezentaci telnické školy. Už se těšíme na další ročník.
Leona Bímová

ROZLOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM 2014/2015

V poslední školní den se letos děti z telnické základní školy loučily nejen s výukou, ale tentokrát i s paní ředitelkou, která se bude v příštím roce věnovat samotné výuce. Poděkování si paní Leona Bímová zasloužila jak od samotných dětí, učitelského sboru a školnice, tak i od starosty a místostarostky obce, kteří přišli děti také pozdravit. Kromě krásných darů si paní ředitelka vyslechla

i děkovnou písničku, kterou složila nejménovaná členka místního učitelského sboru na nápěv písně Na Okoř je cesta. Celkem 72 dětí se tedy rozloučilo s loňským školním rokem. Kromě školního vysvědčení obdržely děti drobné dárky od školy i od obecního úřadu. Samostatné rozloučení proběhlo také s páťáky, kteří se po prázdninách rozprchnou do různých škol v okolí, ale i do víceletých

gymnázií. Na závěr všichni přítomní žáci obdrželi jako sladkou odměnu za svůj krásný zpěv zmrzlinu od paní ředitelky.
FK

PÍSEŇ PANÍ ŘEDITELCE

(na nápěv písně Na Okoř je cesta)

*Byla jedna škola a ta byla malá,
jen dvě třídy čítala, čítala.*

*Bylo nám v ní dobře, protože se o nás
naše Lea starala, starala.*

*Byla pro nás jako maminka,
stále na nás myslela, myslela.
I když jsme zlobili, málo se učili,
v srdci nás vždycky nosila.*

*Jednou ji napadlo, že by naše škola,
více dětí mohla mít, mohla mít.
A tak místo dvou tříd rozrostla se na pět
a tak nás tam bylo víc, bylo víc.*

*Na škole v přírodě, zažili jsme hodně
zábavy každý den, každý den.
Proto jí děkujem a zpěvem jí přeju,
ať má radost každý den, každý den.*

*Chce pracovat s dětmi, proto ředitelství
pověsila na hřebík, na hřebík.
Děkujeme za vše, paní ředitelko,
šťěstí, zdraví přeju jí, přeju jí.*

LETNÍ HLÍDÁNÍ DĚTÍ

V letošním roce probíhalo Letní hlídání dětí po dva poslední týdny v červenci. V obou týdnech byl vždy plný počet dětí. Hlídání probíhalo jako každý rok v prostorách MŠ Telnice. První týden nám přálo počasí a byla velká horka. S dětmi jsme hodně času trávili venku. Pro děti byly připraveny hry, výtvarná činnost a závěrem týdne karneval, který se nám velice vydařil. Byla to spíše karnevalová diskotéka. Děti krásně tančily, hrály hry jako např. židličkovanou a měly možnost se občerstvit dětským šampánem a křupkami. Druhý týden byl také vydařený, i když počasí už bylo horší. Děti stavěly v parku domečky z přírodnin a měly velkou olympiádu se sladkou odměnou na závěr. Celé dva týdny nám dodávali obědy

z místní restaurace na orlovně. Jídlo bylo vždy velmi dobré a dětem moc chutnalo. Myslím si, že tento rok probíhalo letní hlídání v hezké a veselé

atmosféře. Užili jsme si ho jak my, tak snad i děti.

*Veronika Slezáková,
vedoucí týmu LHD 2015*

STAVĚNÍ MÁJE

V sobotu 20. června 2015 se „v pravé poledne ve dvě odpoledne“ začalo se stavbou májky z líšeňského lesa na sokolovně. Májku samotnou i taneční

parket zdobily stárky za pomoci stárků, kteří pak ve spolupráci s místními chlapy ručně tento telnický hodový symbol zvedli a zasadili do připravené-

ho otvoru v parketu. Nádherná mája se pak tyčila nad sokolským areálem, kde se vše schylovalo k večerní předhodo-
vé zábavě. *FK*

HODOVÉ POSEZENÍ U CIMBÁLU

V sobotní podvečer hodového víkendu přijela do Telnice opět rozdávat radost Cimbálová muzika Aleše Smutného, tradiční to host našich hodových slavností. Primáš Aleš Smutný se do hry

na první housle a zpěvu pustil se sobě vlastní grácií, ostatní členové kapely jej skvěle doplňovali. A to i ve chvíli, kdy se hrálo na přání všech přítomných, kterých se i tentokrát na Masarykově ná-

městí u Šatlavý vystřídal na dvě stovky. Počátkem letošního léta jsme se loučili s naším panem farářem, a proto mu byla zahrána valašská píseň „Když sa buček zeleňá, Valach hodně peněz má...“, na-

čež se pan farář sám ozval, že „když sa būček zeleňá, už sa to jest nedá“... a na to všem zazpíval v doprovodu cimbalíky píseň ze svého rodného kraje „A já su synek z Polanky“. Úžasné spontánní vystoupení bylo odměněno bouřlivými potleskem. Pane faráři, děkujeme! Stejně tak děkujeme všem, kteří se o krásný, byť chladný večer zasloužili. O zahřátí se jistě postarala svou vynikající muzikou cimbalka Aleše Smutného, ale také občerstvení z pohostinství U Laštůvků před budovou Šatlavý. I v letošním roce nás navštívili čtyři francouzští přátelé, které vedl André Clad, bývalý starosta města Lutterbach a bývalý házenkářský brankář. Z jejich návštěvy se naše obec mohla těšit po celou dobu hodových slavností. FK

SOBOTNÍ PŘEDHODOVÁ ZÁBAVA

Po celodenním chystání, zdobení a přípravách areálu sokolovny na Jánkové hody se v sobotu 20. června 2015 konala předhodová zábava, na které opět vystoupila oblíbená skupina Merllin. Stárci ji zahájili nástupem. Jelikož jich letos bylo 32 párů, rázem byl plný parket tanečníků. Tančilo se a zpívalo do brzkého rána. Nechyběla ani mašličková sóla. I když noc byla celkem chladná, účast byla hojná. Chtěla bych poděkovat hlavně stárkům za přípravu a zdárný průběh zábavy, všem, kteří pomáhali s přípravou a stavěním máje, a také všem, kteří se letošní předhodové zábavy zúčastnili.

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

HODOVÁ MŠE SVATÁ

Sváteční mše svatá u příležitosti svátku patrona farního kostela sv. Jana Křtitele byla v neděli 21. června 2015 zahájena slavnostním průvodem s krojovanými, kde měli tentokrát zastoupení jak stárci s hlavním stárkem a stárkou, tak i malí krojovaní a poprvé i krojovaní ženáči. Někteří krojovaní ministranti dokonce dostali letos povolení ministrovat v krojích, což jistě pěkně zpestřilo samotnou liturgii. Jako jeden z obětních darů bylo také přineseno hodové právo, které si nakonec z kostela starosta obce opět odnesl. V závěru slavné mše svaté, kterou celebroidl P. Ladislav Kozubík, proběhlo poděkování bývalým členům ekonomické rady farnosti a složení slibu členů nových. Před kostelem se pak všichni krojovaní společně vyfotili. FK

HODOVÝ PRŮVOD OBCÍ A PŘEDÁNÍ HODOVÉHO PRÁVA

V neděli 21. června 2015 se již od 14 hodin formovaly řady krojovaných na Palackého ulici, odkud tradičně vychází průvod „malých i velkých“ stárků do dědiny. Za hudebního doprovodu dechové kapely Telničanka se průvod nejprve vydal na Masarykovo náměstí,

kde si hlavní stárek Ivo „Lojd“ Šrot s hlavní stárkou Radoslavou „Dušou“ Smejkalovou přišel pro hodové právo, které obdržel z rukou starosty obce Františka Kroutila, za účasti místostarostky Pavly Chovancové. Po ochutnání hodových koláčů a dobrého vína vyrazili stárči prů-

vodem do Nové ulice, Růžovou ulicí do ulice V dědině a poté přes náměstí na Brněnskou ulici, odkud pak již zamířili na sokolovnu. Cestou tradičně za doprovodu dechovky tancovali a zpívali hodové písně. Částečný doprovod průvodu zajišťovali příslušníci Policie ČR. *FK*

HODOVÉ TANCE

Areál Sokolovny zažil opět každoroční nedělní slávu: příchod průvodu více než stovky krojovaných stárků, kteří se postupně představili všem přítomným lidovými tanci. První na řadu přišly nejmenší děti se svými rodiči, kteří tancovali lidové tanečky za doprovodu dechové kapely Telničanka a zpěvačky Veroniky Slezákové. Tanečky nacvičila Dominika Králová. Poté zazněla Hanácká beseda v úpravě pro děti, kterou s dětmi nacvičily Zdeňka Šafářová a Lenka Formánková. Následovala Moravská beseda s krojovanou mládeží, kterou s mladými secvičily Šárka Oborná a Markéta Kupská. A závěr tradičně patřil stárkům, kte-

ří tentokrát tancovali Českou besedu, kterou s nimi nacvičila Šárka Oborná. V závěrečném slově poděkoval starosta obce František Kroutil v zastoupení zdravotně indisponovaného starosty Sokola Pavla Oborného všem, kteří se o přípravu a průběh telnických hodů zasloužili, a předal kytičky výše jmenovaným dámám. Poslední slovo patřilo kapelníkovi Telničanky Aleši Kučerovi, který všechny z tohoto místa pozdravil a také poděkoval za podporu při zakládání nové kapely. Počasí i přes chvílemi hrozící mraky nakonec ukázalo svou krásnější tvář, takže se hodové odpoledne skutečně vydařilo. *FK*

RODIČE TANČILI HODOVÉ TANCE SE SVÝMI DĚTMI

Letos potřetí na telnických hodech zatancovali i ti nejmenší. Samozřejmě vzhledem k věku v doprovodu rodičů. Návčiku se ujala Dominika Králová. Tanečky se snad všem líbily a už se těšíme na příští rok a doufáme, že zájem rodičů bude větší než letos.

Iva Donovalová, TJ Sokol Telnice

NEDĚLNÍ HODOVÁ ZÁBAVA

V neděli 21. června 2015 večer začala hodová zábava nástupem stárků za doprovodu skupiny Modul. Stárci zatančili Českou besedu v jejich veselé úpravě a potom už pokračovala volná zábava do ranních hodin. Počasí nám přálo a telnické Jánské hody se vydařily. Chtěla bych tímto poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celého víkendu a obci Telnice za finanční podporu akce.

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

ŽENÁČSKÉ HODY

Jak krásně a pohodově proběhly letošní Jánské hody v Telnici! Pak nastalo pondělí 22. června a čekaly nás už po jedenácté ženáčské hody v Růžové ulici. Někteří jedinci ještě ráno zamířili do práce, ale v poledne už se to v Růžovce hemžilo jako v mraveništi. Každý

zná svůj úkol, a tak to pěkně odsypá. Nebude pršet? Na letišti říkali, že ne. Odpoledne přijde přeháňka, a pak až něco v úterý. Dobře, budeme jim věřit. A ejhle, vysvitlo sluníčko, všechno je přichystané, už se jen umýt a obléknout do krojů.

POZOR! Čerstvá zpráva z letiště. Žene se pěkný liják. Co teď? Poschovávat všechno, co by mohlo uletět, a všechno, čemu voda ublíží, zakrýt parket, aby se nezkroutil, zabalit prodlužovačky a rozdvojky, aby voda nevyhodila pojistky. Pod střechou a za okny sledujeme tu spoušť. Potoky

vody zbarvené od krepáků, opadané listy z májek. To nevadí, všechno se dá opravit, jen aby už přestalo pršet. A ono přestalo. Ale letiště hlásí, že to za chvíli přijde znovu a do půlnoci ještě jednou a vydatněji. Není zbylí, dneska se hody konat nebudou. Následuje spousta telefonátů na nejrůznější místa, jestli bude jiný den na čem sedět, co jíst a pít, co poslouchat a kde tancovat. Naštěstí bude, a v tom už rozhlas hlásí, že se ženáčské hody z důvodu nepřízně počasí přesouvají na pátek. A tak nás vytrvalce čekal „rychlouklid“ všeho, co jsme celý den chystali. Museli jsme poschovávat vše, co bychom díky nenechavým rukám a závistivcům druhý den nenašli na svém místě. Poslední úkol tohoto dne byl sníst a vypít vše, co by se do pátku zkazilo.

Nastal pátek 26. června, vyšlo sluníčko a my doufáme, že tentokrát to vyjde. Jen co zvony kostela odbily poledne, jal se každý svého úkolu a vše běželo jako po másle. Ne, tentokrát opravdu pršet nebude! A taky, že nepršelo. Vše bylo včas nacheystané, jen to chtělo trochu víc improvizace. Ten, kdo se chce bavit, to pochopí. Věčný kritik bude kritizovat vždy. A tak se vypilo a snědlo vše, co šlo, protancovaly se nejedny boty, vyzpívaly nejedny hlasivky. Kvůli přesunu termínu se někteří nemohli zúčastnit, ale zase přišli i ti, co v pondělí neměli možnost. Děláme to dobrovolně, zadarmo, pro sebe, pro okolí, pro radost. Na ženáčských hodech v Růžové ulici je vítán každý, kdo se chce v dobrém bavit!

Kateřina Umlášková

TELNIČTÍ STÁRCI ZVOLILI NOVÉHO HLAVNÍHO STÁRKA

Telniční stárci se u příležitosti ženáčských hodů sešli v pátek 26. června 2015 a volili nového hlavního stárka pro příští hody. Na základě hlasování se jím stal Pavel Galla, který současně oznámil, že si za hlavní stárku vybral Věru Holátovou. Obec Telnice gratuluje Pavlu Gallovi ke zvolení a těší se s oběma na spolupráci.

FK

da byla výtečná. Tak tedy příště snad ve „větším“ a ve stejném duchu.

Organizátoři z řad stárků

KÁCENÍ MÁJE

Kácení máje podomácku – tak by se dalo nazvat to letošní. Obešli jsme se bez kapely, bez parketu a skoro i bez návštěvníků. I přes nízkou návštěvu a vytrvalý déšť opanovala prostory HD Pubu, jenž se nám stal pro tento večer dokonalým útočištěm, perfektní atmosféra rodinného krbu. Vítězem hodového symbolu – máje – se stal David Jahoda (prozatím) z Měnína. Tento chlapík se mohl radovat i z druhého místa oceněného červeným vínem. Třetí příčka připadla Jiřině Šillerové a cena útěchy putovala k Adélce Rožnovské. Gratulujeme! Nerad bych tvrdil, že doufáme v uskutečnění příštího ročníku stejným způsobem, nicméně nála-

TELNICKÁ MÁJA – PŘEDÁNÍ VÝHRY

Již je to čtvrtý rok, co jsme se rozhodli trochu zatraktivnit taneční zábavu „Kácení máje“, a to losováním o telnickou máju. Po první dva roky se štěstěna obracela na přespolní výherce, v loni jsme řekli do třetice všeho dobrého a mája zůstala v Telnici. Letos by se zdálo, že se vše vrací do starých kolejí. Výhercem se stal David Jahoda z Měnína. Ale nakonec štěstěna je vrtkavá, David už je tak trochu z Telnice. Abychom mohli máju předat vylosovanému výherci, bylo nutné ji napřed pokácet. Za přísných bezpečnostních podmínek a pomoci vysokozdvizné plošiny, se tohoto úkolu ujal Tonda Mikulášek. Dne 4. srpna 2015 v odpoledních hodinách máju pokácel. Za bezproblémový průběh Tondovi děkujeme. Při této příležitosti se dostavil výherce David Jahoda a máju si převzal. Výherci ještě jednou gratulujeme.

Pavel Oborný, TJ Sokol Telnice

SLOVO HLAVNÍHO STÁRKA K LETOŠNÍM HODŮM

Počasí vyšlo, nálada byla skvělá, víno chutnalo, bla bla bla. Nemám chuť, potřebu ani zájem omílat stále to stejné dokola. Široká veřejnost se opět přesvědčila o vysoké úrovni telnických krojovaných hodů, která se již stala standardem, a nikdo nic jiného nečeká, pouze si u dalšího fotoalba zaznamená rok 2015. To právě kouzlo našich hodů se však skrývá tam, kde pro **vás** tuhle **ozdobu naší obce** celý týden připravujeme – mezi stárky. A tam to zůstane.

Je tu ovšem něco, co musím zmínit. Ohybný škrálop se usadil na ženáčských hodech. Chodíme kolem něj po špičkách, a když se jedni nedívají, ztupili by se nám vidle, jakou rychlostí na

ně kydáme špínu. A všichni víte, o čem mluvím. „Kroutil chce mít všechno pro sebe!“, „Za stárky jdou náplavy!“ lomíme nad tímto „neřešitelným problémem“ rukama. Jako když dítěti vezmete hračku. Samozřejmě bude plakat a křičet. Není ještě schopno diskuse. Je bez prostředků. Nicméně i tak se svým křikem snaží svůj problém řešit. A opravte mne, jestli se pletu, ale jsem přesvědčen o tom, že pokusů o diskusi v této „věci“ bych napočítal tolik, jako je zelených prvků v telnickém znaku. Stejně tak si myslím, že nikdo nikdy nezakázal ženáčům „starousedlíkům“ obláci **naš** kroj!

Na druhou stranu tomu rozumím. Ono je vždy lepší si svoji pohodlnost

něčím zdůvodnit. A máte-li k tomu ještě koho obvinít, máte vyhráno! Je to bez práce a v hospodě se pak můžete navzájem plácet po zádech, jak vám neuvěřitelně ublížili. A je to vážně takový problém? Nebo jde jen o egoistickou touhu potvrzovat si svoje postavení ve skupině? Společný nepřítel byl vždy ten nejlepší „stmelovač“.

Trváte stále na tom, že je to problém? Řešte ho, nebo ho akceptujte! Diskutujte, nebo mlčte. Je 21. století! Už nepotřebujeme k přežití kyje! Jsme lidé. Vládneme rozumem. Tak jej, prosím, použijte! A jinak počasí vyšlo, nálada byla skvělá a víno nám chutnalo.

Ivo Lojd Šrot

DEN DĚTÍ

V slunnou neděli 31. června 2015 proběhl v areálu Sokola Telnice Dětský den. Letos jsme zvolili jednodušší variantu, kdy všechna stanoviště byla na jednom místě. Oproti loňskému scénáři, který se neomezoval pouze na sokolovnu, a byl zjevně nad síly některých doprovázejících rodičů. Stejně jako loni jsme se drželi jednoho společného tématu, což tento rok byla věda a poznání. Děti si vyzkoušely např. orientaci na mapě, odhadování měrných jednotek či základní početní úkony. Protože ale vědecká práce není jenom o intelektu, byly k vidění i sportovní výkony. Každý účastník za absolvování trati získal sladkou odměnu. Za podporu děkujeme panu starostovi Františku Kroutilovi a TJ Sokolu Telnice.

T-Parlament

SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ

Dne 12. května 2015 se sešel KLAS v počtu šestnácti žen, abychom si sdělily informace o pěstování pokojových květin, o jejich řazení do kategorií, o nejoblíbenějších druzích a o významu této činnosti. Také jsme si řekly o jednodušší variantě „barevného kruhu“, jehož objevitelem byl fyzik Isaac Newton. O ladění a využití barev v praktickém životě byla rovněž zmínka. Před zpěvem naší klasovské reklamy nás čekalo překvapení, jak se ukázalo, krásné a vtipné. O co šlo? Přece o maskota, který nás už v KLASu neopustí! Děkuji jménem všech zúčastněných paní Daře, která se o tento krásný dárek postarala. Tvůrcem je jeden

z bývalých svěřenců, kterým se právě jmenovaná profesně věnovala. Nezapomněly jsme ani na procvičení jak krátkodobé, tak dlouhodobé paměti. K tomu posloužily pracovní listy. Závěr našeho setkání patřil návštěvě pana starosty, o jehož společnost vždy KLAS stojí. Děkujeme.

Dne 26. května 2015 se KLAS sešel v počtu šestnácti členek. Hlavním tématem bylo „Bydlení“. Zahájily jsme „Naší písní KLASu“, pokračovaly „Reklamou“ a oprášily jsme humornou píseň „Šly panenky“ s vlastním textem. Přestože venku už přšelo, naše nálada se ubírala vcelku dobrým směrem. Pověděly jsme

si o různých typech bytů, něco málo o možných rizicích při rekonstrukci bytu a o bezpečném bydlení v seniorském věku. K procvičení pozornosti, postřehu a paměti nám posloužily pracovní listy, ostatně jako vždy. Některé svalové partie jsme procvičily pomocí jednoduchých cviků. Po přestávce, kdy jsme si vypily čaj, nás navštívila paní místostarostka Pavla Chovancová, aby reagovala na podněty z naší strany. Děkujeme! Ještě zmínka o kronice KLASu. Pan starosta si ji prohlédl a svým písemným „ohodnocením“ dal najevo uznání a jistý obdiv nad jejím vedením. Paní Darko, my ostatní se připojujeme a děkujeme!

V úterý 9. června 2015 jsme se v KLASu sešly v počtu sedmnácti, abychom oprášily znalosti o bylinkách a lidovém léčitelství vůbec. Zahájily jsme naši klasovskou písní, včetně zpívané reklamy. Opět bylo dbáno na předepsanou skladbu setkání, došlo na procvičení paměti a pozornosti, k čemuž nám posloužil pracovní list s přesmyčkami názvů bylin. Nezapomněly jsme na procvičování hlavních partií těla. Návštěva z obce byla dnes zvláště mile přivítána, přijaly jsme gratulaci i malé pohoštění – k našemu dosti velkému překvapení jsme si právě dnes připomněly 4. výročí od založení našeho spolku! Ano, tak čas běží, i o tom se zpívá v té naší písni. Pan starosta nám ze záznamu pustil ukázkou z rozhlasového natáčení, které v obci nedávno proběhlo. Shodly jsme se na tom, že se to podařilo. Vždyť zpěv a veselá mysl činí stáří pěknejším. Děkujeme!

V úterý 30. června 2015 se KLAS sešel naposledy před prázdninami, aby se zabýval tématem „Kulturní památky naší země“. Každé z nás se vynořily vzpomínky ze školních výletů, z dovolených, prostě z cest po naší krásné a na památky bohaté vlasti. Zvláště jsem se zaměřila na

Sociální komise obce Telnice ve spolupráci s brněnským Centrem pro rodinu a sociální péči srdečně zve **SENIORY** na setkání s programem

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

v úterý 8. září 2015

od 9:00 do 11:00 hod.

v Šatlavě, vstup z OÚ Telnice

Téma: „Setkání po prázdninách - prarodiče“

Příspěvek na náklady: 20 korun

Bližší informace získáte u paní Marie Fialové na telefonním čísle: 777 068 788.

www.telnice.cz

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ (KLAS)

Klub se schází pravidelně každé druhé a čtvrté úterý v měsíci. Během prázdnin se KLAS neschází. Nástin hlavních témat na další půlrok:

8. září 2015	Setkání po prázdninách – prarodiče
22. září	Tradiční řemesla
13. října	Záliby, koničky, sběratelství
27. října	Dušičky, památka všech zesnulých, Halloween
10. listopadu	Pohyb ve vyšším věku
24. listopadu	Advent (seznámení s novým knězem)
8. prosince	Nové technologie
22. prosince	Vánoce jsou za dveřmi – tvoření
12. ledna 2016	Co očekávám od nového roku
26. ledna	Tanec

Všichni senioři jsou srdečně zváni. Na setkání se těší

Marie Fialová, KLAS Telnice

pověsti, týkající se města Brna, některé z nich jsou veřejnosti známé, jiné méně nebo vůbec. Přesmyčkami názvů měst si seniorky procvičily pozornost, rovněž pracovní list nám měl pomoci soustředit se při porovnávání jemných rozdílů

na obrázcích, doplňování tajenky a také zde byl „tip na doma“, pokud ovšem na to zbude v horkých dnech pozornost... Doba léta je i období, kdy se můžeme setkat s negativními jevy, proto jsme si připomněly základní pravidla bezpeč-

nosti, především při pohybu v cizím prostředí. Písni „Na rozloučení, mé potěšení“ a s přáním prožití pěkných chvil během dvou měsíců, které jsou před námi, jsme se rozcházely do svých domovů. Na shledanou v září se těší *Marie Fialová*

ČESKÝ ROZHLAS BRNO VYSÍLAL Z TELNICE

V rámci programu „Moravská rodina“ Českého rozhlasu Brno přišla mezi moravskými vesnicemi řada na naši obec, a to 28. května 2015. V 6:10 zaznělo několik slov o historii Telnice a v 9:40 vyzpovídala moderátorka Ivana Slabáková telnickou kuchařku Marii Královou a společně představily skvělý recept na Telnický koláč (viz rámeček). Po 12. hodině zavolali z rozhlasu paní Daře Staňkové, jež šikovně představila Klub aktivních seniorů, který v zasedací místnosti zazpíval svou hymnu přímo do vysílání. V 15:20 prezentovala paní místostarostka Pavla Chovančová kulturní život v naší obci a na závěr

po 17. hodině nechal starosta obce František Kroutil zahrát všem místním obyvatelům pěknou písničku od Hradišťanu. Za pěknou zvukovou prezentaci naší obce děkujeme všem, kteří se na ní podíleli, stejně tak i Českému rozhlasu Brno za tuto mimořádnou příležitost. *FK*

RECEPT NA TELNICKÝ KOLÁČ

Na těsto si připravíme 2 celá vejce, 1 hrnek krupicového cukru. Ušleháme do pěny. Přidáme rozšlehaný ananas i se šťávou. Přidáme 2 hrnky polohrubé mouky, 2 kávové lžičky jedlé sody, 1 hrnek mletých ořechů. Vše zpracujeme na těsto a dáme na plech péct. Na upečené a vychladlé dáme krém.

Krém: 2 pomazánková másla utřeme s 12 dkg mletého cukru. Přidáme ušlehanou šlehačku. Zpracovaný krém potřeme na upečené těsto. Posypeme mletými ořechy a pocákáme čokoládou.

A už zbývá jen popřát: Dobrou chuť!

Marie Králová, Růžová ulice

NOC KOSTELŮ S ŠIKMOU VĚŽÍ V TELNICI

V pátek 29. května 2015 zavítalo asi 250 lidí do telnického kostela sv. Jana Křtitele, aby se zúčastnili některé části připraveného programu Noci kostelů a na vlastní oči se přesvědčili, jak se to má s tou šikmou kostelní věží. Do celostátní akce se telnická farnost zapojila podruhé a podle ohlasu návštěvníků lze soudit, že se letošní Noc kostelů v Telnici vydařila.

Program začal mší svatou, kterou celebroidal místní farář P. Ladislav Kozubík a o jejíž slavnostnější ráz se postarala telnická schola vedená Pavlem Králem. Následovala komentovaná prohlídka interiéru kostela s telnickým rodákem Jaromírem Šufrem. Zvědavější hosté mohli klást své dotazy znalci místních dějin, Ladislavu Kořalníkovi, který byl po většinu večera přítomen jako historický poradce. Barokním varhanám jistě udělalo dobře, když na ně mladý šlapanický varhaník Patrik Buchta během půlhodinového koncertu skvěle zahrál barokní repertoár. Dětská schola předvedla za choreografie Hany Kroutilové dva židovské tance, a připomněla nám, kdo je pro křesťany starším bratrem ve víře. Závěr programu patřil telnické schole, která s mottem „Zpívejte Hospodinu píseň novou“ představila moderní pojetí písní k oslavě Boží, jež se

u přítomného publika setkala s vřelým přijetím.

Během celého večera měli příchozí možnost zapálit si před oltářem svíci a na připravenou tabuli napsat nějakou prosbu či přimluvu. Na cestu domů si pak mohli odnést svítek s biblickým textem. Kromě aktivit, které probíhaly v kostele, byl připraven také doprovodný program: promítání videa z kostelní věže (interiér věže, zvony a rozhled po okolí), promítání krátkého videa z otevření krypty kostela v roce 1994

a především možnost pomoci olovnicí přeměřit šikmost kostelní věže. Jak se to tedy má s tou šikmou věží? Naměřili jsme náklon 1,12° směrem k Brnu. (Pro srovnání: slavná věž v Pise má dnes úhel 3,99°.) Vzhledem k tomu, že se nikde po řadu let neobjevují žádné trhliny, je zřejmé, že k naklonění věže došlo buď při její stavbě, anebo už někdy dávno. Není se tedy třeba bát, že by nám spadla.

Děkuji všem, kdo se podíleli na realizaci Noci kostelů, i těm, kdo k nám zavítali. *Jan Vybíral, za organizátory*

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

Ve čtvrtek 4. června 2015, tedy v den slavnosti Těla a Krve Páně, lidově „Božího těla“, se Telnice kromě místních zaplnila také farníky ze Sokolnic a Prace, které tentokrát přivezl mj. i autobus pana Aloise Hrdličky. Tradiční slavnost, při které je žehnáno obci, se tak rozšířila o požehnání všem třem obcím, které se na této tradici letos podílely. Po dvou letech se tedy v závěru mše svaté vydal průvod s Nejsvětější svátostí

v rukou P. Ladislava Kozubíka do nejstarší telnické ulice V dědině a nejdříve zamířil k oltáři, který ve svých vratech připravila rodina Fialových. Odtud pak pokračoval dlouhý zástup účastníků k druhému oltáři, který ve svém vjezdu připravila rodina Hrazdírova. Po celou dobu doprovázeli slavný průvod ministranti s kadidlem a děvčata v krásných šatech zdobila cestu pestrobarevnými okvětními lístky. Třetí

oltář pak byl nachystán v mariánské kapliče při vstupu do kostelního nádvoří, o což se postarala tradičně paní Magdalena Králová. Čtvrtý oltář čekal v samotném kostele sv. Jana Křtitele a s ním i závěrečné požehnání třem obcím a všem účastníkům. Při každém žehnání monstrancí vydali telníctí dělostřelci pod vedením Pavla Krále a Michala Mrkvici výstřel ze svého kanónu, závěrečná rána byla připravena pro samotného pana faráře, který tak definitivně tuto slavnost ukončil. Lidé však ještě dlouho postávali a dopřávali si dobrých koláčků, které napekly šikovné kuchařky. O bezpečnost průvodu se starali strážníci Obecní policie Telnice, hupebně celý průvod doprovodila dechová kapela Telničanka pod vedením Aleše Kučery. Děkujeme všem, kteří se na přípravě jakkoliv podíleli. Velmi komplikovaně se tentokrát sháněly břízky na ozdobení ulice a oltářů, jakoby se z blízkého okolí Telnice nadobro „vypařily“, v tomto ohledu tedy děkujeme za vstřícnou žatčanskou výpomoc.

Telnická farnost

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

„Pane Ježíši, věřím, že jsi pravdivě přítomen v eucharistii. Prosím Tě, abys mě naplnil svým odpuštěním a svým pokojem. Tobě svěřuji svůj život i svou budoucnost. Tobě chci sloužit svým životem. Pomoz mi, abych Tě nikdy nepřestal milovat. Amen.“ Takto se modlilo devět dětí z naší farnosti před svým prvním svatým přijímáním. Jejich příprava na tento slavný den začala jistě už dávno, při prvním čtení Bible a při zvědavých otázkách. V letošním školním roce 2014/2015 s nimi v náboženství započal přípravu P. Ladislav Kozubík. Ve dnech 1. a 8. února se nám děti představily v Telnici a v Sokolnicích při mši svaté. Společné tablo připravila paní Jarmila Fialová. Děti na něm jako Karafiátovi Broučci svítili druhým na cestu. Na Velký pátek, 3. dubna, si děti připravily v sokolnickém zámeckém parku dětskou křížovou cestu. První svátostí smíření a také sederovou večerí byl naplněn 25. duben. Společný výlet ke kapli svatého Antonína v Újezdě u Brna připravila obětavě paní Marta Gavendová

na první pátek měsíce května. Dne 6. června děti vykonaly druhou svátost smíření a poté nastal očekávaný 7. červen 2015 a první svaté přijímání sedmi dětí ze Sokolnic a dvou dětí z Telnice. Všichni jsme mohli prožít slavnost na-

plno s našimi prvokomunikanty. Poděkování patří panu faráři, katechetkám, zejména Martině Odstrčilové a Lence Franklové, zpěvákům i všem, kteří tuto slavnost připravili.

Jiřina Chudáčková

ZÁJEZD DO JESENÍKŮ

Dne 27. června 2015 jsme vyjeli do Jeseníků na plánovaný zájezd. Lidí se přihlásilo dost, takže nebyl žádný problém obsadit místa v autobuse. Byla jsem ráda, že s námi jelo i deset dětí, protože tento zájezd se jim určitě líbil. Nejdříve jsme přijeli do Zlatých Hor, kde jsme se zúčastnili sobotní bohoslužby, kterou měl kněz-penzista. Byl velmi rád, že na mši svaté bylo přítomno tolik lidí, pravil, že obyčejně tam bývá jen on a sestra. Škoda, že s námi nejel někdo z omladiny, bylo potřeba zahrát na varhany, ale z našeho osazenstva se nenašel nikdo, kdo by byl tak zdatný. Dokonce nás pochválil jako zpěváky, pravil, že jsme učiněný sbor.

Ve Zlatých Horách je nový, krásný kostel, zasvěcený Panně Marii – ochránkyni života. Krédem je, že lidé nebudou šťastni, pokud nezačnou ctít a chránit každý lidský život. Jak vlastně toto poutní místo vzniklo? Za třicetileté války po vpádu švédských vojsk utekla Anna Tannheiserová, která byla v pozeňnaném stavu, na horu Boží Dar, kde prosila Pannu Marii o pomoc a byla vyslyšena. Narodil se jí zdravý chlapec, který dostal jméno Martin. Později byl uznávaným člověkem a nakonec i radním. Za záchranu při svém narození a z vděčnosti v poslední vůli vyslovil přání, aby byl na tomto místě zavěšen obraz Panny Marie. Jeho dcera přání vyplnila a dala zhotovit podle pasovské Madony s dítětem obraz, který byl v roce 1718 namalován Šimonem Schwarzerem. Obraz začal přitahovat davy věřících, kterým se vyplnily prosby o zdraví, lidé tvrdili, že je obraz zázrač-

ný. Nakonec tu byla postavena dřevěná kaple a do ní byl obraz umístěn. Za deset roků už musel být postaven nový kostel, protože kaple nestačila, základní kámen

byl položen v roce 1834 a 8. září 1841 na svátek Panny Marie byl vysvěcen. Za komunistů se stal kostel místem neoblíbeným, začalo se s jeho devastací. Pak přišel rok 1968, kdy se začala opravovat střecha, ale během normalizace tehdejší mocipáni nařídili příslušníkům PTP, aby kostel zbourali. Tito neposlechli, tak byl nakonec kostel vyhozen do povětří a srovnán buldozery se zemí. Stalo se tak v roce 1973. Když svatý otec Jan Pavel II. navštívil Velehrad, byl posvěcen základní kámen na stavbu nového kostela, na který se sbíralo jednak u nás, ale

přispěli i Poláci, Němci i Rakušané. Se stavbou se začalo v r. 1993 a byl vysvěcen olomouckým arcibiskupem Graubnerem v roce 1995.

Jako u každého poutního místa, tak i tady je studánka se zdravou vodou, kterou jsme si nabrali a pomalu jsme se chystali k odjezdu. Zastavili jsme se na obědě v penzionu Praděd ve Zlatých Horách a potom už nic nebránilo v pokračování naší cesty do Jiříkova u Rýmařova na prohlídku Pradědovy galerie. Tato nádherná dřevěná galerie je vytvořena pilnou prací pana Halouzky. Je zde vzácný betlém v životní velikosti a je doplněn i 250 zvířaty. Toto všechno se rozprostírá na ploše čtyř hektarů, kde se vyřádily hlavně naše děti. Uvítala nás desetimetrová socha vládce Jeseníků – Praděda, která váží 15 tun. Jsou tam také dva sloni, kteří jsou vyřezáni z jednoho kusu dřeva, ze 140 let starých topolů od pardubické dostihové dráhy. Sochy slonů mají 10 tun.

Děti se vyřádily asi na čtyřech kolotočích, jezdily na různých zvířatech, fotily se na žirafách, s čerty, mohly si sednout do sedla koníků apod. Kolem celého areálu je krásná procházka, kterou jsme zvládli i my, kterým nohy už tolik neslouží. Počasí nám přálo a pan Hrdlička, coby náš málem dvorní řidič, jel tak výborně, že to všechno nemělo chybu. Kdo jste tu nebyli, zajedte se sem se svými ratoletmi podívat, nebudete litovat. Sokolnický dům přispěl částkou 2000 Kč, takže děti měly velmi snížené jízdné a vstup do galerie zdarma. Děkujeme. *Anna Nečasová*

PROMÍTÁNÍ LETNÍHO KINA V TELNICI

Stejně jako v předchozích letech, i letos přijel Kinematograf bratří Čadíků rozdávat filmové zážitky z české filmové produkce. V nabídce byly tentokrát v termínu 3.–6. července 2015 tyto filmy: pohádka *Tři bratři*, komedie *Hodinový manžel*, *Vejška* a *Všiváci*. S ohledem na krásné počasí, kdy se za celé dny neobjevil na obloze ani mráček, bylo letošní kino velmi dobře obsazeno diváky, největší úspěch zaznamenala úvodní pohádka *Tři bratři*:

Tři bratři – 160 diváků

Hodinový manžel – 130 diváků

Vejška – 110 diváků

Všiváci – 80 diváků

Celkem se přišlo do kina podívat 480 diváků. V průběhu promítání mohli také diváci přispět dobrovolným vstupným na charitativní účely Konta bariéry Nadace Charty 77. Dohroma-

dy se letos vybralo **15 190 korun (+ 2 eura)**. Jedná se téměř o dvojnásobnou částku, než byla vybrána v loňském roce (8 456 korun). Děkujem všem, kteří touto cestou pomohli dobré věci.

Celý projekt promítání letního kina byl hrazen z rozpočtu obce Telnice. Za spolupráci také děkujeme Sokolu Telnice.

FK

VIKINGOVÉ – TÁBOR ORLA JEDNOTY TELNICE

Již pravidelnou prázdninovou akcí se stal tábor Orla jednoty Telnice. Tentokrát jsme se všichni společně vydali vstříc dobrodružstvím pod vedením Leifa Ericsona a v termínu 2. až 11. července 2015 jsme objevovali nová území a bojovali s temnými silami, které ohrožovaly svět lidí.

Nejprve jsme přepluli na Island a abychom mohli lépe čelit různým nástrahám, vyrobili jsme si a vyzdobili výzbroj a výstroj. Zbyl nám čas i na zábavu, takže jsme si vyzkoušeli kulo-

tungheimu, světu obrů. Výprava byla úspěšná, pochytali jsme šest obrů a celou smečku zlých trolů. Zdálo se, že jsme byli úspěšní, uzavřít bránu do starých světů se nám ale nepodařilo. Zřejmě některý z obrů přežil.

Další naše putování nás zavedlo do chladného Grónska, kde nás Eskymáci vyzvali na souboj. Nešlo ale o bitvu, ale o zkoušku zdatnosti. Jsme národ hrdých bojovníků, a tak jsme výzvu nemohli odmítnout. Odpoledne do osady přijel vikingský bojovník z ve-

Další den jsme se vydali objevovat novou zem, kde žili domorodé rudé kmeny. Jejich členové nás naučili zacházet s luky a také nám ukázali nové zajímavé hry (mölkky). Také nás pohostili výborným pečeným bizonem. Přespali jsme v jejich obydlí, ale ráno jsme se dozvěděli, že síly zla plení naše vesnice na Islandu, a tak jsme se vydali zpět.

Abychom mohli obry porazit, museli jsme se vydat do podsvětí, a tam získat u studny osudu pergamen s radou, jak porazit zlo. To ale nestačilo. Dále jsme museli získat tři svitky ze studny moudrosti, kterou střežil obr Mími a nakonec nabrat zázračnou vodu z řeky Gjöll, kterou ale hlídal tříhlavý drak Nidhögg. Všechny úkoly se nám s notnou dávkou odvahy, ale i štěstí podařilo splnit. Abychom ale byli sto procentně úspěšní, museli jsme ještě v noci získat na svou stranu lesní Alfy, abychom s pomocí jejich kouzel obry porazili.

Další den nás čekala rozhodující bitva. Nejprve jsme museli přebrodit močál a prosekat se přes bahenní skřety. Na pusté pláni jsme narazili na první opevnění obrů. Naštěstí jsme měli katapult, a tak po chvíli bylo opevnění obří pevnosti rozprášeno. A protože jsme byli dobře vyzbrojeni meči, sekerami a štíty, prosekali jsme se i tlupou skřetů střežících hlavní obří pevnost, až všude stříkala krev. Došlo k rozhodující bitvě s obry. Boj to byl lýtý a když už to vypadalo, že budeme poraženi, použili jsme zázračnou vodu z pramene řeky Gjöll a obry jsme definitivně zneškodnili a slavně zvítězili.

Toto vítězství spustilo bujaré oslavy, při kterých zazněly oslavné básně Vikingů, a samozřejmě nechybělo ohodnocení statečnosti každého člena osady od krále Leifa Ericsona. Slavilo se dlouho do noci. Druhý den už se bojovníci odebrali do svých rodných vesnic ověnění nejen dary, ale hlavně zážitky z prožitého dobrodružství.

Do vikingské kroniky zapsal Jurson

vý fotbal. První velkou zkouškou byl potom boj sedláků, ve kterém se prokázala zdatnost vikingských rodin při získávání půdy a živobytí.

Nedaleko osady byly spatřeny podivné stopy, stopy bytostí, které již dlouho nikdo neviděl. Zřejmě se znovu zrodil obr Ymli, jak jinak si vysvětlit, že se v nedalekém hustém hvozdu začínali množit podivní tvorové. Zjistili jsme, že jsme uprostřed Středozemě, v pradávném Midgárdu, zemi lidí. Obrátili jsme se o radu k vnukům boha Buriho, k bohům známým jako Vili, Véa a Odin. Bohové nám seslali starý pergamen, na kterém byla runovým písmem zaznamenána cesta do Jo-

dlejšího kmene a ukázal nám novou zbraň zvanou katapult, kterou jsme později využili v boji s obry. Ti, poté co se objevili v naší blízkosti, se ukryli v lese. Vystopovali jsme je, ale po dlouhém litém boji jsme byli poraženi a všichni bojovníci byli po své smrti uvedeni do Valhally – obří hodovní síně, kde bůh Odin shromažďuje duše lidských bojovníků. Zlo v Midgárdu, světe lidí, nabylo na síle a tak se Odin rozhodl vrátit všem statečným bojovníkům život a zavedl je k duhovému mostu Bifröst, který spojuje Asgárd a Midgárd. Přešli jsme most zpět do světa živých, abychom mohli dokončit záchranu světa lidí.

SOKOLSKÝ TÁBOR

Během třetího týdne v červenci roku 2015 probíhal v rekreačním středisku Hutník dětský tábor pod záštitou Sokola Telnice. Rekreační středisko Hutník leží kousek od městečka Strážnice. Nedaleko je i nádrž Lučina, kterou jsme využili díky horkému počasí ke konci týdne. Počasí bylo po většinu týdne právě táborové: ani zima, ani horko. Tábor probíhal ve velmi veselé atmosféře. Byl zaměřen na různé sporty a pohybové aktivity v přírodě. Zúčastnilo se jej 48 dětí. Děti měly každý den připravený pestrý program, ať už celotáborový, nebo pod vedením svých vedoucích. Kromě mnoha soutěží o diplomy probíhaly také týmové hry, zaměřené na spolupráci a soudržnost, stezka odvahy, táborová diskotéka, nově i Happy Greppy dráha, a mnoho dalších. Letos se nám obzvláště vydařil Pohádkový les.

V maskách to našim dětem moc slušelo. Proběhla i noční hra Světlušky, u které jsme se neuvěřitelně pobavili! Pořádaly se táboráky s písničkami a hry u ohně. Děti si mohly zahrát fotbal, vybíjenou atd. Jídlo bylo dobré a byl ho dostatek,

takže žádný táborník hladu netrpěl. Myslím si, že letošní sokolský tábor byl úspěšný a doufám, že si ho naše dětičky pořádně užily! Už se všichni těšíme na příští rok!

Jménem pořadatelů Veronika Slezáková

MINISTRANTSKÝ TÁBOR

Velmi horký týden 19.–26. července 2015 doprovázel ministranty na jejich táboře v Nížkovicích (okr. Vyškov). Snažili se před horkem ukrývat buď ve vodě (na koupališti), nebo prostě zůstávali s programem uvnitř starobylé fary, která poskytovala svěží úkryt před tropickým počasím. I přes vysoké teploty se klukům podařilo uskutečnit výlet do Slavkova na novou expozici v zámeckých konírnách a na golfové hřiště místního klubu, kde se kluci se skutečným trenérem seznamovali se sportem, který byl pro všechny novinkou. V téměř čtyřicetistupňovém vedru pak kluci vzali doslova útokem zdejší městské koupaliště. Druhým výletem pak byla návštěva poutního místa v Žarošicích, kde v ma-

riánském kostele odsloužil mši svatou P. Ladislav Kozubík a kluky přivítal také místní pan farář P. Josef Pohanka, který ochotně vysvětlil historické souvislosti vzniku tohoto poutního místa. Ze Žarošic už to pak bylo jen kousek do krásného venkovního aquaparku v Uhřicích. Kromě těchto dvou výletů se uskutečnil tradiční fotbalový zápas s místním dětským výběrem, který v hrací době skončil 5:5 (autoři našich gólů: Štefan Esterka, Martin Flajšinger a Ondřej Zapletal), na penalty byl lepší soupeř v poměru 3:1. Čekal nás také miniturnaj tří táborových týmů a družstva vedoucích, jehož kapitán otec Ladislav se střídal snad na všech postech a střílel góly ze všech možných i nemožných pozic.

Letošní téma „Don Bosco“ tak trochu souznělo s loučením s našim panem farářem. Zjistili jsme totiž, se vlastně loučíme s našim Donem Kozubíkem, který se v mnoha ohledech zakladateli salesiánského řádu podobá. Kluci se dozvěděli spousty informací o životě a díle tohoto svatého vychovatele mládeže, a tak si mohli dovolit sehrát divadelní představení z jeho života. Velmi oblíbená akční hra „Atentát“ pak všechny účastníky pořádně zamazala od holicí pěny, od které se všichni rádi umyli proudem chladivé vody. Nechyběla ani tradiční noční stezka odvahy a spousty soutěží a her, z nichž by si určitě pro svou činnost vybral i sám Don Bosco. Jako bonus si letos kluci mohli užít zapůjčenou profesionální čtyř-

kolku, kterou mohli spolu s instruktorem řídit v nerovném terénu.

Celý tábor probíhal ve velmi přátelském duchu, tomu odpovídala i závěrečná rozlučková diskotéka, při které kluci na faře zanechali poslední zbytky sil, které jim ještě na konci tábora zbyly. Velmi jsme ocenili a těšili se ze dvou dnů společně strávených s otcem Ladislavem i z táboráku, kterým jsme ho mohli po-

hostit. Na památku měli všichni možnost si ze sádry vyrobit odlitek hlavy Jana Boska, děkujeme našemu panu faráři za zapůjčení silikonových forem. Pohoda a kamarádský duch provázel celý tábor, velmi hezky mezi kluky také zapadly kuchařky Míša Krejčí ze Sokolnic a Anička Filipcová z Prace. Děkujeme, pěkně nám šmakovalo! Velkou práci odvedl jako vedoucí Petr Gabrhel, který se kromě výpo-

moci s programem věnoval také svému pětiletému synovi, zachraňoval všechna drobná zranění, léčil nemoci atd. Za spolupráci děkujeme otci Ladislavovi, rodičům, všem podporovatelům a také místnímu starostovi panu Dušanovi Horákovi. Zažili jsme skutečně krásný a pohodový tábor v milém a přátelském prostředí. Totéž jsme přáli i dalším letním táborům.

František Kroutil, vedoucí tábora

TÁBOR DÍVČÍ SCHOLY „NOE A JEHO PŘÍBĚH“

Koncem července 2015 se dívčí schola vypravila na tábor do nedalekých Křepic. Zvědavé uši chtěly dopředu vyzvědět táborové téma, a tak se podařilo rozšířit mylnou fámu, že tábor letos bude o eskymácích a ledovém království. Jaké pak bylo překvapení, když na faře v Křepicích na táborníky čekali tři synové starozákonního Noema – Šém, Chám a Jefet, aby je

nýho. Na hřišti jsme hrály hru „zachraň zvířata do archy“. Najednou z ničeho nic přijeli hasiči. Jana se jich šla zeptat, jestli by nás nepostříkali – a on ju z ničeho nic postříkal. Tak jsme běžely pod proud. Šly jsme pak na faru. Tam jsme se navečeřely. Po večeři bylo vyhodnocení, umyly jsme se a po večerní modlitbě šly spát. A to je asi vše.

už měli hlad a ŽÍZEŇ, tak jsme šli na večeři. Po večeři bylo vyhodnocení a rychle do postýlek! Byl to žůzový den! Dodatek: V noci nás navštívil nečekaný host, který nás pomaloval tak, že jsme všude měly puntíky a čáry. K tomu ještě netekla voda. Nakonec jsme nad návštěvníkem vyhrály a umyly jsme si obličej.

Den 3. Dnešní rozcvička proběhla ve spacáku. Potom jsme šly běhat ven. Na snídani byly zase buchty. Po snídani jsme barvily vlajky a pak jsme skládaly velryby a žabky. Hrály jsme vodní elektrárnu a Vikči to šplíchlý do oka (Karolínka byla celá mokrá). Pak jsme dělaly závody s žábama. K obědu bylo ryhrakumasesy (rizoto). Po obědě jsme měly siestu a pak jely na koupaliště do Hustopečí. Bylo tam hodně atrakcí: tobogán, 2x dlouhé skluzavky, divoká řeka atd. Pak jsme jely zase zpátky na faru. Jakmile jsme dojely, tak jsme se vykouply. K večeři jsme si mohly vybrat.

Den 4. Ráno jsme se vzbudily hodně brzy a později byl budiček. Pak jsme šly na rozcvičku na zahradu a cvičily jsme na písničky například na Ba Ba Ba Banana, nebo taky Já jsem Chňapík, maličký krokodýl, Malé kotě spalo v botě, Madagaskar, potom jsme se učily zvířátka a šly jsme na snídani, byla dobrá. Pak jsme měly „špehýrku“ a potom přijely Lucka a Verča Svobodovy. Potom jsme šly na hřiště, hrály jsme uklízečku atd. Potom jsme šly na oběd a po obědě byl odpolední klid. Pak jsme šly k hrnčíři a potom byla oslava narozenin tety Hanky. Potom byla věča a vyhodnocení a potom jsme šly spát.

Den 5. Ráno jsme vstaly a rovnou jsme se oblékly do plavek. Tentokrát jsme měly rozcvičku v bazéně. Na koupališti jsme také hrály loď a ve dvě hodiny jsme jely na faru, kde jsme měly oběd. Po obědě jsme opět měly polední klid. Pak jsme vyráběly archu z kartonu, ozdobily jsme ji zvířátky a Noem. Během vyrábění

provedli Noemovým příběhem a postavili Noemovu archu. A tak začal týden dobrodružství. Pojdte, přečtěte si, co o tom zůstalo zapsáno v táborové kronice:

Den 1. Asi v 6:00 hodin ráno polovina z nás strašně kecala. Vedoucí nás budily písničkou „Krokodýl“. Pak jsme šly na rozcvičku. Po rozcvičce byla snídane. Potom jsme vázaly trička na batikování. Vedoucí nám rozdaly čepičky a my jsme si je ozdobily. Po dodělání čepiček jsme šly na hřiště. Po pár zraněních nás kuchařky potěšily dobrým obědem, řízkem s bramborama. Následoval odpolední klid. Po odpočinku jsme si vyrobily kabelky a lodičky, které jsme pak pouštěly po smradlavém potůčku. Pak jsme šly na hřiště a vedoucí si šly umýt nohy od čehosi div-

Den 2. Ráno jsme začaly rozcvičkou. Naučily jsme se další dvě zvířátka, ptáčka a slona. Po snídani jsme si vyrobily lodní deníky. Pak jsme měly „špehýrku“, ve které si čteme Noemův příběh a děláme kvíz. Potom za náma přijel pan farář. Vzaly jsme batohy a šli jsme Křepicemi ke křížové cestě a ke studánce. Díky této studánce jsme se skvěle osvěžili. Pak jsme hráli hry. Po návratu jsme měli super hermafrodity (špagety) k obědu. Po odpoledním klidu jsme se mohly připravit na zpověď. Byla zpověď a hrály jsme s vedoucíma hry u kostela. Pak jsme se přesunuli do kostela s panem farářem na mši svatou. Některé holky ministrovaly a jiné pomáhaly při mši jinak. Potom jsme vyšli hrát „štěstíčka“. Velmi jsme si to užili. Všichni

vedoucí nachystaly strašidelné překvapení. Dávaly jsme ruce do sklenic, kde byli pavouci, mravenci a žížaly (nebyli opravdoví). V arše se každá vyfotila i s vlajkou skupiny. Následoval táborák a stezka odvahy. Tam na nás číhala strašidla, která nás vyděsila. Spát jsme šly trochu později, ale jinak to bylo super.

Den 6. Ráno jsme se probudily a šly jsme na rozcvičku. Doučily jsme se všechna zvířata. Po snídani byla „špehýrka“, pak bylo vyhlášení. První byli Jelfetové (my), druzí byli Šémové (červení) a poslední byli Chámové (modří). Každý dostal jiný diplom. Po vyhlášení bylo rozdávání cen (pro jednotlivce). Potom byl

oběd. Měly jsme hamburger, moc nám chutnal. Potom jsme uklízely své věci, pak jsme psaly kroniku. A pak jsme naložily věci do aut a douklízely faru. A tak skončil náš TÁBOR (a uběhlo to hodně rychle). Konec!

*Z táborové kroniky přepsala
Hana Kroutilová*

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR DRACI Z TENNESSEE

Pátý ročník Letního dětského tábora Draci z Tennessee se odehrával od 18. července do 26. července 2015 asi

8 kilometrů od Strážnice v rekreačním středisku Hutník. Samotné ubytovací středisko se nachází v zalesněné ob-

lasti Tvarožná Lhota/Lučina v blízkém sousedství s rybníkem Lučina. Atmosféra panovala ve sportovním duchu, program byl bohatý, ceny se do poslední rozdaly. Letos jsme navštívili s dětmi muzeum oskeruší ve Tvarožné Lhotě, po muzeu jsme zavítali na jizdárnu s koňmi, kde se děti projeli na koních, potom jsme se odebrali na rozhlednu Travičná, která měří 457m. Naši vedoucí dělali pro děti i nemožné, aby měly naco vzpomínat, i když to neměly vůbec jednoduché. Na tábor za dětmi letos zavítala i posádka policie ze Strážnice, dětem předvedli své vybavení a ukázali teleskopický obušek, pistoli, neprůstřelnou vestu a jiné věci. Můžeme říci, že se letošní rok perfektně vydařil, děti se bavily každý den.

Téma tábora pro příští rok: Pohádkový les, termín: 16. července – 24. července 2016, místo: RS Hutník. Těšíme se na vás v příštím roce.

Team Draci z Tennessee

VORVANI NA DYJI

Letos jsme sáhli po řece, o které většina vodáků mnoho neví, a sice po řece Dyji – jeli jsme ze Znojma do Hevlína. Dyje je zatím (a jsem za to rád) řekou nepoznanou, neboť víkendová jízda byla naprosto pohodovým zážitkem, který není možno porovnávat s žádným vorvaním a ani mým soukromým výjezdem po českých řekách. I když v letošním roce panuje extrémní sucho a řeky jsou na svých historických minimech, Dyje ukázala, že je krásná za všech podmínek.

V pátek 10. července 2015 jsme vyrazili z Telnice do Znojma, kde nás v podhradí u Obří hlavy čekal kemp znojemských vodáků. Převzali jsme vodácké vybavení, vyrazili na řeku a sjeli trasu ze Znojma do Křovic. Z minima článků, které jsme o řece Dyji našli, jsme

věděli, že je řeka Dyje „volej“ a dřina, což se také potvrdilo, zejména posádkám raftů, které každý večer usínaly po vzoru slepic. Dyje ovšem ukázala něco, co jsme zatím na svých putováních po českých řekách neviděli. První úsek vede z velké části městem Znojmem. Úžasným zážitkem byl pohled na znojemský hrad, hradby města, středověké kostely i majestátný Loucký klášter. První etapa nám nabídla čtyři šlajсны, které se daly ve třech případech sjet pouze na kánoích, a to ještě s vydatnou pomocí jiných vodáků. Jeden s jezů je nesjízdný, nicméně jako každý rok se našel někdo, kdo tuto překážku pokořil. Tentokrát to byl Filip U., který s pomocí svého talismanu (klobouku s ohonem) zdolal

volným pádem třímetrovou kolmou zed'.

Další dva dny jsme sjeli nejkrásnější úsek naší trasy: přírodní rezervaci Meandry Dyje od Krhovic po Hevlín. Ten nám představil řeku a přilehlé okolí v podobě, kterou znali naši předkové z dávných časů. Řeka je jako rozkvetlá louka, a to doslova a do písmene. Naše pádla se nořila do hladiny porostlé lakušňiky, které kvetly bílými kvítky podobnými lučným kopretinám. Hejna ryb se proháněla vedle našich lodí, vážky sedaly na plochy pádel, vůně letního říčního porostu byla omamným afrodisiakem. Z řeky a vymletých břehů čněly masivní kořeny stromů. Jezů jsme si sice mnoho neužili, nicméně řeka nám připravila

jiné překážky v podobě suchých kmenů spadlých přes koryto řeky.

Večery patřily jako každý rok našim proviantním týmům, které připravovaly kotlíkové dobrotы, a zpěvu u táboráku za doprovodu vorvaního hudebního uskupení. Kemp nabídl našim drobotinám i dospělým sportovní vyžití v podobě stolního tenisu a plážového volejbalu.

Všichni jsme se jednohlasně shodli, že Dyje je nádhernou řekou, kterou máme takřka za humny. Určitě se zase v dalších ročnících na Dyji vrátíme a vřele ji doporučuji všem, kteří chtějí spojit výlet na vodu s úžasným prostředím znojemského podhradí.

*Za telnické vodáky nikým nevolený kapitán
Štefan Chovanec*

FOLKLORNÍ DEN V TELNICI

Sobota 18. července 2015 se od jiných dnů toho období téměř nijak nelišila, opět na Telnici udeřily parné dny, teploměr stoupal až k 37 stupňům. I přes tento ne zcela příznivý charakter počasí se vydaly desítky krojovaných do kostela, kde je přivítal P. Ladislav Kozubík, s nímž sloužil slavnou mši svatou cíferský pan farář P. Jozef Schwarz. Kostel krojovanými doslova praskal ve švech, však se jich také na kostelním nádvoří seřadilo ke společnému průvodu celkem 76. Na čele průvodu šli vlajkonoši s obecními vlajkami Cíferu, Valašské Polanky a Telnice, za nimi dechová hudba Polančanka, krojovaní starostové zmíněných obcí a s nimi milá návštěva v podobě starosty obce Prace. Starostové byli následováni koňským spřežením Františka Dobrovolného, v němž se vezli na čestném

místě oba kněží z kostela na sokolovnu. Světe div se: telnický pan farář oblečen v rodném valašském kroji! A jak mu to panečku slušelo! V patách jim pak byli telníční dělostřelci, kteří střelbou ze svého kanónu radostně zahájili program v sokolském areálu. Požehnání akci i lidem udělil loučící se P. Ladislav Kozubík, ale nepřebíhejme.

To se totiž děly věci: Úžasná folklorní vystoupení – úryvky z dožínkových tanců – předvedly oba folklorní soubory, jak z Cíferu, tak z Polanky. Jejich čtyři vystoupení pak doplnila sestava telnických a sokolnicích stárků, kteří zatančili Českou besedu. Hlavní stárek letošních hodů Ivo Šrot pak celou dobu střežil hodové právo, které mu bylo v kostele sv. Jana Křtitele pro tuto slavnost starostou obce znovu uděleno. Krásná folklorní

vystoupení pak doplnila ještě dvě čistě pěvecká: telníční zpěváci ve složení bratři Jahodovi, manželé Královi, Koneční, Čechovi a starosta obce zazpívali za doprovodu harmoniky Jindřicha Čecha nádhernou Telnickou hymnu. Ta zazněla celkem dvakrát: na úvod a pak ještě v závěru programu, kdy se jí podařilo ještě lépe nazvučit. Svou hymnu také dvakrát zazpívali Valaši: poprvé na závěr svého vystoupení, podruhé pak s otcem Ladislavem.

To už se blížila chvíle rozloučení s telnickým panem farářem, které se ujali starosta a místostarostka obce Telnice a po poděkování a předání daru v podobě obecního trička s nápisem: „Telníčkem navždy“ a vyřezávaného obrazu s telnickým motivem požádali pana faráře o zpěv na rozloučenou. Ten pak přání vyslyšel a vystříhl s kapelou rodnou skladbu „A já su synek z Polanky“ a ještě další valašskou píseň. Přítomní návštěvníci dlouze tleskali.

Závěr této krásné akce, kterou v pozdějším odpoledni ohrožovala kolem se valící bouřka, však nepatřil žádným officialitám. Zcela spontánně se spolu dali dohromady Cífeřané, Polančané i místní obyvatelé a začali tancovat a zpívat podle svého gusta, z čehož se pak vyklubaly tance (mnohdy i naboso) kolem máje, družná a přátelská atmosféra gradovala.

Nikomu se nechtělo domů. Čas se však neúprosně chýlil do šera, to když telníční vyprovázali cíferský autobus a domlouvali brzké návštěvy na Slovensku. Pak také došlo na rozlučku s Valachy, kteří u autobusu zpívali spolu s telnickými

krásné písně. Domů se nechtělo ani místním, takže ještě při posedávání na lavičkách v sokolském areálu se dlouho zpívalo.

Toto folklorní setkání se vydařilo, díky všem, kteří se do něj jakkoliv zapojili, ať už sami vystoupili, anebo zůstali v poza-

dí: například obecní zaměstnanci, kteří dávali dohromady krásnou výzdobu areálu, a to hned dvakrát, když jim tu první poničila bouřková smršť v pátek večer. Stejně tak díky všem stánkařům, kteří se postarali o stylové doplnění hudby a tance vystupujících. Obec Tel-

nice na místě také nabízela ve spolupráci s Renatou Jahodovou a Monikou Haníkovou své kroje místním milovníkům tradic a folkloru. Parný den skončil, krásné vzpomínky však zůstávají. Fotografie z této akce naleznete na třetí straně obálky tohoto zpravodaje. **FK**

LOUČENÍ FARNOSTI S P. LADISLAVEM KOZUBÍKEM

Během víkendu 18./19. července 2015 se obec a farnost loučila s naším milým P. Ladislavem Kozubíkem, kterému v červenci skončilo působení v obcích Telnice, Sokolnice a Prace. Za obec Telnice proběhlo rozloučení v rámci sobotního Folklorního dne. Na nedělní odpoledne pak připravila celá naše farnost neformální posezení na farní zahradě, kde jsme měli příležitost k setkání ve společnosti otce Ladislava. Odpolednímu posezení v prostorách farní zahrady předcházelo promítání rozlučkového spotu, který připravili ministranti. Promítalo se ve farním sále a pro velkou účast musela projekce proběhnout hned dvakrát. Kluci vyjádřili originálním způsobem to, jak mají otce Ladislava rádi a že s ním za uplynulých čtyři roky prožili krásné společenství. Při promítání ukáply mnohým z nás slzy dojetí a velké radosti z toho, jak dobrým pastýřem nám otec Ladislav po celé čtyři roky byl, i když jsme si to možná často ani neuvědomili. Pozadu nezůstaly ani naše malé zpěvačky z dívčí scholy, které zase připravily zajímavý plakát pro otce Ladislava na památku,

dárek předala i mládež ze „spolča“. Po ukončení promítání a předání všech dáreků se na faře i v zahradě všichni společně dobře bavili a užívali si tento příjemný čas v milé přítomnosti pana faráře. Během odpoledne se postupně rozloučili všichni táborníci a tábornice, kteří odjízďeli na ministrantský a dív-

čí tábor. Posezení na faře pak trvalo do večerních hodin. Díky všem za pomoc s přípravou prostor a občerstvení na toto setkání a otci Ladislavovi za všechny pěkné chvíle, které jsme s ním během jeho působení v naší farnosti mohli prožít.

Pavla Chovancová

VEŘEJNÉ VYSTOUPENÍ HROMADNÝCH SKLADEB

V sobotu 16. května 2015 uspořádala TJ Sokol Telnice „Veřejné vystoupení hromadných skladeb“. Byť vlastní vystoupení mělo zahájení až ve 14 hodin, tak naši členové pojali vystoupení jako celodenní akci. V dopoledních hodinách bylo nutné připravit areál, byl proveden nejnnutnější úklid, vytvořili jsme zázemí pro jednotlivé skladby v sále sokolovny a nainstalovali jsme ozvučení. V 10 hodin byla zahájena generálka skladeb pro odpolední vystoupení. Postupně si mohli jednotliví účinkující skladeb vyzkoušet své vlastní vystoupení. Od 13 hodin byla v klubovně sokolovny zpřístupněna výstavka k výročí 70 let od ukončení 2. světové války. Výstavku

zajistili ses. Eva a br. Ladislav Kořalníkovi. Ve 14 hodin jsme zahájili vlastní vystoupení slavnostním nástupem všech skladeb na plochu v čele s praporem TJ Sokola Telnice. Po státní hymně a přednesu básně se ujala slova ses. Markéta Kupská, která seznámila přítomné s programem odpoledne. Starosta obce pan František Kroutil předal naší jednotě pamětní stuhu u příležitosti oslav 70 let ukončení 2. světové války. Ve své krátké řeči vzpomněl na spoluobčany, kteří v tehdejší nelehké době obětovali to nejcennější, co člověk má, a to vlastní život. Starosta obce vyzval přítomné k uctění jejich památky minutou ticha. Na úvod programu jsme pogratalovali

br. Jaroslavovi Jankovi k jeho životnímu jubileu dožitých 94 let, dále jsme poděkovali autorům skladby pro muže „Sportuj s námi“: ses. Zdeňce a br. Petru Šafářovým, br. Ladislavu Knotkovi a skladateli hudby Pavlu Kohútovi. Po ukončení úvodního ceremoniálu se odpoledne ubíralo podle programu. Postupně se na ploše představili: starší žáci z TJ Sokola Syrovice se skladbou „Indiáni“, taneční klub Martiny Bartuskové z Újezdu u Brna s pásmem tanců, mladší žactvo jednoty sokol Židenice a naší jednoty se skladbou „Autičko“, taneční kroužek Těkáčko mládeže jednoty Sokolnice s tanečním pásmem, ženy jednoty Pozoříce, Újezd u Brna, Telnice se skladbou „Pro

radost“, dorostenky a ženy z jednoty Židlochovice se skladbou „Jsme kočky“. Závěr patřil cvičencům z jednot Hodonín, Velké Bílovice, Velké Pavlovice, Vídeň, Vřesovice a Telnice se skladbou „Sportuj s námi“. Zde musím znovu při-

pomenout, že autory skladby jsou naši členové ses. Zdeňka a br. Petr Šafářovi.

Závěrem chci poděkovat všem, kteří se podíleli na zajištění bezproblémového průběhu celého sportovního dne. Myslím si, že my, kdo jsme se zúčastnili

ať jako pořadatelé či účinkující, nebo jako diváci, jsme strávili krásný den v pěkném areálu Sokola Telnice. K příjemné atmosféře přispělo i pěkné počasí. S přáním pěkných dnů

Pavel Oborný, TJ Sokol Telnice

TELNIČTÍ SOKOLOVÉ SE ZÚČASTNILI SOKOLSKÉHO BRNA

Stalo se tradicí, že v období mezi slety připravuje sokolská župa Jana Mácha sportovní sokolské setkání „Sokolské Brno“. Bylo tomu tak i letos od 5. do 7. června. Současně jsme také oslavili 25 let od znovuoobnovení České obce sokolské. Od pátku až do neděle probíhala vystoupení a soutěže v různých částech města. Byly připraveny vycházky městem s průvodcem „Za poznáním města Brna“,

projekce z divadelního vystoupení „Antigonu“, koncert Symfonického orchestru Sokola Brno I. nebo výstava „Rok sokolské architektury 2015“. Kdo chtěl, mohl si vyzkoušet pohybové hry jako třeba parkour, frisbee nebo žonglování v parku pod Špilberkem v rámci akce „Sportujeme s ÚŠ ČOS v každém věku“. Bylo možné shlédnout přehlídku pódiových skladeb, turnaj mládeže v beachvolejba-

lu, mistrovství ČR mládeže ve sportovní gymnastice chlapců nebo olympijský šplh v OC Olympia Brno a spoustu dalších aktivit. Na sobotní večer byl také připraven na brněnské přehradě ohňostroj s názvem „Rovnou do srdce“.

Z naší jednoty se připravovalo 29 členů na nedělní vystoupení „Sokolové Brno“ na stadionu Sokola Brno I. Během odpoledne bylo předvedeno celkem 14 skladeb. 17 mužů a žen vystoupilo ve skladbě „Sportuj s námi“, kterou pro tuto příležitost složili a nacvičili naši členové Zdeňka a Petr Šafářovi. 8 žen pod vedením Šárky Oborné nacvičilo skladbu „Pro radost“ a 9 dětí pod vedením Zdeňky Šafářové a Lenky Formánkové nacvičilo skladbu „Autíčka“. I přes úmorné horko, které po tento víkend panovalo, akce proběhla úspěšně. Nezbývá než poděkovat všem cvičitelům, cvičencům za jejich píli a vytrvalost. A hlavně také obětavé mamince Heleně Doležalové, která skvěle zvládla provést děti od generální zkoušky dopoledne až po samotné vystoupení v programu odpoledne.

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

TELNIČTÍ SOKOLOVÉ V PLZNI

Ve dnech 26.–28. června 2015 se členové TJ Sokola Telnice zúčastnili projektu „Plzeňské slavnosti pohybu“. Již v pátek ráno jsme nasedli spolu se cvičenci ze spřátelené župy Slovácké do autobusu směr Plzeň. Cestou jsme se stavili na Karlštejně, kde jsme měli domluvenou

prohlídku hradu. Poté jsme dorazili do Plzně. Po ubytování ve škole začaly přípravy na večerní slavnostní zahájení v Amfiteátru Lochotín.

V Amfiteátru začal program stužkováním praporů, kde i ten náš telnický sokolský prapor dostal pamětní stuhu.

Po předvedení skladby „Nejsem sám“ a „Koncert“, začal samotný hřeb večera, a to koncert „Noc s operou“, kde vystoupila Eva Urbanová, Miroslav Dvorský a jejich hosté. Zazněly ukázky z Prodané nevěsty, Rusalky, Její pastorkyně, Toscy, Carmen a dalších operních děl.

Během sobotního dopoledne probíhaly na zimním stadionu zkoušky všech deseti hromadných skladeb. Odpoledne proběhla generálka celého programu. Večer ve 20 hodin začal samotný program, ve kterém jsme vystoupili ve skladbě „Pro radost“ a „Sportuj s námi“. Mimo hromadné skladby se představili i sportovci z různých sportovních odvětví. Na ploše stadionu se společně odehrály vystoupení zástupců sportovní gymnastiky, atletiky, šermu, badmintonu, fotbalu, florbalu atd.

V neděli ráno jsme sbalili kufry a vyrazili plni krásných zážitků a dojmů zpátky domů. Tímto bych chtěla poděkovat všem zúčastněným za vzornou reprezentaci telnického Sokola a za úžasnou přátelskou atmosféru, která provázela celý víkend. Děkuji také panu řidiči Martinu Lapešovi za bezpečnou dopravu tam i zpět. Také děkuji obci Telnice a TJ Sokol Telnice za finanční podporu akce. Za všechny zúčastněné

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

ROZHOVOR S MANŽELI ŠAFÁŘOVÝMI

Manželé Zdeňka a Petr Šafářovi „propadli“ odmalička sportu a cvičení. Zdeňka se věnuje od svého nejútlejšího dětství sokolskému cvičení a Petr se do Sokola „přiženil“, už jako dítě se však věnoval vrcholově silniční cyklistice. Oba jsou nadšenými sportovci dodnes. Jejich poslední společnou sportovní aktivitou je skladba „Sportuj s námi“, kterou vytvořili pro červnové Sokolské Brno 2015.

■ Kde se ve vás vůbec narodila myšlenka na vytvoření vlastní skladby pro muže?

PŠ: Hned po minulém pražském sokolském sletu v roce 2012. Skladba „Chlapáci III“, kterou jsme tam všichni cvičili, byla sice pěkná, ale velmi podobná těm předchozím stejného jména. Jelikož jsme se Zdeňkou mladšího ducha, chtěli jsme příště cvičit něco svižnějšího. A protože neradi kritizujeme, tak jsme rovnou přiložili ruce k dílu a vytvořili si vlastní skladbu pro muže.

■ To se vám opravdu povedlo! Fakt je ten, že v polovině skladby si běžný cvičenec musí utřít čelo od potu, snad proto je taky povinnou výbavou nátepníček, že?

ZŠ: Máš pravdu, splnilo to svůj účel. (smích) Hlavní ideou bylo, abychom na cvičiště přivedli naši generaci, která se promísí s generací dříve narozených. Tak jsou koncipovány i jednotlivé části skladby, v níž se objevují tradiční prvky prostných – např. tzv. „Pecháček“ –, ale také gymnastické cviky: stojka, roznožka, spor ležmo, dřepmo apod. Závěrem zaznívá nádherná melodie Smetanovy *Vltavy*, při níž se mají společně vlnit mladší i starší, bok po boku, v jednom pohybu.

PŠ: Při pohledu seshora je skladba neustále v pohybu a tvoří krásné obrazce, které vlastně zase směřují k té Vltavě: najdeme tam slunce, paprsky, vlny, břehy řeky. Námětem se nám stala skutečně řeka Vltava a tlukot lidského srdce jako symboly života.

■ *Hudba byla složena speciálně pro tento účel. Kdo je jejím autorem a jaké zadání od vás dostal?*

PŠ: Autorem je Pavel Kohút, frontman kapely Harry Kocher. Nejdříve jsem mu pustil rockové zpracování Smetanovy Vltavy a také hudební podklady pro předchozí skladby Chlapáci. A také jsme chtěli, aby skladba od počátku symbolizovala lidský život, proto vše zahájil i ukončil tlukotem lidského srdce. Pavel odvedl skvělou práci, dokonce se někteří jen na základě náslechu hudby přihlásili ke cvičení. Hudba je velmi emotivní a jsme s ní nadmíru spokojeni. Myslím, že se velmi líbí i všem cvičencům.

■ *Jaký jste měli se skladbou úspěch u cvičenců při nacvičování i samotném vystoupení na Sokolském Brně?*

ZŠ: Je třeba říct, že naše skladba „Sportuj s námi“ je opravdu jiná, než na co byli cvičenci doposud zvyklí. Přesto jsme se ale setkali jen s pozitivními reakcemi. Podařilo se přilákat na cvičiště mladší generace, které s tímto svižněj-

ším tempem byly spokojeny. Ale i starší cvičenci si skladbu pochvalovali. Mnozí museli trošku zapracovat na své kondici... (smích)

■ *Potvrzují. (smích) Jak vlastně probíhá hledání budoucích cvičenců nové skladby? Je očekávatelné, že místní Sokolové automaticky cvičí, ale při Sokolském Brně jsem viděl zaplněnou celou plochu stadionu.*

ZŠ: Cvičilo celkem 248 cvičenců, z toho z telnické jednoty 18 lidí. Protože akci Sokolské Brno pořádá Máchalova župa, propagace se ujala ona. A podařilo se jí nadchnout takové množství lidí, že to v posledních letech tato akce nepamatuje. Je třeba podotknout, že cvičili lidé opravdu z celé republiky, např. Ještědská župa, Šumavská, Liberecká, Středomoravská, Beskydská, Hanácká, přijeli dokonce i chlapi ze Sokola Vídeň.

■ *Jelikož jsem to sám cvičil, mohu potvrdit, že skladba zaznamenala velký úspěch. Končí všechno Sokolským Brnem, resp. vystoupením v Plzni v rámci programu Hlavního evropského města kultury?*

PŠ: Skladbu jsme přihlásili do výběrového řízení pro příští všesokolský slet, který se bude konat v roce 2018 v Praze a jehož předpokládanou hlavní ideou bude stoleté výročí vzniku Československa. Možná nám může pomoh-

ci právě hudební motiv skladby Vltava geniálního českého skladatele Bedřicha Smetany.

ZŠ: Pro nás je největším úspěchem to, že na cvičišti vidíme lidi, kteří mají radost z toho, že spolu cvičí. Není vůbec důležité, jestli se naše skladba na sletu nakonec objeví, nebo ne. Dali jsme do toho svoje srdíčko, spoustu tvrdé práce a dnes už můžeme říct, že jsme netušili, jaká je to dřina dát dohromady takové dílo. A taky se pořád učíme a víme, kterých chyb se příště máme vyvarovat.

PŠ: Třeba ještě někdy něco podobného vytvoříme, ale teď si rozhodně dáme pauzu.

ZŠ: I přes těžkou osobní situaci, kterou si v posledním roce procházím, jsem právě přípravu tohoto cvičení brala jako životní posilu, ze které jsem čerpala spoustu energie.

PŠ: Chtěli bychom tímto také poděkovat všem, kteří nás podporovali, v přípravě pomáhali a nakonec i šli cvičit. Myslíme si, že výsledná skladba neudělala Telnici ostudu, naopak. Autorů skladem je v naší zemi poskrovnu a navíc se vždy u našich jmen uvádí, že jsme ze Sokola Telnice. Takže snad jsme tímto pomohli šířit naší obci dobré jméno.

Hodně úspěchů do dalších aktivit a pevné zdraví především přeje

František Kroutil

TELNIČTÍ SOKOLOVÉ VE VELKÝCH BÍLOVICÍCH

Již tradičně na výročí Mistra Jana Husa a tentokrát i u příležitosti 105. výročí založení místní jednoty jsme přijali pozvání Sokola Velké Bílovice. Dne 6. července 2015 od 9 hodin probíhaly secvičné a hlavně velmi přátelská setkání. Obnovenému sokolu je již 25 let. Tamní areál Křástalka je našťastí obklopen vysokými stromy, a tak nás velmi vysoké teploty neohrožily. Je pochopitelné, že z tohoto důvodu se starší generace neúčastnila průvodu, v němž tentokrát dominovali koně. Odpoledne se neslo ve sportovním a společenském duchu. Mimo sletových skladeb byly k vidění Hanácká beseda a různé scénky. Členové naší jednoty vystoupili celkem třikrát. Bylo o nás hojně postaráno, za což je potřeba poděkovat. Závěr ozdobily tři harmoniky, které nás nenechaly v klidu. A tak za zpěvu moravských písniček jsme se neradi museli rozloučit a nabrat směr domů. Prožili

jme překrásný sváteční den v aktivním pohybu nejen těla, ale i srdce a duše. Vložili jsme společně vklad do nenaplnitelné pokladnice dobrých lidských vztahů. Všichni jsme naplnili odkaz za-

kladatelů Sokola a vzorně reprezentovali nejen vlastní jednoty, ale i obce. Ještě jednou všem díky.

Jiří Netolický,
svobodný pán na Telnickém mlýně

30. ROČNÍK VOLEJBALOVÉHO TURNAJE MÍSTNÍCH DRUŽSTEV

V sobotu 23. května 2015 se na telnické sokolovně uskutečnil jubilejní 30. ročník tradičního turnaje ve volejbale místních týmů. Šest družstev srdatě bojovalo systémem každý s každým, všichni účastníci přispěli k vynikající sportovní úrovni turnaje. Kromě toho se všichni výborně bavili, jako každý rok bylo připraveno bohaté občerstvení, guláš i bramboráky všem chutnaly (alespoň jsem neslyšela o nikom, kdo by tvrdil opak...). Počasí bylo letos trošku vrtošivé, během turnaje drobně přšelo, ale přerušit hru pro silnější déšť bylo nutné jen jednou. Celý turnaj jsme zdárně dohráli, volejbal si užili a už teď se těšíme na příští ročník. **Konečné pořadí turnaje:** 1. Voltaren Team, 2. Blaze, 3. Králíci, 4. Šlapky, 5. Die Panzerfaust, 6. Aby ses nepo... *Kateřina Páralová*

TURNAJ DVOJIC V PÉTANQUE

V sobotu 4. července 2015 proběhl na školní zahradě tradiční turnaj dvojic v pétanque. Turnaj je určený pro dospělé i mládež. Letos se zúčastnilo rekordních 18 týmů. I když počasí bylo víc než letní, zastíněný areál poskytoval dostatek prostoru k odpočinku a nabrání sil do dalších bojů. Hrál se opět na tři kola a bodování švýcarským systémem rozhodovalo opravdu do posledních chvil. Vítězem letošního ročníku se stali Pavla a Marian Michellerovi, druhé místo obsadili Jitka a Jarek Popelovi a třetí Lenka a Tomáš Sobotkovi. Po celé odpoledne panovala skvělá nálada a všichni se dobře bavili. Po vyhlášení výsledků pokračovalo přátelské posezení spojené s konzumací výher, protože na tomto turnaji vyhrává opravdu každý. Po celou dobu bylo pro hráče i diváky připraveno občerstvení včetně ledňáků, které v tomto horkém počasí přišly určitě vhod. Po setmění mohli účastníci turnaje shlédnout fotky z le-

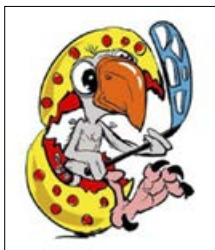
tošního turnaje i z minulých ročníků a z dalších zajímavých akcí. Chtěla bych poděkovat všem, kdo nám pomohli s přípravou a zajištěním turnaje i za půjčení párty stanu panu Jiřímu Straka-

temu. Doufám, že byli všichni spokojeni a zúčastní se příštího ročníku, který proběhne jako obvykle během prvního prázdninového víkendu.

Leona Bímová

STRUČNÉ INFORMACE Z TELNICKÉHO FLORBALOVÉHO KLUBU

Florbalový klub Orel Telnice má za sebou úspěšnou sezónu 2014/2015. Rádi bychom vás krátce informovali o naší práci s dětmi. Florbalová příprava (děti z ročníků 2006 až 2009) se v počtu 21 členů účastnila v Jihomorav-

ské lize přípravek celkem 40 zápasů v 10 turnajích. Naši starší, elévové, v počtu 18 členů v Jihomoravské lize elévů odehráli také 40 zápasů v 10 turnajích. Zápas se konaly na různých místech našeho kraje, nejvzdálenější

byly turnaje ve Znojmě a v Kyjově, kam trvala cesta celou hodinu.

Pokud jde o novinky v uplynulé sezóně, ze kterých se radujeme, můžeme zmínit například „narození“ našeho nového maskota (orlíčka vyskakujícího z florbalového míčku), kterého nám nakreslil známý přerovský kreslíř a kari-

katurista Martin Hron. Další novinkou je nedávno pořádané víkendové soustředění, které proběhlo od 17. do 19. července 2015 v telnické orlovně.

Jsmo velice rádi, že zájem o florbal mezi dětmi neustále stoupá, a že jsme mohli posílit náš dívčí tým o novou florbalistku z Telnice. Touto novou posilou je Viktorka Hrazdírová, která se již při prvním přátelském utkání v Šitbořicích ukázala jako silná opora tohoto týmu. Při plánech na následující sezónu bohužel stále setrváváme v nejistotě, zda se nám podaří pro pokročilejší elvéy získat možnost plnohodnotného tréninku v telnické nafukovací hale, nebo zda budeme muset jejich tréninky přemístit mimo naši obec do haly, která bude odpovídat jejich potřebám.

Naopak skvěle jsou naše vyhlídky na nábor malých zájemců o florbal, kdy po loňském náboru patnácti nováčků

máme již nyní informace o výrazném meziročním nárůstu uchazečů do telnické přípravy.

Jiří Máca

ÚSPĚCH FUTSALOVÉHO ODDÍLU TJ SOKOL TELNICE

Futsalový oddíl TJ Sokol Telnice dosáhl v letošní Bambini lize Brněnského svazu malé kopané svého největšího úspěchu. To když prostřednictvím týmu „Sokol Telnice A“ vybojoval bronzový pohár v této juniorské soutěži. Ačkoliv další telnické mančafy skončily až v závěsu za ním, přesto i ony napomohly k tomuto úspěchu, když vybojovaly na soupeřích cenná vítězství, kterými pojistily dobré tabulkové postavení samotného Áčka. O tomto doposud mimořádném výsledku se rozhodlo v poslední hrací den, kdy týmy „Sokol Telnice B“ i „Sokol Telnice C“ porazily FC Habrůvka 4:1, resp. 5:3. Za tým Sokol

Telnice A oficiálně nastupovali: **Marek Toužín, Radek Toužín, Filip Švanda, David Linhart, Šimon Linhart, Adam Procházka, Milan Škrobáček, Marian Kyncl, Samuel Životský, David Klügl a v brance zářila Gabriela Výletová.**

Nejlepším střelcem telnických týmů se stal Marek Toužín se 36 góly a obsadil tak mezi střelci celé soutěže krásné čtvrté místo, na sedmém se pak umístil Ondřej Homola (Sokol Telnice B) s 30 góly, desátý pak skončil Jan Vespalec (Sokol Telnice B) s 19 góly. Za celou sezónu bylo každým týmem odehráno 20 soutěžních utkání.

Během závěrečného hodnocení sezóny, které se uskutečnilo v klubovně Sokola Telnice ve středu 17. června 2015, byli samotnými hráči klubu zvoleni nejlepší hráči sezóny. Za děvčata se nejlepší hráčkou stala Gabriela Výletová, za kluky Marek Toužín. Oddíl se současně rozloučil pro příští sezónu s Ondřejem Homolou a Honzou Vespalcem, oporami telnického Běčka. Oba bohužel již dosáhli hraničního věku, takže by v příštím roce větší část sezóny již nemohli nastupovat.

*František Kroutil,
předseda oddílu futsalu*

TENNESSEE CUP 2015

K telnickému létu již neodmyslitelně patří Tennessee Cup – turnaj amatérů v nohejbale. Jeho otec Svatoslav Motal si vzal letos na triko již šestý ročník. Devatenáct tříčlenných týmů (z původních dvaceti jeden nenaplnil soupisku) se kromě kvalitních soupeřů muselo vypořádat i s neúprosným vedrem, jež opavovalo celý dvoudenní turnaj s bitvami o šestnáct postupových míst do vyřa-

zovacích bojů. Nikoho již nemohl překvapit postup obou telnických dívčích týmů, jež jsou rok od roku lepší a lepší. Proti všudypřítomné žízni byl neustále v permanenci výčep s pivkem či kofohou. Hlad bylo možno zkrotit guláškem nebo cigárou. Na nedělní kocovinu platila připravená česnečka. Po řadě lýtých, ale vždy přátelských klání jako vítěz turnaje povstala favorizovaná trojice

chlápků z Rosic, kteří tenhle pocit již vskutku dobře znají z několika předcházejících ročníků. Aby nedošlo k nechtěnému vynechání nějakého jména, tak bychom chtěli ještě horoucně poděkovat všem, kdo se podíleli na organizaci a perfektním fungování šestého ročníku Tennessee Cupu! Vy víte, kdo to jste. Díky moc! A příští rok u sedmičky!

Pořadatelé

ROZHOVOR S MLADÝMI HÁZENKÁŘSKÝMI NADĚJEMI

*Eva Strakatá (*2001) přestoupila na začátku sezóny 2014/2015 z telnického Sokola do HK Ivančice, kategorie starší žákyně, hrající v letošním roce Jihomoravskou ligu a celostátní Žákovskou ligu. Zdenek Kukla (*1999) a Marek Urban (*1999) jsou hráči Sokola Nové Veselí a hostují v mateřském klubu TJ Sokol Telnice, kategorie mladší dorostenci. Jiří Gregorovič (*2001), David Popela (*2001) a Martin Sklenář (*2000) působí od nejtělejšího mládí až dodnes v domácím klubu TJ Sokol Telnice, který se v letošním roce účastnil Jihomoravské ligy a postoupil do celostátní Žákovské ligy – starší žáci. Rozhovoru se zúčastnil také Jiří Gregorovič, bývalý hráč TJ Sokol Telnice a dnes trenér mládeže domácího házenkářského klubu.*

■ *To je paráda. Začnu otázkou na mistryni naší republiky – Evu Strakatou. Jak jsi před letošní sezónou zvládla přechod z kategorie mladší žáci, ze smíšeného, spíše chlapeckého družstva, do dívčího týmu a současně ještě i do jiného klubu?*

V Telnici jsem s klukama už dál hrát podle svazových pravidel nemohla. Po přestupu do Ivančic jsem prakticky nikoho neznala, trochu jsme k sobě s hol-

■ *Letošní rok jsme zaznamenali ve výsledcích mladých telnických házenkářů řadu úspěchů. Co konkrétního se našim nadějím letos podařilo?*

Eva: Našemu týmu HK Ivančice, v jehož řadách hrávám na postu křídla nebo střední spojky, se podařilo vyhrát celostátní Žákovskou ligu a staly jsme se mistryněmi České republiky.

Jirka: Po vítězství v podzimní části Jihomoravské ligy jsme jako starší žáci získali právo startu v Žákovské lize, ve které jsme se utkali s nejlepšími 24 mančafy celé ČR.

David: Na jaře jsme pak dohrávali Jihomoravskou ligu a umístili se o jediný bod na krásném druhém místě mezi 12 týmy.

Zdenek: Nám se v Novém Veselí povedlo získat historický klubový úspěch – bronzové medaile v nejvyšší soutěži mladšího dorostu.

Eva s rodiči Marcelou a Alešem Strakatými

kama hledaly cestu, nastoupila jsem totiž do už rozjetého vlaku. Ale zhruba v půlce sezóny už nám to spolu dobře klapalo a nakonec jsem cítila, že jsem se stala pevnou součástí našeho týmu. Odehrála jsem všechny přípravné turnaje a kola Žakovské ligy.

Jiří Gregorovič: Předpokládám, že v příští sezóně by se Eva měla stát jednou z hlavních postav týmu starších žákyň.

■ *Jirko a Davide, spolu s Martinem Sklenářem jste kromě skvělých výsledků získali nominaci do výběru Jižní Moravy pro Letní olympiádu dětí a mládeže, která se odehrála v polovině letošního června v Plzni. To musí být pro tak mladého hráče velká čest, reprezentovali jste náš kraj na velkém turnaji. Jak jste zvládli celou hektickou sezónu?*

David: Pro mě to bylo hodně náročné, zažil jsem si sice spoustu skvělých sportovních zážitků, ale i zranění. Asi čtvrtinu sezóny jsem nemohl vůbec nastoupit, léčil jsem si kyčelní kloub. Jsem rád, že jsem se mohl olympiády zúčastnit, je to určitě zážitek na celý život. Protože házená se na olympiádě hraje jenom v naší kategorii, už to víckrát nezažijeme.

Jirka: Souhlasím s Davidem. Mně se naštěstí zranění vyhnula. Odehrál jsem vlastně všechna utkání našeho týmu. Docela nám ta Žakovská liga něco dala. Měli jsme možnost se porovnávat s nejlepšími žákovskými týmy naší země, někteří hráči budou dokonce brzy vybráni do reprezentačního výběru České republiky ročníku narození 2000. Od 10. ledna do 22. května jsme se nezastavili – každý víkend jsme hráli buď ligové zápasy, nebo turnaje.

David, Martin, Jirka a Jiří Gregorovič st. v Plzni

Jiří Gregorovič: V Žakovské lize jsme bohužel zaplatili nováčkovskou daň a naším problémem byl poměrný úzký hráčský kádr. Projevilo se to nejvíce v momentu, kdy se nám někteří hráči zranili, museli jsme vynuceně měnit sestavu. Úroveň předních týmů Žakovské ligy (starší žáci) se už blíží k dorosteneckým soutěžím. Poznali jsme na vlastní kůži, že v krajích, kde fungují regionální házenkářská centra, je házená na vyšší úrovni. A to se zřetelně projevilo i na Letní olympiádě dětí a mládeže v Plzni. Neměli bychom ještě zapomenout na to, jak výrazným způsobem se hráči našeho oddílu zasloužili o úspěšné vystoupení ZŠ Újezd u Brna v házenkářské soutěži škol (Novinářský kalamař). David Popela, Jiří Gregorovič, Štefan Esterka, Pavel

Vařečka, Zdeněk Urbánek a Filip Gregor pomohli svými výkony k celkovému druhému místu v této celostátní soutěži.

■ *Zdenku, jak bys sám zhodnotil svoji sportovní sezónu, podařil se vám historický klubový úspěch, určitě jste prožívali velkou euforii...*

Zdenek: Byla to nejlepší sezóna, jakou jsem kdy zažil. Podzimní část jsem odehrál v Novém Veselí celou, ale hned na začátku jara jsem si zranil kotník, takže jsem už do konce sezóny nemohl hrát. Přesto jsem se s klukama účastnil některých zápasů a povzbuzoval je aspoň z hlediště. A protože starší dorost Nového Veselí získal dokonce titul mistra ČR ve své kategorii, probíhaly opravdu monstrózní oslavy v celém klubu, vesnici a možná i v celém kraji (smích). Celé okolí Nového Veselí žilo našimi úspěchy.

Marek: Zdenek má pravdu. Já tedy na rozdíl od Zdenka chodím na gymnázium ve Žďaru nad Sázavou, odkud dojíždím do Nového Veselí z internátu. A měl jsem to štěstí, že jsem mohl odehrát opravdu celou úspěšnou sezónu v našem klubu. V srpnu nám začíná opět letní příprava, po ní bude následovat další sezóna v dresu Nového Veselí, snad se vydaří alespoň jako ta letošní.

Jiří Gregorovič: Jsme rádi, že se naši odchovanci úspěšně prosazují v nejvyšších soutěžích a jsou vzorem pro další nastupující generace mladých hráčů v Telnici. Je dobře, že se nám na malé vesnici daří vychovat hráče, kteří jsou schopni se prosadit i ve špičkových klubech.

Marek, Zdenek, Eva, David, Martin a Jirka

■ *Jiří, co všechno může být jádrem takového úspěchu našich odchovanců?*

Jiří Gregorovič: V první řadě je to obětavá práce trenérů ve všech věkových kategoriích. Pokud se chce trenér věnovat trenérské činnosti na 100 %, je to na úkor zaměstnání a hlavně rodiny. V současné době se to zatím daří a z toho pramení být dílčí úspěchy našich hráčů. Nedílnou součástí je spolupráce jak klubu, tak rodičů, ale i zanícení jednotlivých hráčů. Byť nejsme schopni vzhledem k našim možnostem vychovat ročníkový tým, který by mohl konkurovat těm nejlepším, daří se nám vychovávat špičkové jednotlivce. Hlavně doufám, že se nám daří vychovávat hráče s aktivním přístupem k házené a ke sportu obecně a že sport se stává nedílnou součástí jejich života.

*Za rozhovor všem společně děkuje
František Kroutil*

Starší žáci – II. místo JM liga 2014–2015

LITOVEL MINI CUP 2015

Na turnaj do Litovle (22.–24. května 2015) jsme odjeli s jedním týmem minižáků, což jsou kluci z ročníku 2004–2005. U nás v Telnici hrajeme minižáky s ročníky 2005 + 2006. Takže jsme odjížděli s tím, že si jedeme zahrát a užít pěkný prodloužený víkend. Čekalo nás celkem 11 zápasů po 20 minutách, na venkovním hřišti.

Pátek: Tři zápasy a tři výhry. První den se nám povedl úplně na jedničku. Po herním programu jsme si šli dát ještě ven fotbálek a potom hurá na „diskošku“. Tam naši borci vyhráli „šáňo“ za nejlepší tanečníky večera. Prostě pěkný den.

Sobota: Odehráli jsme čtyři zápasy, tři výhry a jedna prohra s STM Olomouc (vítězové turnaje). I za prohru jsme kluky pochválili, hráli dobře, bojovali, ale soupeř byl zkrátka lepší. Po zápasech jsme dali bazén a kino.

Neděle: Program na neděli už byl celý přestěhován do haly. Zápasy byly zkráceny na 1 x 12 minut. Začali jsme dobře, výhrou nad obávaným soupeřem Praha-Chodov. Pak nás čekal Prostějov, který byl sice oslabený o dva svoje nejlepší hráče, nicméně naši kluci nehráli úplně dobře a prohráli. Další dva zápasy

jste už nepustili a oba vyhráli. Vezeme tedy domů krásné druhé místo. Musím kluky moc pochválit. My všichni znali víme, že jsou vždy o rok mladší než jejich soupeři, bohužel někdy i o hlavu menší, a přesto bojovali a hráli moc dobře. Potěšili nás, děkujeme jim za to.

Jinak turnaj v Litovli byl jednoznačně super. Organizačně úplně perfektní. Sem budeme určitě jezdit. Taky musím

napsat, že úplnou náhodou nám patřil i 1/7 1. místa v kategorii přípravky: půjčili jsme totiž na tři dny kamarádům z Nových Bránic Daniela Sklenáře a Nové Bránice ve své kategorii turnaj vyhráli. Gratulujeme!

Kdybyste chtěli vidět kompletní výsledkový servis, tak ho najdete na stránkách www.hazena.tatranlitovel.cz/minicup/.

Sestava: Příkryl Samuel (br.), Herold Lukáš (12), Jahoda Roman (2), Jahoda Ondřej (42), Horáček Jakub (6), Páral Tomáš (2), Sklenář Radek (35), Jahoda Tomáš (82). V závorce je uveden počet vstřelených gólů za celý turnaj.

*Pavína Michellerová, oddíl házené
Sokol Telnice*

VÝSLEDKY TURNAJE:

Tatran Litovel	14 : 18	Sokol Telnice
Valašské Meziříčí	11 : 22	Sokol Telnice
Sokol Telnice	17 : 13	Žeravice
Dvůr Králové n. L.	14 : 15	Sokol Telnice
Sokol Telnice	15 : 8	Zora Olomouc

STM Olomouc	30 : 23	Sokol Telnice
Sokol Telnice	25 : 20	Rožnov p. Radh.
Praha Chodov	7 : 8	Sokol Telnice
Sokol Telnice	9 : 13	Sokol II Prostějov
Velká Bystřice	4 : 11	Sokol Telnice
Sokol Telnice	16 : 11	Velké Meziříčí

HODOVÝ PŘÁTELSKÝ ZÁPAS V HÁZENÉ

Tradičně v neděli dopoledne sehráli telničtí házenkáři hodový zápas „mladí vs. staří“. Na jedné straně hřiště stáli 21. června 2015 aktivní hráči působící ve II.

lize mužů a dorostu, proti nim nastoupili házenkáři, kteří již svou kariéru ukončili. I přes to bylo utkání od začátku vyrovnané, oba týmy se několikrát vystřídal

ve vedení. Mladí se opět přesvědčili, že musí vynaložit velké úsilí, aby byli starším hráčům rovnocenným soupeřem. Průběh utkání měl pevně v rukou přísný rozhodčí Jaroslav Slezák, kterému od stolku časoměřičů výborně sekundoval Aleš Potěšil. Během zápasu nebyla nouze o pohledné akce i výborné zákroky obou gólmánů. I když oba týmy chtěly zvítězit, utkání se neslo v duchu fair play a pohodové atmosféře. Na své si jistě přišli i diváci v ochozech, kteří si zpestřili hodové dopoledne zhlédnutím „vrcholové“ házené. Veliké drama v závěru přineslo spravedlivou remízu, se kterou byly nakonec spokojeny oba týmy.

Házenkáři Sokola Telnice

VZPOMÍNÁNÍ S JUDR. ING. JAROSLAVEM JANKEM NA SOKOLSKÉ SLETY, TELNICI A DOBU NEJEN MINULOU

Tento rozhovor vznikl koncem července roku 2012. Zpracoval jsem jej a předložil ke schválení bratru Jankovi. Ten ovšem po přečtení konstatoval, že by rád, aby byl zveřejněn až po jeho smrti. Je tomu tedy přesně tři roky, kdy tento rozhovor vznikl. Nyní jej se vzpomínkou na tohoto velkého přítele Telnice zveřejňujeme v podobě, v jaké byl dnes již zesnulým autorizován. Vyprávění bratra Janka se uskutečnilo prakticky několik týdnů po skončení pražského Všesokolského sletu (1.–6. července 2012) v telnické sokolské klubovně za účasti dalších cvičenců tohoto sletu, kterého se sám aktivně zúčastnil. JUDr. Jaroslav Janko (1920–2015) byl tehdy v roce 2012 občanem Újezdu u Brna. Ve svém vyprávění vzpomíná i na předchozí slety a některé okamžiky z historie naší obce, které sám zažil. Podařilo se mu už podruhé zajistit (v roce 2006 a 2012), aby telnický prapor šel v rukou Petra Šafáře na čele slavnostního průvodu. A že jeho vztah k naší obci, lidem i Sokolu byl velmi pozitivní, se můžete přesvědčit sami v následujících řádcích.

Fotografie při rozhovoru v roce 2012

■ *Ve svých 92 letech jste cvičil s telnickými sokoly skladbu Chlapáci? Co vás k tomu přivedlo?*

Za normálních okolností bych cvičil s „Věrnou gardou“, ale jsem rád, že jsem šel s vámi, jinak bych zmoknul (smích).

■ *Začněme ale popořádku. Jak jste se dostal k Sokolu?*

My jsme se do Újezdu u Brna na bytovky zvané Vodárna (na okraji telnické

nádražní čtvrti – pozn. red.) přistěhovali v roce 1932 a přednosta místní železniční stanice pan Vavřík byl velkým přítelem telnického Sokola a hned oslovil moji maminku: „Panenko, máte osm dětí, doufám, že všichni chodíte do telnického Sokola, oni zrovna otevřeli novou sokolovnu.“ A tak jsme tam všichni vstoupili. To mi bylo 11 let. Spolu s bratrem nás cvičil Hubert Dvorský, obchodník, který bydlel v domě, kde dnes bydlí ro-

dina Ryšavých. Staral se o žactvo. Byl to vynikající člověk, pořád se pro lidi chystaly nějaké akce. Konala se tu například i velká hospodářská výstava a na místě, kde dnes stojí tenisové kurty, se poprvé předváděla strojová pračka. Ale už tehdy měla většina obyvatel z nádražní čtvrti spád spíše do Sokolnic, a když začala moje sestra chodit cvičit do sokolnického Sokola, i já jsem přidal k ní: bylo mnohem jednodušší chodit do Sokolnic

než volnou krajinou mezi nádražní čtvrtí a hlavní částí Telnice.

■ *To už se ale pomalu blížil váš první slet v roce 1938...*

Ano, v roce 1938 se připravoval památný sokolský slet a já jsem se tedy přihlásil již za Sokolnice. Bratr František Pecháček připravil prostná cvičení pro 32 tisíc cvičenců, na Strahově bylo ale jen 16 000 značek! Museli jsme se tedy postavit systémem značka-meziznačka a cvičit tak, abychom si vzájemně nepobili. A to jsme cvičili ve dvou garniturách, takže dohromady nás bylo 64 000, kteří jsme cvičili mužská (Pecháčkova) prostná. Česká obec sokolská tehdy rozhodla, že dorostenci, kteří dosáhnou věku 18 let, mohou cvičit za muže, což se mi podařilo. Jenže na slet mohl jet tehdy jen ten, kdo prodělal tři vyřazovací zkoušky. A to ještě mezi nás při zkušebních cvičeních chodili tzv. vyřazovači, kteří na pokyn cvičitelů, kteří nás kontrolovali z dalekohledu, vyřazovali ty, kterým se nedařilo cvičit bezchybně. Všichni ale chtěli cvičit. Každý se rval o své místo, taková to byla atmosféra.

V Praze nejdříve cvičili žáci s dorostenci a muži přišli na řadu o 14 dní později. Ještě před tím, než jsme začali cvičit, byla přednesena tato přísaha republiky, která charakterizovala naši připravenost bránit republiku: „V této velké chvíli vzpomínáme bratří, kteří vzdáleni domova přinášeli mu oběť – za věčná práva a svobodu, ve vřavě nenávislných bojů, a přeče jen zvítězili. Hle jejich památka nás sílí, proto nikdo z nich nezemřel nadarmo. Stojíme pevně na jejich místech připraveni s novou silou za lepší příští své drahé vlasti i bojovati. Stráž nás volá, bratří, vztáhněte své paže, pevně obejmeme krásnou svoji zem. Lásku k míru, klidu v srdci svého lidu věčně zachováme sami proti všem. Kdož se boji vyhýbáte, kdo se svého práva vzdáte, kdo se matky odříkáte? Zde jsme vládcí. Zhyňte jak zemězrádci!“ Bratr Pecháček byl za to zatčen a umučen v koncentračním táboře. Prapor tohoto prostného cvičení zobrazoval muže, který zvedá ruku v pěst – všechno mělo symbolizovat připravenost k boji proti Němcům: věděli jsme o obsazení Rakouska, čekali jsme, že napadnou i nás. Nad Prahou stále létaly stíhačky: očekávalo se, jestli nebude tento slet ohrožen bombardováním.

■ *Po válce přišel na řadu XI. všesokolský slet opět v napjaté době roku 1948.*

V červnu toho roku abdikoval Eduard Beneš na svou funkci prezidenta republiky. Následně na to se konal slet, při kte-

Bratr Janko přebírá kytičku od legendární cvičitelky Jariny Žitné při secvičné v telnické hale v roce 2013

rém jsme se seřazovali nad Václavským náměstím a průvod procházel okolo tribuny, na které stál nový prezident Gottwald, a měli jsme mu vzdát hold pokynem vpravo hled! Jenže když jsme procházeli okolo něj, učinili jsme všichni vlevo hled! A dole na Můstku už čekali estébáci a odebírali si rovnou hlavní viníky. A navíc mezi námi byli udavači: v Sokolnicích byli dva komunisti, kteří vstoupili do Sokola a jeli na ten slet právě proto, aby zjišťovali, kdo se bude jak chovat. Po tomto sletu nastala v Sokole čistka, v Újezdě například vyřadili šest lidí, mezi jinými i starostu jednoty bratra Pilného.

■ *Po roce 1948 se už ale sokolské slety konat nemohly. Účastnil jste se spartakiád?*

Ano, pokračoval jsem pod hlavičkou ČSTV a když si nahoře vzpomněli, že ty naše slety měli po tělovýchovné stránce něco do sebe, uspořádali spartakiády. První z nich v roce 1955 měl na starost dr. Jaroslav Šterc, sokol a učitel z Újezdu u Brna. To jsme cvičili sice jako sokolové z Telnice či Újezdu, ale bylo to už pod hlavičkou ČSTV. Spartakiády byly taky obrazově i tělovýchovně krásné, musím uznat, že to bylo výborně připravené.

I tady jsem zažil pocity nadšení a radosti z cvičení, ale někteří to měli už samozřejmě i povinné. Nicméně převážná část cvičenců byli sokolové, nebyť nás, asi by se spartakiáda nemohla konat. Prezident Zápotocký si dovolil říct nahlas, že spartakiády jsou pokračováním sletů, sokolové se k tomu ale nehlásili. Nejvyšší náčelník ČOS Žižka nás při návratu nikdy neoslovil „soudruzi“, slovem „bratři“ to nešlo, takže nám říkal „chlapi“. A v roce 1985 nám řekl: „Chlapi, važte si toho, že můžete nastoupit sokolským pochodem V nový život.“ Na ten jsme naposledy cvičili v roce 1948. Už bylo poznat, že se doba uvolňuje. Ale nebyť těch spartakiád, asi bychom se po revoluci nedostali zpět k našim sletům.

■ *Předpokládám, že po revoluci přišlo velké nadšení.*

Ano, v roce 1990 se původně měl uskutečnit velký slet, ale skončilo to na úrovni okresů. Přesto se toho už účastnili zahraniční sokolové, kteří si přáli, abychom jim zacvičili prostná cvičení ze spartakiády roku 1985. První obnovený slet se tak konal až v roce 1994. Jenže se začala často zaznívat myšlenka: „Od stá-

V pěst

tu nic nechceme, Sokol si všechno zařídí sám.“ Ovšem tato myšlenka vycházela z předválečné nálady a našich možností, kdy jsme v roce 1938 skončili s hospodařením sletu v zisku 20 milionů korun, po úhradě všech nákladů. To ovšem v dnešní době již není a nebude reálné. Přesto jsme si všechno okolo sletů platili vředy sami, obětovali jsme své soukromí, čas a peníze. Když si vzpomenu na slety z let 1938 či 1948, tak to byly gigantické akce, bylo nás také desetkrát více než dnes – 1 800 000 lidí. Přesto máme dnes jednu velkou výhodu: nemusíme mít tak velké slety, ale publicitu nám zajišťují média – vždyť máme třeba mnohem více diváků než tehdy – vše se vysílá v televizi, šíří dál do světa. Touto cestou dáváme o sobě vědět ostatním lidem. Na letošním sletu jsem se snažil organizovat čelo průvodu, chvíli jsem pak s nimi šel a po 100 metrech jsem se zastavil a celé jsem si to prohlédl. Jsem hrdý na to, že telnický a újezdský prapor mohly jít v čele tohoto průvodu.

■ *Nedávno jste věnoval telnickým sokolům šavli, symbol sokolství. Je to velká čest. Co vás k tomu vedlo?*

Právě na památku letošního sletového vystoupení jsem se rozhodl ponechat jednu šavli v majetku telnické jednoty. Cítil jsem se s vámi abnormálně dobře.

V Praze jsme spolu vytvořili takovou výbornou partu, že jsem to ani nikdy nepoznal. Dříve nás sice bývalo více a tvořili se takové menší skupinky, ale tady jsme byli všichni spolu jako jedno těleso. Hodně mi imponovalo, když jsem všude viděl nápisy SOKOL TELNICE, které jsme měli na zádech napsány, ty byly skutečně všude.

■ *Jak vzpomínáte na telnickou házenou, kterou jste u nás aktivně hrával?*

V roce 1940 zakázali nacisté činnost Sokola, půl roku poté i Orla. Tehdy se telnická, tehdy ještě „česká“ házená dobře rozvíjela. Nechtěli jsme, aby to kvůli nacistům skončilo a potřebovali jsme nějak přečkat protektorát. Já jsem tehdy pracoval u dráhy a v Telnici měli u dráhy svého tatínka Brumla, Mrkvičca, Mífek či Pustina. Takže jsme v roce 1940 v nádražní budově uspořádali schůzi, které se zúčastnilo 42 lidí. Řekli jsme si, jak by to mělo dál vypadat. V Brně se totiž zakládal Železničářský klub, a tak jsem s nimi začal jednat, aby nás zařadili pod sebe, ale s podmínkou, že se bude hrát v Telnici. Dohodli jsme se, a tak jsme jezdili pod hlavičkou ŽSK třeba do Zlína, Pelhřimova, Lužice... I proto se podařilo házenou během války v Telnici udržet. Díky tomu, že jsme patřili pod dráhy, jsme navíc mohli cestovat vlakem na utkání zdarma.

■ *Telnice vám byla a je hodně blízká...*

Telnice mi skutečně přirostla k srdci a rád se sem vracívám. Jelikož jsem měl maminku zavřenou v koncentračním táboře, vypomáhal nám bratr Hubert Dvorský potravinami, které tehdy bylo možné získat jen na příděl po předložení potravinových lístků. Hubert Dvorský to vše zřejmě vyšetřil ze svého. Fungovalo tu také kino, jen ne pod hlavičkou Sokola. Staral se o něj Tonek Sekanina, který z utrženého vstupného část ulíval a pomáhal tím postiženým telnickým rodinám. I díky tomu jsme občas mohli mamince poslat balíček.

Bratr Jaroslav Janko nás navždy opustil dne 23. července 2015 po krátké a těžké nemoci. Měl jsem možnost jej během několika let poznat a bylo mi pokaždé velkým potěšením se s ním setkat. Vždy se hlásil o každý nový Telnický zpravodaj! Do poslední chvíle rád jezdil svou červenou fábii na naše telnické akce, sám dokonce i některé inicioval, např. nedávný pietní akt u nádražní budovy v Telnici. Na některých aktivitách se dokonce i finančně či věcně podílel. Rád bych mu při této příležitosti dodatečně poděkoval za vše, co pro naše občany vykonal – Telnice mu skutečně velmi přirostla k srdci. Čest jeho památce!

František Kroutil, starosta obce

ROZHOVOR S ARCH. JANEM KRUMLEM, BÝVALÝM PŘEDSEDOU SPOLKU PRO OBNOVU VENKOVA

Architekt Jan Kruml (*1935) je rodákem z Tuřan a je hrdý na svůj selský původ. Patří k aktivistům, kteří po roce 1989 zavedli v České republice Program obnovy venkova. Je spoluzakladatelem Spolku pro obnovu venkova a působil jako jeho předseda v letech 1996–1999. Byl iniciátorem každoročně vyhlašované soutěže Vesnice roku v Programu obnovy venkova. S Telnicí ho pojí jméno Jožky Musila, dlouholetého a legendárního trenéra házené, který byl jeho velkým kamarádem, ale i šéfem při výstavbě sportovní haly v Králově Poli. Jan Kruml je autorem projektu této sportovní haly.

■ *Hned na úvod mne zaujala vaše hrdost na selský původ. Přestože žijete v Brně, cítíte se dodnes venkovanem?*

Zažil jsem dobu selského hospodářství, jehož součástí byli koně a každá kráva

měla své jméno, dobu, kdy se každý hospodář pečlivě staral o svou půdu. Jako dítě jsem se podílel na žňových pracích, při nichž pracovalo množství lidí se zájmem i radostí. Vyrůstal jsem ve válečné době, v níž panovala pevná rodinná a sousedská pospolitosť, a lidé se opírali o křesťanství a vlastenectví. To vše ve mně zůstalo.

■ *Už možná rozumím, proč vás tolik venkov přitahuje. Jak tedy vznikla samotná myšlenka obnovy našeho venkova?*

Hospodářský rozvoj v Evropě v šedesátých letech se negativně projevoval na venkovském životě. Mladí lidé odcházeli za prací do měst a venkov se vylidňoval, ztrácela se lidová kultura. Úpadek venkova se dotýkal celé společnosti. Tento jev si uvědomovali sociologové, vědci a kulturní pracovníci, kteří prosazovali názor, že je nutné, aby se společnost venkovu věnovala a podporovala jej. Tak vznikla idea „Dorferneuerung“, jejíž potřebnost a důležitost pochopili politici a začlenili ji do politických programů svých zemí.

■ *Čím konkrétně jste se tedy inspiroval?*

Byly to Programy obnovy vesnice Bavorska a Dolního Rakouska, které jsme získali ještě v období minulého režimu. Byli jsme zaujati, ba nadšeni etickým vztahem k venkovu i konkrétní podporou venkova, které projevovaly státy nám tehdy vzdálené demokracie.

■ *Jaké byly hlavní ideje těchto programů?*

Prokazovaly, že státu záleží na zdravém vývoji venkova i každé vesnice, a to při vědomí, že tento vývoj nemůže zaručit nikdo jiný, než sami vesničané. Vybízely proto občany k vlastní aktivitě a angažovanosti, k řešení vlastních potřeb, k udržování místní kultury. K uskutečňování těchto potřeb přispívaly finanční podporou. Tyto demokratické principy jsme chtěli zavést i u nás. Bylo dobře, že jsme byli po změně režimu v roce 1989 již na tento úkol připraveni. Oba programy jsme hned v dubnu 1990 vydali knižně v českém jazyce. Staly se základem naší české cesty Programu obnovy vesnice.

■ *Jak byla těmto myšlenkám nakloněna porevoluční doba?*

Program obnovy vesnice přijala Pithartova vláda již v červnu 1991, v období porevolučního entuziasmu. Přihlášily se k němu spontánně stovky vesnic, které chápaly tento program jako přirozenou cestu svého vývoje. Avšak po volbách v roce 1992 nastalo jiné politické klima,

ve kterém byl venkov odsunut na vedlejší kolej. Skupina nadšenců pocítila nutnost myšlenku Programu obnovy vesnice nadále udržovat a prosazovat. Proto jsme založili Spolek pro obnovu venkova. Důležité bylo, že jsme se mohli opřít o „Evropskou pracovní společnost pro rozvoj venkova a obnovu vesnice“ (Europäische ARGE), která propaguje společenský význam venkova, organizuje konference o venkově a soutěž o příkladnou vesnici Evropy. Od roku 1992 se naše země stala členem této společnosti.

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

■ *Soutěž Vesnice roku byla tedy od počátku součástí tohoto programu?*

Jistěže ne. Nejdříve bylo třeba, aby se náš Spolek zakořenil a lobováním v parlamentu zajistil finanční podporu Programu. To se nám podařilo. Na návrh poslance Jiřího Vačkáře (KDU-ČSL) byla ve státním rozpočtu roku 1995 pro Program obnovy vesnice vyčleněna dotace 100 mil. Kč. Tato podpora Programu se uchytila a stala se trvalou součástí státního rozpočtu. Byl to také impuls k mému návrhu založit soutěž, která by zveřejnila, jak jsou tyto peníze daňových poplatníků ve vesnicích realizovány, jak přispívají ke zvýšení pospolitosti v obci a jak přínášejí hodnoty, které se penězi nedají měřit. Soutěž jsem nazval „O nejzdařilejší obnovu vesnice“. Stala se také vhodnou příležitostí k prezentaci jednotlivých obcí i k propagaci života na venkově. Při diskusi k předloženému návrhu v našem Spolku byl dohodnut vhodnější název soutěže: „Vesnice roku v Programu obnovy venkova“. Vítěz soutěže se zároveň stal reprezentantem našeho venkova a zastupoval nás v evropské soutěži.

■ *Vzpomínáte si na rok 1995, kdy se do soutěže přihlásila také Telnice?*

Byl to první ročník soutěže a my jsme byli potěšeni, že se do ní hned přihlásilo

174 obcí z celé republiky. Bylo vidět, že obce mají zájem ukázat, jak se jim daří ideje Programu realizovat ve svých podmínkách. Nikoho nepřekvapilo, že byla vybrána vesnice právě z Jižní Moravy, jejíž obyvatelé si uchovávají svoje kulturní dědictví, vztah k obci i ke kraji a aktivně prožívají plnohodnotný společenský život. Telnice tehdy překvapila výstavbou nové víceúčelové budovy orlovný, na níž se tehdy podíleli svou prací samotní občané. Velkou roli hrála tradice házené, ze které vzešli dva kapitáni národního mužstva (Vykouřil a Konečný). Důležité také bylo aktivní dodržování křesťanských a lidových tradic. Oceněny byly také občanské aktivity a zapojení obyvatel do potřeb obce. Starosta Ladislav Šustr st. uměl všechny tyto klady a výsledky obce dobře prezentovat.

■ *Jaká byla v tom roce soutěžní konkurence?*

Už tehdy byla v soutěži zapojena vesnice Vratěnín, která se stala vítězem dalšího ročníku, a také Tvarožná, jež zvítězila v krajském kole v následujícím roce. Proto také má vítězství pro Telnici velkou hodnotu, neboť zvítězila ve velké a kvalitní konkurenci. Telnický příklad si poté přišly prohlédnout desítky starostů a zastupitelů obcí.

■ *Jak vypadalo samotné slavnostní vyhlášení výsledků soutěže roku 1995?*

Slavnost se konala v místní orlovně až 18. května 1996. Zúčastnily se jí významné osobnosti jako biskup Vojtěch Cikrle, prof. JUDr. Mojmir Povolný, DrHc. – předseda bývalé Rady svobodného Československa z USA a rodák z Měšina, JUDr. Dagmar Lastovecká – primátorka Města Brna, Ing. Ivan Dejmal – předseda Spolku pro obnovu venkova a Ing. Aleš Šulc – náměstek ministra životního prostředí, zástupci dolnorakouského úřadu vlády atd. Telnici reprezentovali zastupitelé, v čele se starostou obce Ladislavem Šustrem st. Byla to tehdy velká pocta jak pro Telnici, tak i pro Jihomoravský kraj. Vnímám jsem tehdy se zadostiučiněním pocitu radosti a uspokojení přítomných místních občanů. Pro význam soutěže byla důležitá podpora prezidenta Václava Havla, který přijal starosty vítězných obcí z krajských kol dne 6. června 1996 na Pražském hradě. Tehdy pronesl památné hodnocení Programu: „Znám váš projekt, ve kterém chcete, aby každá vesnice byla krásnější, ale důležitější je, že pomáháte rozvíjet občanskou společnost, která je nejlepší zárukou stability státu, ale

Zleva: Václav Havel, Jan Kruml a Ladislav Šustr st.

i plné realizace každého jednotlivce". Vystihl vyšší rozměr Programu a s ním spojené soutěže. Přijetí u prezidenta se stalo skvělou tradicí a vyvrcholením soutěže.

■ *Reprezentovala naše obec Českou republiku v „Evropské soutěži vesnic“?*

Ano, jako vítěz soutěže nejen reprezentovala, ale byla také soutěžní komisí oceněna. Telnice převzala ocenění na slavnosti „Evropské ARGE“ dne 6. prosince 1996 v Mnichově z rukou jejího předsedy dr. Erwina Prölla, hejtmana Dolního Rakouska. Slavnosti se zúčastnil autobus telnických občanů, včetně Mikuláše, harmonikáře, i krojovaných účastníků.

Byli vřele přijati účastníky této slavnosti. Jeden z telnických občanů mi poté řekl: „Poprvé jsem se cítil jako plnohodnotný Evropan!“

■ *Jaký má význam vítězství obce v této soutěži pro její další budoucnost?*

Už samotná účast obcí v soutěži Vesnice roku znamená vytvoření určitého vybraného společenství obcí, které chce zveřejnit výsledky své práce, činnosti, společenského života. Tyto obce se stávají příkladem pro ostatní. Významná je skutečnost, že se každoročně do soutěže přihlašuje na tři sta obcí. To znamená, že je soutěž hluboce zakořeněna, že obce

mají co ukázat a že zastupitelé obcí jsou na výsledky svého vývoje hrdí a chtějí je zveřejnit. O vítězné obci Telnice byla vydána zdařilá publikace „Vesnice v rovnováze“, která byla předána desítkám obcí. Soutěž je v současné době doprovázena řadou propagačních publikací, jako jsou kalendáře, publikace výsledků soutěže v krajích, edice Venkovské stavby.

V roce 1998 byl společnou iniciativou Spolku a Ministerstva hospodářství původní Program obsahově a významově inovován do Programu obnovy venkova. Ten byl schválen vládou ČR a stal se součástí regionální politiky vlády. Byl začleněn do agendy Ministerstva pro regionální rozvoj i krajských úřadů. Tak se stala iniciativa původně malé skupiny milovníků venkova, přírody a lidové kultury důležitým hnacím motorem vývoje venkova s podporou státních institucí. Význam Programu se projevuje i v samotném slavnostním vyhlášení soutěže, které se koná ve vítězných obcích krajů a ve Vesnici roku ČR. Zúčastňují se jí zástupci krajských úřadů, ministerstev regionálního rozvoje, zemědělství, životního prostředí, kultury, poslanců a senátorů. V posledních letech se slavnostní vyhlášení soutěže koná v Luhačovicích, je přenášeno Českou televizí a stalo se nejkrásnější oslavou života a práce na venkově.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

VZPOMÍNKA NA JOŽKU MUSILA

Jožka Musil byl silnou osobností s přímým držetím těla a vzpřímenou hlavou. Nezlomilo jej ani 11 roků a 3 měsíce věznění v komunistických lágrech, včetně uranových šachet na Jáchymovsku. Jeho rodištěm byl mlýn v Holštětjně v Moravském krasu. Byl středoškolským profesorem tělocviku a všestranně nadaným sportovcem. Byl vynikajícím gymnastou, hráčem volejbalu, košíkové a reprezentantem ČSR v házené. Právě toto reprezentační mužstvo se StB rozhodla v roce 1949 zlikvidovat obviněním z tzv. protistátní činnosti. V soudním procesu byl můj pozdější šéf – Ing. arch. Mojmír Korvas – odsouzen na 5 roků, Jožka Musil – jako vůdce této protistátní organizace – byl odsouzen na řadu roků. Po neúspěšném pokusu o útěk z vězení mu bylo odsouzení zvýšeno.

Avšak Jožka se nepoddal ani v jáchymovských lágrech, odmítal se zapojit do jakýchkoli nucených akcí socialistické převýchovy. Za tento vzdor byl tres-

Jožka Musil (uprostřed) na oslavě svých 80. narozenin

tán korekcí. To představovalo věznění v stíněném betonovém bunkru bez jídla. Za svou nepoddajnost se však stal

známým a obdivovaným mezi všemi mukly. Ti jednou učinili nevidaný čin: stávkovali! Z nástupu na šachtu odmítli

odejít, dokud nebude Jožka propuštěn z bunkru! Tuto nepředstavitelnou událost mě jednou Jožka skromně vyprávěl a mě se zdála až neuvěřitelná. Proto jsem se na ni ptal arch. Korvase – a ten ji potvrdil jako pravdivou! Navždy mě bude mrzet, že jsem ji nenatočil, či alespoň nezapsal!

Po propuštění na amnestii po roce 1960 se stal dělníkem v podniku Tesla a trenérem házené v TJ Královopolská strojírna (TJ KSB). Také se stal trenérem házené v Telnici. Tuto funkci mu zařídil pan František Vykouřil, který za něj dal „politickou záruku“. Mohu dosvědčit, že si trénování v Telnici Jožka vážil.

Asi v roce 1968 se Jožka stal tajemníkem TJ KSB a v roce 1969 inicioval stavbu sportovní haly pro míčové hry v Králově Poli. Stal jsem se jejím vedoucím projek-

tantem. Avšak v roce 1970 jsem byl z projektového ateliéru vyhozen – jako protisocialistický a protisovětský element a organizátor nátlakových akcí. Hala se začala stavět v „akci Z“, což představovalo stavění za spoluúčasti občanských brigád. Bylo zapotřebí zajistit odborné vedení stavby. Stal jsem se zaměstnancem této tělovýchovné jednoty a mou povinností bylo dotáhnout stavbu v těchto obtížných podmínkách do zdárného dokončení. Mým nadřízeným se stal paradoxně bývalý mukul Jožka Musil. Měli jsme k sobě vzájemně naprostou důvěru a shodu. Halu se zdařilo dostavět a otevřít 15. března 1975.

První manželství se Jožkovi rozpadlo vinou věznění. Měl z něho nadějněho syna, kterému se podařilo emigrovat do Švédska. Druhou ženou byla profesorka Eva Charvátová, která také prošla několik

roků vězení, včetně Jáchymova. Původně učila na gymnáziu na Křenové ulici a byla milována studenty. StB ji přišla zatknout přímo do vyučování. Narodil se jim mentálně postižený chlapec. Paní Eva však zemřela v mladém věku, snad na důsledek uranového ozáření. Jožka se o syna postaral. K jeho potěšení se po roce 1990 vrátil ze Švédska jeho první syn.

Přestože měl Jožka nelehký život, nestěžoval si. Jeho jednání bylo přímé, pevné, sebejisté. Se svými protivníky tvrdě diskutoval, neuhnul jim. Byl příkladným typem sokolského a masarykovského vlastence s pevným charakterem. Můžeme jen litovat, že se nenašel žádný novinář či literát, který by osud tohoto vynikajícího sportovce, trenéra a čestného člověka zaznamenal.

Jan Kruml

JOŽKA MUSIL – LEGENDÁRNÍ TRENÉR TELNICKÉ HÁZENÉ

Pamětník František Vykouřil

Josef Musil se narodil 20. května 1923 a celý život žil v Brně. Jezdívají jsme spolu často na dovolenou, velmi rád vzpomínám například na krásné chvíle v Beskydech, on byl skutečně ohromný člověk.

Jožku jsem poznal jako svého soupeře, když jsme ještě hrávali s Královopolskou českou házenou. Za účast v protistátní skupině dostal spolu s dalšími dvěma trest odnětí svobody, v jeho případě snad 15 let. Jeho švagrová byla zaměstnána v brněnské Tesle, kde jsem tehdy pracoval jako tělovýchovný instruktor učňů. Přišla za mnou a říká: „Franto, Jožka se vrací ráno z kriminálu, mohli bychom ho u nás zaměstnat?“ Měli jsme tehdy výborného ředitele, sportovce, který byl také z Králova Pole a Jožku navíc osob-

ně znal. Požádal jsem ho o to a on bez problémů souhlasil. Zaměstnali jsme ho v povrchové úpravě, a protože byl ohromně inteligentní a chápavý člověk, dobře se zapracoval a už po dvou letech mu nabídli pozici mistra dílny. Jenže on chtěl jít do Sokola Královo Pole, což se mu taky podařilo a tam začal pracovat jako tajemník. Začal stavět novou sportovní halu, která dodnes slouží. Později pracoval jako tajemník také ve Zbrojovce. Mimochodem učil i na Vysoké zemědělské škole v Brně tělovýchovu a pomohl nám s tím, že telničtí házenkáři mohli ve zdejší školní hale pravidelně trénovat.

Už v roce 1960, hned jak se vrátil z vězení, jsem ho přesvědčil, aby šel trénovat k nám do Telnice. Chtěl jsem také, aby získal zpět sebevědomí a neměl pocit méněcennosti. On měl totiž na trénování dostatečnou aprobaci, což se nám v tu chvíli hodilo. Připravoval nás hlavně po stránce fyzické. Nebyl tak velký odborník na mezinárodní házenou (handbal), rozuměl spíše české házené. V roce 1956 jsme totiž v Telnici přešli z české házené na mezinárodní, to bylo v době, kdy seděl ve vězení. Měli jsme v těch letech za sebou své největší úspěchy, kdy jsme se dvakrát stali mistry Moravy. Jožka mezi nás v Telnici výborně zapadl a Telnici si velmi oblíbil.

Společná fotografie družstva Sokola Telnice, které hrálo nejvyšší soutěž v roce 1964: zleva stojí: Josef Musil, František Vykouřil, Ladislav Staněk, Elemír Kamenický, Roman Křivánek, Jiří Jochman, Ladislav Hrdlička, Antonín Veber; zleva dřepí: Antonín Jahoda, Josef Konečný, Jaroslav Konečný, Josef Čech, Ludvík Daněk, Jaroslav Hrozek.

Jako trenér tu působil v letech 1960 až 1964, to už náš mančaft byl trochu v letech, hráli jsme v té době baráž o udržení v nejvyšší soutěži. Celkem čtyřikrát jsme hráli baráž a čtyřikrát jsme uspěli. Tehdy už s námi začínali hrát mladí hráči: Jarek Hrozek nebo třeba Jarek Konečný. Protože nám ale tito talentovaní hráči odešli na vojnu, v roce 1964 jsme sestoupili do druhé ligy. To ale tehdy byla jiná doba: měli jsme velké návštěvy a mohli si dovolit letět třeba v sobotu na utkání v Prešově letadlem do Košic. Cestu tam jsme letěli starou Dakotou, zpátky jsme se pak vraceli v poledne vlakem a přijeli jsme o půlnoci domů. Museli jsme tehdy chodit i v sobotu do práce, takže nám možnost zkrácení cestování přišla vhod, dalo se to uhradit z výměnků ze vstupného. Po Jožkovi pak převzal trénování Jan Vitoslavský, po něm František Jeniš, následně já a potom už se to různě střídalo. Jožka se k nám jako trenér vrátil v roce 1975 a vydržel až do roku 1977, absolvoval s námi jeden zájezd do Švýcarska. Tehdy jsem s ním ale nejel, protože jsme stavěli v Telnici mateřskou školu.

Obdivuhodné bylo to, že tu práci dělal jen za úhradu cestovného, tedy jízdenek z Brna.

Telnice mu ohromně přirostla k srdci. Dokonce byl u nás na ženáčských hodech i v kroji! On měl Telnici rád a lidé ho tu taky měli rádi. I když už pak netrénoval,

Stojící zleva: Antonín Mrkvica, Jaroslav Sklenář, Roman Langer, Miloslav Hrdlička, František Jahoda, Josef Klič, Jiří Gregorovič, Jiří Šustr, Josef Musil. Spodní řada zleva: Jiří Sekanina, Bohumil Langer, Jiří Dudák, Pavel Strakatý, Karel Jeniš, Jaroslav Slezák, Radek Musil – syn, o kterého se Josef Musil staral.

dojížděl do Telnice na zápasy a zajímal se o dění jak v házené, tak i v obci. Vzájemně jsme se navštěvovali. Rádi jsme se s ním potkávali třeba u Tondy Vebera ve sklepe, vyprávěl nám vždycky své zážitky ze života, probírali jsme všechny možné házenkářské zápasy. Byl prakticky telnickým občanem, trávil tady víkendy, jezdil jsem se synem i s přítelkyní. Nakonec i jeho syn Roman za nás asi rok hrál házenou. A při tom všem se staral o mentálně postiženého syna Radka, se kterým do Telnice často jezdil a ten byl na něm hodně závislý.

Jednoho dne mi zavolala jeho družka Anička a oznámila, že ho odvezli k Milosrdným bratřím kvůli mozkové mrtvičce a že to nevypadá dobře. Ve věku 86 let pak poměrně záhy na to zemřel. Posledního rozloučení v brněnském krematoriu se zúčastnilo velké množství lidí z Telnice, byli jsme jeho velká rodina. Krematorium bylo plné lidí právě z Telnice, na rozloučenou se hrála státní hymna, on byl totiž velkým vlastencem. Nikdy by naši zemi neopustil, i když k tomu měl příležitosti. Byl to skutečně ohromný člověk František Vykouřil

ROZHOVOR S MARIÍ ELIÁŠOVOU

Marie Eliášová (*1928) pochází z tradičního telnického rodu Chudáčků, je starší sestrou paní Zdeňky Praxové a do své svatby s Janem Eliášem v roce 1949 žila v Telnici, po svatbě spolu založili početný rod Eliášů ve Zbýšově.

Jan a Marie Eliášovi (červenec 2015)

■ V letošním roce se věnujeme vzpomínkám na druhou světovou válku. Jak na ni vzpomínáte vy?

My jsme nebydleli v té době v Telnici, ale v Tuřanech. Samotnou válku jsem prožila u tety v Rajhradě. Můj manžel, to jsme se ještě neznali, byl totálně nasazený v Německu. Pracoval v továrně ve městě Suhl, kde se pro německou armádu vyráběly zbraně. Když jsme se po válce vrátili do Telnice, byli ještě v Telnici Rusové a my bydleli jsme na výměnku, tam, kde je dnes dům rodiny Filákovy.

■ Jaké máte vzpomínky na Rusy?

Ani si tak na ně nepamatuji z období války, ale ze srpna roku 1968. Pracovala jsem v JZD a tehdy se řeklo, že se na protest proti okupaci spustí sirény. Když Zbýšovem projížděli Rusové, měla jsem palec na tlačítku, kterým se spouštěla naše siréna a dívala se, jak kolem mne jedou. Lidé mi říkali, že si pěkně zahrávám... (smích).

■ *Jak jste se seznámila se svým manželem?*

Bylo to hned v pětačtyřicátém, když jsem nastoupila do obchodu s čalounickými potřebami v centru Brna, který vlastnil pan Inocenc Dvořák. To byl dobrý člověk, takový kulatější a zanícený Valach, který stál u založení Valašského krúžku v Brně. Tak jsem vedla administrativu i tomuto krúžku. Manžel tam pracoval jako příručí. Tam jsme se seznámili. Pan Dvořák vždycky říkal: „Až já půjdu do důchodu, Jenda si vezme Mařenku a já se na ně budu dívat.“ A já si říkala, že mě furt s ním dává dohromady (smích). Komunisti mu pak ten obchod znárodnili, hodně ho to vzalo, neměl rodinu, žil jenom pro ten obchod.

■ *Jak zasáhl do vašeho života komunistický režim?*

Naše děti měly třeba problémy s tím, že nemohly jít na školy, které chtěly studovat. Tak třeba Liduška chtěla jít na chemickou školu, ale nevzali jí pro tzv. „slabé společenské zařazení“. Podali jsme odvolání, co se tím rozumí, ale neodpověděli nám. V té době jsem kamarádila s ředitelkou místní školy a zeptala se jí, proč se Liduška nedostala na školu a ona mi povídá: „Co chceš? Žádný nejste ve straně, oba jste úředníci. Liduška chodí zpívat do kostela, není v SSM (Socialistickém svazu mládeže – pozn. red.) a ty si myslíš, že ti ji vezmou na školu?“ Maturitu si musela dodělat, když už byla zaměstnaná.

■ *Vzpomenete si ještě na pana učitele Františka Pernu?*

Sice mne neučil, ale pamatuji si ho. Býval to přísný učitel, byl tím pověstný. Naše rodiny se ale mezi sebou přátelily

Jan a Marie Eliášovi – svatební fotografie (10. září 1949)

a chodily na procházky do Sokolnic do cukrárny na zmrzlinu.

■ *Jaké bylo vůbec vaše dětství v Telnici?*

Krásné, skutečně krásné. My jsme sice neměli dobytek, ale některé děti chodily pást dobytek, a tak jsme si dělali cestičky trávou, schovávali se za sloupy, hráli si u splávku. To ještě chodili taky pastýři: ráno se zatroubilo, otevírala se vrata a začala vycházet zvířata. Kozy se pásly na Stání nad rybníkem a krávy byly dole u zemědělského útulku, ze kterého je dnes myslivna. Tam jsem také pomáhala Dobře Fialové hlídat děti. Koupávali jsme se jenom tak v rybníku, v zástěrách. Když sedláci jezdili na žně, tak si tam namáčeli obříska, vjeli do rybníka i s koňmi. Mezi tím plavaly husy, kačeny a my si tam plavali. U splávku pak nepřišla nazmar žádná stará záclona a furt jsme pořádali nějaké svatby (smích).

Když některé housátko zemřelo, následoval pohřeb se vším všudy, i se zpěvem. Prostě vesnický život. Vzpomenu si ještě taky na to, že tetička byla švadlena a šila pro lidi různé jupky, lajble, trajdy a tak. No a my děti jsme vždycky měly za úkol to pak roznášet po dědině. Za to jsme dostávaly desetník. A za ten desetník pak byl jeden čtvereček čokolády. To jste měli vidět pantátu Cajpla, který měl obchod v dědině a byl akorátní člověk, jak moc se mu chtělo lámat velkou čokoládu na malé kousičky. (smích) Moc jsme se taky vždycky těšili na babiččin sirup z řepy, moc nám chutnal. A když se dralo peří, měli jsme dovoleno zůstat, natahovali jsme uši, protože se tam u toho vždycky probraly všechny drby z celé dědiny. (smích)

■ *To jsou nádherné vzpomínky. Ještě bych se ale vrátil k hodům. V Telnici dřív bývaly dvoje hody...*

Já jsem chodila do Orla. Jako orli jsme cvičili třeba až v Šitbořicích, kam nás vozili na nácvičnou na mandelňáku. A vzpomínám si na jedny hody, kdy hodně přšelo. Tehdy bývaly orelské hody i sokolské ve stejný termín, docela si konkurovaly. No a tehdy se naši orelští stárci domluvili a uřízli sokolským stárkům špičku jejich máje. Dotáhli ji do sálu tehdejší orlovny a pověsili ke stropu. Tancovalo se a zpívalo. Najednou se tam objevili sokolští stárci a ptali se, kdo jim vzal máju. Samozřejmě všichni zapírali, že tam nikdo nebyl. A protože bylo po dešti, tak Sokoli sledovali, kteří chlapi mají při tanci zamazané boty od bláta... (smích). Nikoho samozřejmě nenapadlo si je umýt. Ani nevím, jak to tehdy dopadlo, ale nikdo se nepobil. I když to tehdy byla velká potupa. Tehdy

Hodová fotografie z orelského hájíčku (závěr třicátých let 20. století)

Hodový průvod po druhé světové válce v ulici V dědině

býval Orel v Telnici hodně silný, tedy až do jeho zrušení v roce 1948.

■ Vzpomenete si ještě na starou orlovnu?

To víte, že ano. Pro nás to byl svět, ve kterém jsme žili. Do orlovnů se chodilo schůzovat, zpívat, hrát divadlo, hrály se tam kuželky a spousta dalšího. Hodně se tam tehdy zpívalo, třeba i do půlnoci v běžný pracovní den. Chodívali jsme do přilehlého hájíčku, hrávali jsme si tam, vykládaly se vtipy. Bylo to moc fajn. Při jednom Dni matek jsme do orlovnů šly s kočárky a zpívaly si: „Sluníčko nám svítí, májový je den, brouček leze na sluníčko ven.“ A porovnávaly svoje

panenky a přitom zpívaly: „... panenky nám pláčou, nechtěj doma být...“ Při nějakém jiném vystoupení nás jednou navštívil poslanec Josef Šamalík ze Svazu lidových zemědělců, seděl v první řadě. Já jsem vystupovala v kroji, bylo mi sedm let a zpívala jsem: „Až já budu velká, bude ze mě selka“ a pak jsem si dupla a řekla: „Běžte pryč, vůbec vás neznám!“ On mě ale vzal do náručí a měl ze mne velkou radost. (smích)

■ Takže jste na orlovně hrávala i v divadelním souboru?

Spíše když jsem byla malá, pak jsem se víc věnovala režii. Na orlovně to

tehdy hodně žilo. Víte, ona Telnice pořád žila, nedá se to jen tak srovnávat s jinými dědinami. Tady bývali vždycky lidé soudržní, říkali jsme všem tetičko a strážku, i když jsme třeba ani nebyli rodina, starší pak byli dědóšci a babičky. Mám Telnici dodnes pořád moc ráda a ráda na ni vzpomínám.

Za příjemný rozhovor děkuje

František Kroutil

P. S. Paní Marii Eliášové děkujeme také za poskytnutí starého hodového telnického zpěvníku, kterému se ještě budeme v budoucnu jistě věnovat...

UPŘESNĚNÍ INFORMACÍ O FRANTIŠKU RYZNEROVI A JEHO RODINĚ

Ozvala se nám telnická rodačka PhDr. Alena Šimková, CSc. s upřesněním informací k Františku Ryznerovi, které vyšly před rokem v Telnickém zpravodaji. Děkujeme jí také za oslovení jeho synovce – pana doc. Ing. Vladimíra Ryznera, CSc. (vlevo na fotografii s přáteli). Pátrání z Telnického zpravodaje č. 4/2014 tedy pokračuje další kapitolou.

Synovec telnického starosty a pošt mistra Františka Ryznera, doc. Ing. Vladimír Ryzner, CSc., nejprve uvádí správná fakta:

- František Ryzner nepochází z osmi dětí, ale ze šesti. On byl nejstarší, poté následovali: Amálie, Alois, Františka, Rudolf a nejmladší Ludmila.
- V koncentračním táboře nezemřel bratr Rudolf, nýbrž Alois Ryzner, otec docenta Vladimíra Ryznera.

Vladimír se narodil 20. května 1929 v Kojátkách u Bučovic. Tady chodil do pětileté školy, pak do Měšťanské školy v Bučovicích, následovala Vyšší průmyslová škola strojní v Brně na Sokolské ulici, již zakončil maturitní

zkouškou. Dalším pokračováním byla Vysoká škola technická Dra. Edvarda Beneše v letech 1949–1954. Po druhém ročníku byla tato škola zrušena, vznikla Vojenská technická akademie, kde studenti mohli studia dokončit. Svého rozhodnutí začasté litoval pro špatné zacházení se studujícími. Na škole zůstali staří profesori, kterých si studenti vážili, ale jichž se vojenská správa brzy zbavila. Jak se dnes říká – „byli odejiti“, skončili na jiných školách nebo v důchodu.

Po absolvování Vojenské technické akademie nastoupil roční praxi službou na Velitelství ženijního vojska v Praze u Ministerstva národní obrany. Pak si ho

vyžádal plukovník Koblasa jako asistenta pro Vojenskou akademii na katedru ženijních strojů a podplukovník Špaček ho uvedl jako sekretáře katedry a asistenta pro předmět kompresory a pneumatická zařízení.

S vidinou získání bytu se v roce 1954 oženil se Zdenkou, inženýrkou chemie, avšak byt dostali až v roce 1957. Starší dcera Zdenka (ročník 1954) vystudovala Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity, obor všeobecné lékařství, mladší Vladimíra (ročník 1956) Právnickou fakultu téže univerzity v Brně.

V zaměstnání se poté, co odešli významní generálové, situace podstatně změnila k horšímu. Byla potlačena odborná stránka výuky na úkor praktických předmětů. Padesátá léta byla ve znamení vysoké úrovně Vojenské akademie, ale od let šedesátých nastalo zhoršení, protože nově příchozí nebyli ve svých oborech na výši. Roku 1966 začaly prověrky, které způsobily snížení ocenění, zbavení funkce až k odchodu z armády. Přišel vstup armád cizích vojsk a roku 1970 docent Ryzner odešel na Vysoké učení technické, kde pracoval až do odchodu do důchodu v roce 1989.

Ve volném čase se věnuje práci na zahradě a pěstování exotických rostlin. Pěstuje kaktusy a sukulenty. Byl aktivním členem Zeměpisného sdružení a s radostí podnikal cesty do ciziny, hlavně však poznávací zájezdy po vlastech českých a po Moravě. Ač mu nyní zdraví příliš neslouží, zvolil způsob života, který byl poctivý a dobrý, naplněný.

Alena Šimková

JAK VZNIKLO PŘÁTELSTVÍ ČESKÉ TELNICE A NAŠÍ TELNICE?

Období Protektorátu Čechy a Morava paradoxně umožnilo vznik přátelství našich stejnojmenných vesnic. Ačkoliv v dějinách naší vesnice bylo toto období tím nesmutnějším a nejkrutějším. Ve středu 15. března 1939 byla teplota kolem nuly a poletoval mokrý sníh. Po silnici na Drahách od Žatčan přijížděla do Telnice vojenská nákladní auta a motocykly s německými vojáky. Směřovala do Brna. Bylo to kolem poledne. Občá-

né je pozorovali, nevěděli, co se vlastně děje. Před pomníkem obětí první světové války stály dvě ženy a vítaly je zdviženou pravicí. Na protější straně, tehdy u Knollovy trafiky a Fialovy cukrárny, stál strýček Chudáček, říkali mu „Šebín“, byl tesař a veselá kopa, nikdy žádnou legraci nepokazil. Na tragači měl pytel, šel ze mlýna ze šrotu. Rozlamoval rukama a přijíždějící vojáci se domnívali, že je zdraví. A tak mu salutovali. On jim

zatím doslova huboval. Chystal se jít do hospody u Pokorných (dnes U Laštůvků), dát si pivečko a „samečka“ (štamprle prostějovské 20% rezné, říkalo se jí také weiska).

Proč se to všechno stalo? A co vlastně této době předcházelo? Dne 12. března 1938 Německo napadá Rakousko, 15. října 1938 okupuje české Sudety, 14. března 1939 Slovensko vyhlásuje na Československu nezávislý Slovenský štát a stává se německým vazalem, 15. března 1939 jsou obsazeny Čechy a Morava, Podkarpatská Rus připadá Maďarsku. Ještě předtím však do vnitrozemí, i do naší vesnice, přicházeli lidé z pohraničí, ze Sudet i ze Slovenska, kteří svoje domovy museli opustit. Hledají zaměstnání, nové bydlení. Postupně se sžíváme, stáváme se přáteli a táhneme za jeden provaz. Naše obec se jim stává novým domovem.

Kdo tito lidé byli a odkud přišli, to ani dnes nevíme. Například: Milcovi, Potichovi, Matesovi, Čechovi, Ceitheimlovi, Reichlovi, Hánovi, Tuček, Hůlka, Kupkovi, Sekaninovi, Královi, Šmerdovi, Fatkovi, Hejzlarovi, Lovečtí, Jančíkovi, Kašubovi, Nerudovi. A také někteří učitelé: Šrámek, Kratochvíl, Kotula, Bednář. Toto ani nejsou jména všech. Po této šesti-

leté válečné vřavě, kdy skončila druhá světová válka, se vrátili zpět do svých domovů, odkud přišli, ale i jinam – kam, to již dnes ani nevíme. Je to již přes tři čtvrtě století, co v naší vesnici našli přechodný domov a naši lidé je vzali pod společnou střechu. Nejvíce jich bylo z Telnice v Čechách, z Ústí nad Labem a okolí. Obě vesnice se tak přáteli již od těchto těžkých válečných let.

V České republice máme dvě Telnice: jedna je ta naše (okr. Brno-venkov), druhá je v okrese Ústí nad Labem. Obě jsou podle historických záznamů hodně staré. Také obě mají vztah k napoleonské tematice. U nás byla bitva u Slavkova v roce 1805, v níž francouzský císař slavně zvítězil, na památku

padlým byl postaven především pomník na Mohyle míru. V české Telnici Napoleon v roce 1813 prohrál a nacházejí se zde také různé pomníky a památky na tuto dobu.

Pošta v české Telnici existovala mnohem dříve než u nás. Tam často chodily poštovní zásilky, které patřily nám. Poštovní směrovací číslo 403 38 patří jim. Až mnohem později naše obec získala svoje PSČ 664 59, a to spolu se zřízením vlastní pošty v roce 1988, velkou zásluhou našeho rodáka Josefa Konečného, ředitele jihomoravského poštovního ředitelství. Před touto významnou událostí užívala naše vesnice společného směrovacího čísla se Sokolnicemi, tedy 664 52.

Jeden z našich slavných házenkářů František Kramář se za války u nás seznámil se svou nastávající Zlatkou Potichovou a po válce se již jako manželé odstěhovali do české Telnice. Jejich potomci tam stále žijí, viz naše společná fotografie ze setkání v severočeské Telnici v roce 2013 (vlevo Jiří Kramář).

I já mám krásné vzpomínky na celou tuto dobu, když jsem do české Telnice jezdil k Milcům. Míra Milec byl můj spolužák, za války jsme vedle sebe seděli ve škole. Vyučil se optikem, zbytek života strávil v české Telnici se svou rodinou. I když mnoho pamětníků ubylo a již nejsou mezi námi, jsem moc rád, že přátelství obou našich Telnic nezaniklo a stále kvete. *Ladislav Kořalník*

PŘÍBĚH JEDNÉ BEDNY

Na první pohled vypadá zcela obyčejně – až na to, že je poněkud větší. Její rozměry v centimetrech jsou jaksi neúplné. Díky metru s několika stupnicemi si všimnete, že velmi dobře ladí s anglickými palci, tedy couly. To je skutečnost, která vás donutí přemýšlet. Anglie, potažmo Velká Británie, největší námořní velmoc. Vzpomínka

na filmové scény z přístavů – a je vám jasno. Jde o námořní bednu. Dnes bychom řekli, že je to jakýsi předchůdce kontejnerů.

Její příběh mi vyprávěl můj dědeček Antonín Rozkydal. Dovolte mi se o něj s vámi podělit, pokud máte zájem. Bednu nechal vyrobit, spolu se šesti dalšími, telnický občan pan Berthold

Moravec na konci třicátých let. Chtěl je použít pro odjezd své rodiny do Argentiny a vyhnout se tak blížícímu se fašistickému nebezpečí. Jak je již známo, bohužel se mu to nepodařilo. Po nuceném opuštění svého domu u nádraží si tyto bedny uschoval ke svým přátelům pro možné příští využití, ke kterému však již nedošlo. Takto se část beden dostala k nám. Ostatní byly uschovány u dalších spřízněných duší. Možná, že jsou někde ještě zachovány.

Při privatizační schůzi zemědělského družstva jsem se letmo seznámil s příjemnou paní Amálií Dudovou. Tehdy nebyl prostor na nějaké delší povídání. Vše jsme si vynahradili nedávno díky našemu panu starostovi Františku Kroutilovi. Strávili jsme spolu krásné odpoledne. I setkání s mojí maminkou bylo velmi dojemné. Měly si co říct, protože maminka ví hodně věcí z života Amáliiny rodiny. No a při večeri a krásném povídání jsem si vzpomněl na tu starou bednu a její příběh. Odvyprávěl jsem ho a oba manželé Dudovi byli dojati, že existuje věčná památka na jejich předky. Bednu jsem jim pochopitelně okamžitě nabídl. Došlo k předání a věřte, že bylo velmi krásné a dojemné.

Na začátku byla zapomenutá bedna. Obyčejná věc, ale její příběh je až neobyčejně lidský. A tak jsme téměř po osmdesáti letech naplnili jeden slib daný našimi předky. Čest jejich památce.

*Jiří Netolický,
svobodný pán na Telnickém mlýně*

ROZHOVOR S PANÍ OLGOU FLORIÁNOVOU

*Paní Olga Floriánová (*1936, roz. Sekaninová) je hrdá telnická rodačka a dcera Josefa Sekaniny z č. p. 265 v nádražní čtvrti. Dnes žije v Újezdě u Brna.*

■ *Dovolím si začít otázkou na vaše vzpomínky ze závěru druhé světové války, resp. z osvobození naší obce.*

Dodnes ve mně zůstaly silné zážitky. V den samotného osvobození, tedy 24. dubna 1945, jsme se vraceli z mlynářova sklepa od Rozkydalů a došli na náměstí. Všimli jsme si mrtvého koně před školou. Můj mladší bratr se tatínka zeptal, jestli ten kůň spí, a on mu odpověděl, že ano. Když jsme se vrátili domů, objevili jsme na dvoře usekané hlavy našich slepic. Slepice se však už v té chvíli vařily před domem Hanákových v nádražní čtvrti ruským vojákům na polévku. Na dvoře stály jejich koně a měli okolo sebe sušenou jetelinu. Postupně přicházeli další koně, pro ně už ale nezbylo nic, takže ohryzovali kůru ze dřeva. Jinak si už vzpomínám jen to, že o něco poz-

ději u nás chtěl jeden ruský voják ustájit krávy a tatínek mu to dovolil. Potom se sám pozval do domu a obsadil tatínkovu postel. Tatínek pak celou noc nespal a na židli tohoto vojáka hlídal.

■ *V roce 1945 vám bylo devět let. Jak jste v tomto věku celou situaci ohledně války a osvobození vnímala?*

Jako děti jsme netušily, že je válka, před námi o tom rodiče nemluvili. Poznali jsme to až ve chvíli, kdy z dálky duněly dělostřelecké výstřely. Ještě si vzpomínám, že na podzim 1944 probíhaly nálety a při jednom z nich nás pan řídící ze sokolnické školy pustil domů, abychom se schovali, a my jsme ta letadla potkali ještě v půli kopce do Telnice, na Kaštanové ulici. Ten kopec tehdy býval prudší, než je dnes. Letadla nad námi jen proletěla.

■ *Celé dětství jste strávila v Telnici. Jak jste se s rodinou dostali do Újezda?*

Do roku 1961 jsme všichni bydleli i s mým manželem u rodičů v domě č. p. 265, tehdy jsme už měli ročního syna Luboše. Postavili jsme si vlastní dům v Újezdě a odstěhovali se tam. Moji rodiče dožili v rodném domě a náš prvorozený syn tento dům přímo od mých rodičů zdědil, asi deset roků v něm pak bydlel se svým dědečkem, mým tatínkem, dokud neemigroval.

■ *Emigroval? Z jakého důvodu odešel a kam?*

Proč odešel, to mi nikdy pořádně nevysvětlil. Ale tehdejší režim mu nevyhovoval. Rok bydlel v Rakousku a poté odešel do Austrálie, tam žije od roku 1988.

■ *Jak jste zjistila, že emigroval?*

On o těchto plánech dopředu nemluvil, najednou byl prostě pryč. Ptala jsem se anonymně v jeho zaměstnání, jak dlouho má dovolenou, ale nebyli schopni mi to říct. Občas se totiž „ztrácel“, nerad mi totiž dopředu říkal, kam cestuje. Tentokrát jsem ale měla tušení, že už se nevrátí. Když jsem ho totiž šla navštívit domů, zjistila jsem, že je doma nějak moc uklizeno, to u chlapů jeho typu nebyvalo zvykem. Potom mi volali z jeho práce, proč chybí v zaměstnání a já na to neuměla odpovědět. Pak už

Lubomír Florián v Brisbane

Manželé Floriánovi se synem Lubomírem – 2006 v Újezdě

jej začali hledat, ale prostě nikde nebyl. Protože doma nechal cestovní pas, bála jsem se, že se mu něco stalo.

■ Spojil se s vámi?

Ano, asi po dvou týdnech zavolal mému tatínkovi domů telefonem (my jsme telefonní linku v Újezdě neměli), že je živ a zdravý v Traiskirchenu, v rakouském utečeneckém táboře.

■ Takže jste se s ním už do sametové revoluce nepotkala?

Podařilo se mi přesvědčit úřady, že bych ho mohla přemluvit k návratu, takže mne v roce 1988 pustili do Rakouska, a tam jsem se s ním ve Vídni potkala. Samozřejmě jsem ho nepřesvědčovala, aby se vracel, bylo mi jasné, co by ho tu čekalo. Řekl mi, že má rád teplo, a tak se už přihlásil na cestu do Austrálie, kde by chtěl dál žít. Nakonec tam odletěl a žije až dodnes na východním pobřeží ve státě Queensland, kde panuje celý rok velmi teplé počasí.

■ Navštívila jste ho někdy?

Letěli jsme tam za ním s manželem v roce 1999 a zjistili jsme, že se má skutečně dobře. Tehdy pracoval v továrně na léky, jako cizinec si ale nemohl zaměstnání moc vybírat.

■ A jak to dopadlo s jeho domem, tedy s vaším rodným telnickým domem?

Prakticky okamžitě ho komunisté zabavili a díky tomu, že si můj tatínek ponechal v domě maličký podíl, nechali ho tam dožít. Můj bratr si ho pak od státu zase zpátky koupil, to bylo ještě před revolucí. Kdybychom věděli, že je revoluce za rohem, nemuseli jsme si ho od státu kupovat. Dnes už dům vlastní jiný majitel, který ho od bratra koupil a zcela ho přestavěl.

■ Na závěr bych se vás chtěl zeptat na váš k rodné obci?

Moji rodiče odpočívají na místním hřbitově, ráda sem za nimi jezdím a vůbec mám Telnici velmi ráda. Navštěvujeme s manželem rádi telnické hody, moc se mi líbí, jak to tady žije. Letos jsme se zúčastnili hodového průvodu stárků a bylo to moc pěkné.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil.

P. S. Paní Floriánová nám dovolila nahlédnout do Sekaninovy rodinné kroniky a s jejím svolením jeden z příběhů – „O pušce“ – zveřejňujeme.

■ „O PUŠCE“ – PŘÍBĚH ZE SEKANINOVY KRONIKY

Sám jsem měl revolver schovaný postupně na různých místech, žádné se mně nezdálo dost dobré, a těsně před heydrichiádou jsem jej uschoval tak, že by ho byli sotva našli: pořádně jsem ho nakonzervoval, dal do mastného obalu, vložil do zavařovací sklenice, utěsnil gumou, přitáhl víčko páskou a ponořil do 3m hloubky do vody. Když jsem ho po ukončení války vytáhl, byl naprosto zachovalý, jen na povrchu slezlo pohnědění (brunýrování).

Jiný případ jsem měl s loveckou puškou! Jak jsem se zmínil ve svých vzpomínkách, museli jsme hned na začátku protektorátu odevzdat všechny zbraně. Já měl starou loveckou dvanáctku a švagr Antonín Rozkydal mne požádal, abych mu ji dal, že ji odevzdá, ale za to, že mně dá do úschovy svou šestnáctku, která byla moc hezká a dobře střílela a která stála za to, aby ji Němci nedostali. Pušku jsem důkladně nakonzer-

voval, zabalil do dvou papírových silně promaštěných obalů, dal do dřevěné krabice a zakopal do země v kolně pod střechou.

Bylo to někdy po heydrichiádě. Přijel jsem v 15 hodin ze zaměstnání domů, u našeho domu mně potkal cizí člověk, zeptal se, zda se jmenuju Sekanina, když jsem přisvědčil, řekl mi, že ho posílá pan Antonín Rozkydal, abych mu vydal schovanou loveckou pušku, že se po ní gestapo shání. Samozřejmě mně napadly myšlenky všelijaké, v první řadě podraz, hned potom, jak ten cizí člověk o tom může vědět, proč švagr nepřišel s ním, a jiné věci s nepěkným koncem. Snažil jsem se získat čas, co mu říct, a po chvílce přemýšlení jsem mu řekl, aby se vrátil ke švagrovi a tam čekal tak dlouho, dokud tam nepřijdu. Myslel jsem si, že tam budu asi za hodinu a že se teprve dovím pravdu. Ale skutečnost byla podstatně jiná. Po jídle

jsem se převlékl a šel vykopat zakopanou zbraň. Jakkoliv jsem si zapamatoval místo, přece jsem ji nemohl najít. Byl už sám večer, nastala tma a zbraň nikde. Musel jsem vyházet všechnu slámu na bok, přinesl jsem si petrolejovou lampu, obestavěl jsem ji slámou až do střechy, aby zvenčí nebylo vidět světlo, znovu se pustil do hledání a pořád se točil kolem ní. Po dlouhé době už jsem ztrácel veškerou naději, že ji vyhrabu. Byl jsem celý zpocený a z únavy si na chvíli sedl a v klidu jsem uvažoval, kde asi by mohla být skryta. Podíval jsem se na střešní trámy a určil si místo, kde jsem si zapamatoval, že by mohla být. Vstal jsem a ejhle, narazil jsem na dřevo. Konečně jsem začal odkrývat hlínu, byla tam, ale také byla skoro půlnoc. Vybalil jsem ji, byla celá zrezavělá (i když byla pod střechou), znova jsem ji zabalil do papíru, dal do ruksaku, sedl na kolo a uháněl do Telnice do mlýna. Byl jsem rád, že jsem

cestou nepotkal žádného německého vojáka, v Telnici toho času byla umístěna posádka Schutz-policie, nebo ještě hůř gestapáka. Na věži zrovna tloukl 12 hodin v noci, když jsem zatukal na okno našeho dědečka. Hned jsem usly-

šel za zavřenou okenicí šramot a přišel mi otevřít dědeček. Ptal jsem se, zda je to pravda a jestli ještě ten člověk čeká. Čekal dosud a pravda to byla. Pušku odnesl k švagrovi dědeček, se kterým jsem se předem rozloučil a jel zpola uspokoj-

jen domů. Jen jsem měl obavy, zda si na mne dodatečně Němci nevzpomenou, a byl jsem moc rád, že si nevzpomněli. Nebylo o co stát, v kladném případě bych asi toto nepsal.

Josef Sekanina, č. p. 265

ROK 2015 BYL VYHLÁŠEN ČESKOU OBCÍ SOKOLSKOU ROKEM SOKOLOVEN

Naše telnická sokolovna má základní kámen z Kozího hrádku – místa, kam se uchýlil a kde také kázal Mistr Jan Hus. V letošním roce slavíme 600. výročí od jeho tragické smrti upálením. Kámen byl darován městem Táborem a pochází ze schodů Kozího hrádku. Při stavbě sokolovny byl zazděn do hlavního vchodu na sokolovnu. Kozí hrádek byl ve 14. století opevněným sídlem. Sem pozval jeden z potomků Vlčka z Kozího hrádku Mistra Jana Husa, když na něho byl v Praze papežem Řehořem v roce 1413 vyhlášen interdik. Sem se uchýlil, dál kázal a napsal zde některé knihy. Strávil zde čas před odchodem do Kostnice. Mistr Jan Hus se narodil v roce 1371 v Husinci u Prachatic. Upálen byl 6. července 1415 v Kostnici. Vystudoval na Karlově univerzitě filozofickou fakultu a stal se v roce 1396 mistrem svobodných umění. Kázal v Betlémské kapli od roku 1402. V roce 1409 jako rektor Karlovy univerzity se zasloužil o rozhodování Čechů na této mezinárodní, ale domácí univerzitě. Po jeho kritice prodávání odpustků a získávání duchov-

Kozí hrádek

Zazdžený základní kámen z Kozího hrádku

Slavnostní otevření sokolovny

ních hodnotí za peníze byl stále ve větší a větší nelibosti církve. Byl pozván na svou obhajobu do Kostnice, kde byl koncilem prohlášen za kacíře. Byl upálen na hranici dne 6. července 1415. Po 600 letech je den jeho upálení státním svátkem. Byl a je stále velkou postavou českých, ale i světových dějin. Naše sokolovna má souvislost s tak výjimečným člověkem, který byl za pravdu upálen. A to díky našim sokolským předkům, kteří základní kámen na stavbu sokolovny dovezli z místa, kde mistr Jan Hus působil.

A nyní k samotné stavbě sokolovny. V roce 1931, v době největší hospo-

dářské krize, bylo sokoly rozhodnuto o stavbě sokolovny. Rozpočet činil 207 220 korun. Během dvou týdnů bylo vybráno 40 000 jako dar. Dále byla půjčena od jednotlivců částka 30 000 korun a ze zálohy zajištěna půjčka 50 000 korun. Jednota měla být zatížena půjčkou celkem 140 000 korun. Zbytek bylo nutno odpracovat. Muži 300 hodin a ženy a dorost 100 hodin. Vedení stavby bylo zadáno firmě Jiráček ze Sokolnic. Návrh vypracovala firma Hůlka a Štastník z Kroměříže. Dne 20. září 1931 byl položen základní kámen a proběhly základní poklepy. Slavnostní řeč pronesl bratr Slouka, byl slavnostní průvod, zpí-

val sbor ze Šlapanic a také byl okresní turnaj v házené. Ještě během podzimu byly postaveny základy. V roce 1932 se po mírné zimě začalo již 13. února zdít. V březnu se pokládá střecha. Dne 8. června se konala první schůze výboru v nové sokolovně. Hody byly 26. června již ve vlastním. Dne 16. července se konala slavnostní členská schůze. Stavba trvala pouhých 128 pracovních dnů. To je jen ve zkratce. Zasloužili by si být vypsáni všichni, kteří se na stavbě podíleli. O tom všem zase někdy příště.

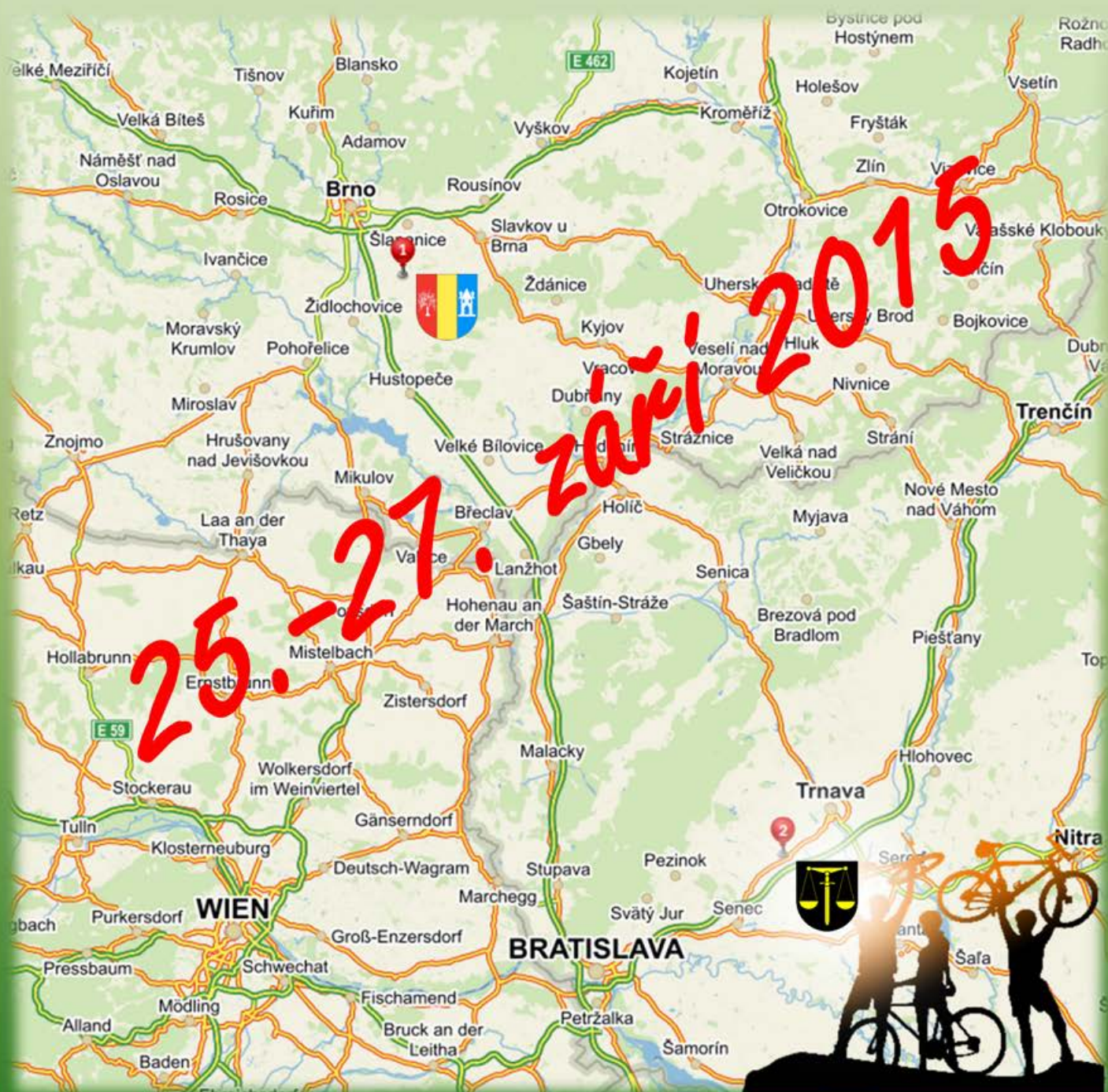
Pravda by měla vždy vítězit. A také nebát se a nekrást. Nazdar!

Eva Kořalníková, TJ Sokol Telnice

TELNICKÉ AKCE OD KONCE SRPNA DO ŘÍJNA 2015

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
29.–30. srpen	Návštěva ze severočeské Telnice	Obec Telnice	Telnice
29. srpen	Společenský večer dvou Telnic	Obec Telnice	Orlovna
29. srpen	Den pro celou rodinu	Obec Telnice	Areál Sokola
29. srpen	Tenisový turnaj ve čtyřhře pro místní hráče	Zdeněk Kubíček	Telnické kurty
30. srpen	Malá napoleonská bitva	Obec Telnice	Na Lopatě
5. září	Oslava 90 let házené v Telnici	Házenkáři Sokol Telnice	Areál Sokola
8. září	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
9. září	Nábor do florbalového oddílu	FK Orel Telnice	Orlovna
10. září	Nábor do futsalového oddílu	Sokol Telnice	Klubovna na sokolovně
11.–13. září	Zájezd do západních Krkonoš	Zdeněk Kubíček	Krkonoše
12. září	Pouť do Žarošic	Farnost Telnice	Žarošice
12. září	Nohejbalový turnaj tříčlenných družstev	Orel jednota Telnice	Orlovna
19. září	Historický jarmark a Vinobraní	Orel jednota Telnice	Orlovna
22. září	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
25.–27. září	Jihomoravské bicyklení. Sklepními uličkami Dolňacka	Spolek pro postavení a udržování Orlovny v Telnici	Uherské Hradiště
25.–27. září	Tour de Cífer. Cyklistický výlet do Cíferu	Obec Telnice	Cífer (SK)
10. říjen	Drakiáda	Orel jednota Telnice	Telnice
11. říjen	Vítání občánků	Obec Telnice	Obecní úřad
13. říjen	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
17. říjen	Sbírka šatstva	Obec Telnice	Garáž obecního úřadu
27. říjen	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
28. říjen	Divadelní představení/koncert	Orel jednota Telnice	Orlovna
31. říjen	Zájezd na koncert k 90. výročí Dambořanky	Obec Telnice	Dambořice
31. říjen	Halloween party	T-Parlament	HD Pub na sokolovně

TOUR de CÍFER

*Jestli se nebojiš vyrazit na kole do Cífera,
ozvi se na OÚ Telnice: 544 224 410 do 15. září 2015.*

JIHOMORAVSKÉ BICYKLENÍ 2015

SKLEPNÍMI ULÍČKAMI DOLŇÁCKA

25. 9. – 27. 9. 2015

Velmi oblíbený typ cyklovýletu po vinařských stezkách nás tentokrát zavede na Dolňácko, konkrétně do mařatických vinných sklepů, muzea krojů v Popovicích, Hlucké tvrzi, Vlčnovských búd, muzea lidových pálenic, bánovské sopky, snad dojde i k seznámení se s Blatnickým Roháčem a dalšími zajímavostmi tohoto rozmanitého kraje.

Začátek: pátek 25.9. Uherské Hradiště

Konec: neděle 27.9. Uherské Hradiště

Poplatek: cca 750,-/osobu

Přihlášky: do 20.9. emailem jmb@oreltelnice.cz do naplnění kapacity

Akce je pořádána za finanční podpory Jihomoravského kraje
Spolek pro postavení a udržování Orlovny v Telnici
www.oreltelnice.cz, jmb@oreltelnice.cz, 603 185 696

FLORBALOVÝ KLUB OREL TELNICE
založen v roce 2000, současný účastník 2.ligy ČFBU, vyhlašuje

NÁBOR DO FLORBALU

DÍVEK A CHLAPCŮ VĚKOVÝCH KATEGORIÍ

Přípravka

ročník 2007 a mladší

Elékové

ročníky 2006 - 2005

FLORBAL je mladý sport pro nové tisíceletí. Již nyní se hraje na všech typech škol a získává každým rokem větší oblibu. Nenechte své děti sedět u počítače a využijte možnosti dát jim spolu se základy moderního a populárního sportu i radost z pohybu a ze hry!

Trénink dětí je zaměřený především na zásady chování fair play, zlepšení motoriky a fyzické kondice, získání všeobecných dovedností a zdokonalení koordinace v prostoru, což probíhá souběžně s duševním zráním dítěte. Výsledkem je pak výrazné zlepšení zdravé sebedůvěry a navázání přátelských kontaktů s vrstevníky.

[Zeptejte se těch kteří s námi již trénují!](#)

Na vyzkoušení máme pro nováčky připraveny florbalové k zapůjčení.

Kontakt pro více informací: **Jiří Máca** / 608 821 349 / maca.jiri@email.cz

<http://www.oreltelnice.cz/rubrika/florbalovy-klub/>

Na základě pozvání kapelníka Františka Mayera si vás dovoluje
 Obec Telnice srdečně pozvat na
zájezd na slavnostní koncert

u příležitosti

90. narozenin Dambořanky.

Príspevek na dopravu činí 50 korun/os.,
 vstupné zdarma. Odjezd autobusu je plánován
 na sobotu 31. října 2015 v 17.45 h.

z parkoviště U Laštůvků. Nabídka je platná
 do naplnění kapacity autobusu A. Hrdličky.
 Přihlášky vč. úhrady příspěvku na dopravu
 na obecním úřadě Telnice (Po, St, Čt 8-18 h.).

Dambořanka

NÁBOR NOVÝCH HRÁČŮ DO KUŽELKÁŘSKÉHO KLUBU

-> oddíl dorostu:

Věk: 13 let – 17 let

-> oddíl dospělých:

Věk: 18 let a starší

Tréninky: 1x týdně

kuželna na orlovně v Telnici

Kontakt:

Pavel Dvořák

tel.: 723 790 005

**Na všechny zájemce se těší
KK Orel Telnice**

N Á B O R D Ě T Í

do telnického futsalového oddílu

Futsalový oddíl
TJ SOKOL TELNICE
 zve všechny děti, které
 nehrají házenou ☺
 anebo se chtějí naučit
 zacházet s fotbalovým
 míčem, na nábor
 do futsalového oddílu,
 který hraje
 juniorskou Bambini
 ligu a pravidelně
 trénuje v telnické
 sportovní hale.

Nábor se týká dětí,
 které absolvují
 základní školu, tedy
 ročníky narození
 od 2001 až 2009.
**Sraz ve čtvrtek
 10. září 2015 v 17 h.
 v klubovně
 Sokola Telnice.**
 Je třeba, aby děti
 dorazily v doprovodu
 alespoň jednoho
 z (pra)rodičů.

Bližší informace na tel.: **728 825 645**, kontaktní osoby: P. Toužín, F. Kroutil

Orel jednota Telnice pořádá

NOHEJBALOVÝ TURNAJ TŘÍČLENNÝCH DRUŽSTEV

pro amatéry

SOBOTA 12. ZÁŘÍ 2015

Prezentace: 8:15 – 8:45 hod.

Losování: 8:45 – 8:55 hod.

Zahájení: 9:00 hod.

System hry určí hlavní rozhodčí.

Příspěvek na poháry a ceny 200 Kč na družstvo.

Možnost přihlášení do 9. září 2015 u správce orlovny osobně,
tel. 544 224 040, 739 079 895, emailem na orlovna@oreltelnice.cz.

Na pozdější přihlášky nebude brán zřetel!

TENISOVÝ TURNAJ VE ČTYŘHŘE

v sobotu

29. srpna 2015

telnické antukové kurty.

Zahájení turnaje v 8 hod.

Startovné 150 Kč na osobu.

Max. počet hráčů: 24.

Přihlášky u Zdeňka Kubíčka, tel.: 604 563 222.

Turnaj je pořádán pro místní hráče.

Realizováno za finanční podpory
obce Telnice

Házenkáři TJ Sokol Telnice

si Vás **v sobotu 5. září 2015**
dovolují pozvat na oslavu výročí:

90 LET HÁZENÉ V TELNICI

- 9.00 hod. Turnaj přípravy a minižáků
13.00 hod. Mladší žáci: TJ Sokol Telnice – SK Velká Bystřice
14.00 hod. Mladší dorost: TJ Sokol Telnice – RK Pečine Rijeka
15.30 hod. Starší dorost: TJ Sokol Telnice – Spartak Sezimovo Ústí

17.00 hod. Mezinárodní utkání mužů

TJ Sokol Telnice (CZE) – RK Pečine Rijeka (CRO)

Během dne Vás pozveme i na výstavu fotografií a trofejí z bohaté historie oddílu.

*Občerstvení
zajištěno.*

PROJEKT PRO MĚSTA A OBCE

(www.projektpromestaaobce.cz)

Firma EKO-PF s.r.o. se již téměř 20 let stará o biologické odpady v Čechách i na Moravě.

Firma EKO-PF s.r.o. připravila v r. 2010 projekt pro města a obce, kde nabízí **bezplatnou službu**, a to ve formě sběru upotřebeného potravinářského oleje a tuku.

Tento projekt nabízí možnost městům, obcím a obyvatelstvu ekologicky přistoupit k likvidaci této komodity odpadu.

Městům a obcím je nabídnuto **bezplatné dodání** potřebného množství separačních nádob pro sběr upotřebeného potravinářského oleje a tuku. Po dohodě s vedením obce jsme separační nádobu umístili na obecním dvoře v Telnici.

Tyto nádoby a veškeré služby spojené s odvozem jsou poskytovány obcím zdarma. Nádoby jsou pravidelně monitorovány firmou EKO-PF, která zároveň vede evidenci tohoto odpadu.

Projekt byl zahájen v roce 2010 v Mikroregionu Českobudějovicko sever, a v současné době je do něho zapojeno více jak **130 měst a obcí v celé ČR**.

Dle informací představitelů ČEVAK a.s. – provozovatele kanalizace v JČ – přiteklo na čistírnu odpadních vod po Vánocích 9.000 kg olejů. Je předpoklad, že zhruba dvojnásobné množství zůstává na cestě od dřezů a toalet.

Úspora finančních prostředků spočívá především ve zmenšení nákladů na likvidaci tuků v zařízení čistíren vod a především v omezení nutnosti čištění odpadového systému.

Ing. Pavel MAREK, obchodní manažer EKO-PF

Sociální komise obce Telnice

ve spolupráci s Diecézní charitou Brno

VYHLAŠUJE SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

Všechny druhy textilií: bavlna, umělé tkaniny, vlna atd.
letní a zimní oblečení (panské, dámské, dětské),
lůžkoviny, prostěradla, utěrky, ručníky, záclony,
látky: minimálně 1m (prosíme: nenoste odstřížky a zbytky)
obuv: pouze páry svázané dohromady,
pouze zachovalé, čisté a především nepoškozené věci.

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

*ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce,
nádobí, nábytek, jízdní kola a dětské kočárky, hračky...*

Děkujeme!

**v sobotu 17. října 2015
od 14:00 do 16:00 hod.**

Děkujeme!

tentokrát v garáži obecního úřadu

Pokud nebudete chtít chodit dvakrát, můžete svůj dar přinést také dopoledne současně s návštěvou sběrného dvora (10-12 hod.).

V případě, že v tento termín nestihnete dorazit, můžete využít kontejneru na textil, který je trvale umístěn na obecním dvoře a dostupný v otevírací době sběrného místa: st (15-17h), so (10-12h).

Pokud máte jakékoliv dotazy, můžete se obrátit na **Ivu Donovalovou**, e-mail: ivadonovalova@seznam.cz, mobil 604545186.

Hledáme posily do našeho týmu

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje
Bc. Petra Furstová, DiS.
tel.: 974 622 621, 601 381 664
e-mail: petra.furstova@pcr.cz

www.policie.cz

Hledáš smyslupnou a odpovědnou práci?

Nejsi lhostejný/á ke svému okolí?

Nehledej a přijď mezi nás!

Jsi občan/ka ČR starší 18 let, máš maturitu, jsi bezúhonný/á
s dobrou fyzickou a zdravotní kondicí?

NEVÁHEJ!

Nabízíme stabilní finanční ohodnocení, kariérní růst,
6 týdnů dovolené, příspěvky na dovolenou, odchodné,
výslužné a řadu dalších výhod.

**VÍCE INFORMACÍ SDĚLÍ ODBOR PERSONÁLNÍ,
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE JIHMORAVSKÉHO KRAJE,
Kounicova 24, Brno 611 32**

Bezplatná poradna pro ženy

Poradna AQUA VITAE nabízí bezplatné poradenství ženám bez rozdílu věku a stavu či sociálního statutu, které se ocitly v těživé životní situaci spojené zejména s těhotenstvím, porodem a péčí o právě narozené dítě. Zprostředkovává kontakt s odborníky z řady oblastí, zejména s lékaři (např. gynekology, genetiky), sociálními pracovníky, psychology, rodinnými a výchovnými poradci, právníky, krizovými pracovníky azylových domů, vyučujícími metodám plánovaného rodičovství, duchovními.

Pomůžeme Vám zejména:

- zorientovat se v sociální síti,
 - najít seriózní odborný kontakt v příslušné oblasti, kterou potřebujete,
 - najít azylové ubytování,
 - analyzovat konkrétní výsledky prenatalních těhotenských vyšetření,
 - vyrovnat se s obavami z narození nemocného dítěte,
 - pomoci nalézt další možnosti k dosažení početí dítěte přirozenou cestou - naučit se znát své tělo a mechanismy, které ovlivňují plodnost,
 - najít funkční a reálnou, zcela konkrétní pomoc, abyste se nemusela rozhodovat pod nátlakem.

Tel.: 800 108 000, www.linkapomoci.cz, poradna@linkapomoci.cz

Aqua vitae
linka pomoci 800 108 000

Informační portál pro spotřebitele

Internetový portál **spotrebitele.dtest.cz** přináší aktuální zprávy se spotřebitelskou tematikou z České republiky i zahraničí. Čtenáři a čtenářky tu najdou informace, které by neměly uniknout žádnému informovanému spotřebiteli.

Mnohdy platí, že za běžné považujeme věci, které jsou v mezinárodním kontextu spíše výjimečné. Jindy máme naopak pocit, že určitý spotřebitelský problém je pouze českým specifikem, a přitom v zahraničí narážejí spotřebitelé na podobné obtíže. Smyslem portálu **spotrebitele.dtest.cz** je proto umožnit českému spotřebiteli rozšířit své obzory o informace, které se v médiích obvykle neobjevují a které přispívají k lepší orientaci v oblasti spotřebitelské problematiky.

Články na portálu jsou přehledně tříděny podle sledovaných kauz, nejčastějších problémů, zákonů, institucí a spotřebitelských organizací.

Portál provozuje dTest, největší spotřebitelská organizace v České republice. Srdečně vás zveme k jeho návštěvě.

Bc. Lucie Mihulová, dTest, o.p.s.

d
Test

Zdeněk Špánek drobné stavební práce – Telnice

nabízí:

zednické,
pokryvačské,
tesařské
a dlažební práce
a nově také menší výkopové
a terénní úpravy s minibagrem
s pracovní šířkou podkopové
lžice 20 a 40 cm.
Vhodné pro úzké vjezdy
(nad 150 cm), přípravu
výkopových prací pro instalaci
inženýrských sítí, úpravy
na dvoře, zahradě či okolo
domu apod.

Tel.: 723 126 745

E-mail: kimko50@seznam.cz

Ceny smluvní!

HISTORICKÝ JARMARK A VINOBRANÍ

sobota 19. září 2015 od 14 hodin

Co nás čeká:

soutěže pro děti
výstava
vystoupení skupiny historického šermu
vystoupení Kvarteta brněnských konzervatoristů
jarmark s různým zbožím
projížďky s koňským povozem po Telnici
živá zvířátka

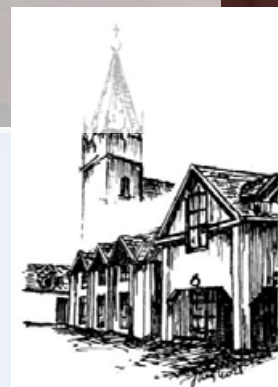
Na hlad budou nachystány:

kousky z pašíka
placky na ohni a jiné dobroty

Na žízeň:

burčák a jiné nápoje

Srdečně zve **Orel jednota Telnice.**

DEN PRO CELOU RODINU

sobota 29. srpna 2015
od 14 hodin

Obce Telnice
na Moravě i v Severních Čechách
vás srdečně zvou na pohodovou rodinnou akci!

Vše zahájíme v areálu Sokola Telnice
koncertem báječného souboru
KAŠPÁREK V ROHLÍKU REVIVAL
alíás
„MALÍ KAŠPÁRCI Z KYJOVA“.

Po koncertu se rodinky na místě
zaregistrují a vydají se po celé vesnici plnit
zajímavé soutěžní úkoly...

Děti, přiveďte s sebou celou svou rodinku:
mámu, tátu, (pra) babičku, (pra) dědečka,
(pra) tetu, (pra) strýca... prostě všechny!

Možná přijede i skákací hrad... přiletí malá
letadélka anebo uslyšíte zpívat toho, koho
jste ještě nikdy zpívat neslyšeli... ☺

Přijďte včas a ať nikdo nezůstane doma...!

SPOLEČNÉ A SRDEČNÉ „TELNICKÉ“ POZVÁNÍ

KE „SPOLEČENSKÉMU“ VEČERU OBOU VSÍ.
SOBOTA 29. SRPNA 2015 OD 20 HOD.
MORAVSKÁ TELNICE – ORLOVNA

Ke zpěvu a tanci hraje kyjovská cimbálová muzika Friška.

Oděv neformální. Vstupné zdarma. Nezapomeňte doma dobrou náladu...

Doporučujeme přinést našim přátelům okoštovat tekuté plody z vaší zahrádky.

MALÁ NAPOLEONSKÁ BITVA

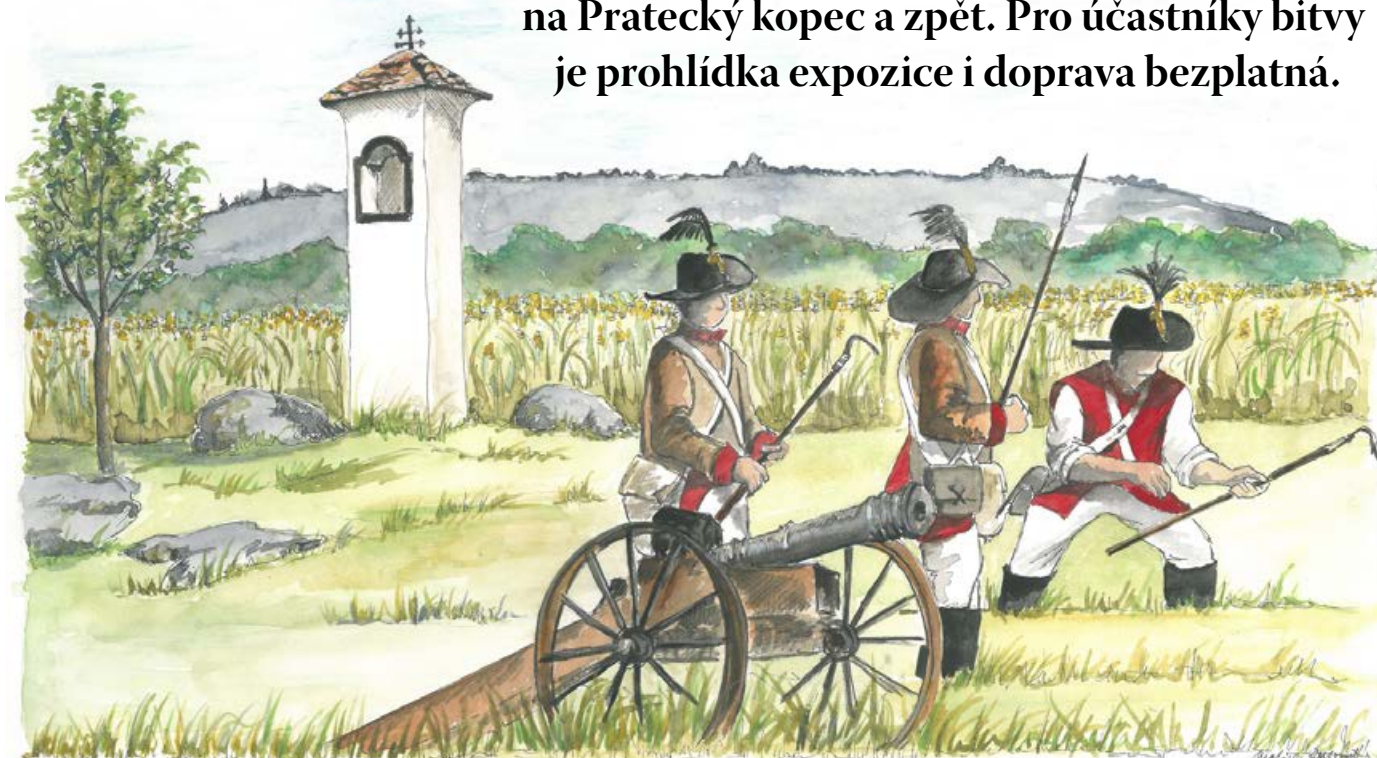
neděle 30. srpna 2015
od 14.00 hod.

TELNICE

Zahájení proběhne na Masarykově náměstí, odtud se průvod s vojáky vydá k Božím mukám „Na Lopatě“, kde se uskuteční komentovaná ukázka z bitvy tří císařů. Průvod doprovodí zpěvem žatčanští Mužáci.

Účastníci obdrží kupon k návštěvě muzejní expozice Mohyly míru. Z místa bojiště pojedede od 14.45 do 16.45 hod. kyvadlově autobus na Pratecký kopec a zpět. Pro účastníky bitvy je prohlídka expozice i doprava bezplatná.

Srdečně zve Obec Telnice

www.telnice.cz

Fotoreportáž z Folklorního dne v Telnici

(viz článek v rubrice Společnost a kultura)

oknium®

Vaše úspora...

Český výrobce oken a dveří z německého profilového systému **SCHÜCO**

- ☐ Cenová nabídka a konzultace zdarma
- ☐ Individuální přístup
- ☐ Vysoká kvalita za rozumné ceny

Oknium®, Boudky 428, 691 64 Nosislav, tel.: 774 332 352, e-mail: sosnar@oknium.cz

www.oknium.cz

SCHÜCO